

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném v Brně ve dnech 4. – 5. 9. 2019 a 24. – 26. 9. 2019 **odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci a odvolání obžalovaných S.Z.** (dříve jménem S.Z.), nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX t. č. ve vazbě ve XXXXX, **E.H.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, nehlášeně bytem XXXXX, **Z.L.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX t. č. XXXXX a **J.Š.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 5. 3. 2019, č. j. 3 T 151/2017-7523 a v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Haliny Černé a soudců JUDr. Jaroslava Pálky a Mgr. Petra Hlaviny rozhodl

takto:

- I. Návrhy obhajoby na doplnění dokazování se zamítají.**
- II. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek ve vztahu ke všem obžalovaným zrušuje v celém rozsahu.**

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b), odst. 4 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalování**S.Z., (dříve jménem S.Z.)**

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX, ředitel obchodní korporace XXXXX,

E.H.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

M.V.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu ve Vazební věznici XXXXX, bez pracovního poměru,

Z.L.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, v současnosti XXXXX, advokát,

J.Š.

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, řidič,

a spolupracující obviněný**O.K.,**

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná,

jsou vinni, že**I.****S.Z. (dříve jménem S.Z.), M.V., O.K., E.H., Z.L., J.Š.**

v období **od měsíce září 2015 do 2. prosince 2016**, v Brně, Blučině, Břeclavi, Praze a na dalších místech České republiky, jakož i v Bratislavě a na dalších místech Slovenské republiky s jednotícím záměrem, úmyslem a cílem protiprávním způsobem ovlivnit

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

- probíhající trestní řízení v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně pod spisovou značkou 46T 5/2015 (dále jen "v trestní věci 46 T 5/2015") ve prospěch obžalovaného S.Z., (dříve jménem S.Z.) nar. XXXXX, a tím potažmo i ve prospěch dalších spoluobžalovaných D.R., P.D., E.C., P.M., L.M., R.C., J.S., R.D., J.T., V.M., R.K., M.Š., V.K.a J.E., stíhaných pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, spáchaný ve spolupachatelství dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku za použití § 23 tr. zákoníku, který spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a pro zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině spáchaný ve spolupachatelství dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 23 tr. zákoníku, týkající se jednání, dle kterého výše uvedené osoby s dalšími doposud neustanovenými osobami nejméně v období od počátku měsíce března 2012 až do konce měsíce června 2013 na území České republiky, ve společném záměru ke škodě českého státu soustavně kráti ve velkém rozsahu daňové povinnosti v souvislosti s obchody s pohonnými hmotami, se kterými obchodovali v řetězci jednotně řízených obchodních společností, a tím pro sebe získat neoprávněný majetkový prospěch, vykonávali činnost spočívající ve využívání účelově vytvořeného řetězce obchodních společností, přes které pořizovali zboží z jiného členského státu, aniž by řádně odváděli daň z přidané hodnoty, když tuto činnost prováděli v rámci organizované zločinecké skupiny, kterou řídil obž. S.Z. a D.R., a to prostřednictvím jím podřízených osob E.C., P.D. a P.M.,

- probíhající trestní řízení v trestní věci vedené policejním orgánem Národní centrály proti organizovanému zločinu, Expozitura Brno pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600 ve prospěch obžalovaného M.V., nar. XXXXX, a potažmo i ve prospěch dalších spoluobviněných T.R.a E.R., stíhaných pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odstavec 2, písmeno a, odstavec c), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku,

jednali tak, aby orgány činné v trestním řízení na podkladě nepravdivých notářských zápisů či nepravdivých prohlášení nezjistily pravdivý skutkový stav a došly tak k nesprávnému rozhodnutí v těchto trestních věcech a aby policistům vyšetřujícím tuto trestnou činnost přivodili trestní stíhání a tak zpochybnili zákonnost vyšetřování těchto trestních věcí

a to takovým způsobem, že z finančních prostředků obž. S.Z.prostřednictvím obž. O.K. a obž. E.H. poskytli peněžitou úplatu M.V., nar. XXXXX a J.D., nar. XXXXX, za to, že jmenovaní:

a) učiní nepravdivá písemná prohlášení a na to navazující nepravdivá trestní oznámení u orgánů činných v trestním řízení

b) křivě obviní příslušníky Policie ČR z nezákonných postupů v rámci shora uvedených trestních řízení,

kdy nejdříve v blíže nezjištěném období měsíců února až března roku 2015 obž. O.K.nabídl prostřednictvím advokáta J.V.obžalovanému S.Z.možnost, že by obž. M.V. učinil jako svědek v jeho trestním případě písemné prohlášení, což po předchozím souhlasu obž. S.Z. obž. M.V. za odměnu nejméně 5 000 Euro, kterou obdržel následně prostřednictvím obž. K., učinil a písemné prohlášení datované dnem 23. 3. 2015 vyhotovil a poté jej vlastnoručně podepsal dne 7. 5. 2015 na Velvyslanectví České republiky v Belgickém království, přičemž toto prohlášení obsahovalo nepravdivá tvrzení k osobě P.P., jakož i další nepravdivé skutečnosti v tom smyslu, že

- ze strany P.P. mu má být vyhrožováno a to i smrtí,

- že P.P. je hlavním strůjcem podvodných obchodů s pohonnými hmotami, které jsou projednávány v trestním řízení před Krajským soudem v Brně, pod sp. zn. 46 T 5/2015,

- že P.P.má zařízenou ochranu od policie, že má známé u prokuratury

- že lidmi okolo P.P. byl donucen vypovídat proti osobě S.Z.,

kdy obž. M.V. toto prohlášení učinil s cílem, aby nebyl zjištěn pravdivý skutkový stav v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015

a obž. O.K. obdržel za zprostředkování vyhotovení tohoto písemného prohlášení obž. M.V. od obž. S.Z. finanční odměnu ve výši nejméně 1.000 Euro.

Obž. S.Z. inspirován vytvořením tohoto nepravdivého prohlášení ze strany obž. M.V. založil organizovanou zločineckou skupinu, do jejíž činnosti se další obžalovaní vědomě zapojili a v rámci níž podle pokynů obž. S.Z. spolupracovali, přičemž tato organizovaná zločinecká skupina měla vnitřní organizační strukturu, hierarchii a přesné rozdělení úkolů mezi obžalované, kteří jednali ve vzájemné součinnosti a kooperaci s úmyslem, aby orgány činné v trestním řízení v důsledku jejich činnosti nezjistily pravdivý skutkový stav a došly tak k nesprávnému rozhodnutí v shora uvedených trestních věcech a aby policistům vyšetřujícím tuto trestnou činnost přivodili trestní stíhání a tak zpochybnili zákonnost vyšetřování těchto trestních věcí,

kdy obž. S.Z. působil v této skupině jako řídicí osoba, poskytoval finanční prostředky, svými pokyny přímo řídil obž. O.K., který vystupoval jako hlavní výkonná osoba za účelem realizace níže uvedených jednání, k dosažení jejich cílů obž. S.Z. poskytoval obž. O.K. finanční prostředky, přičemž obž. O.K. níže uvedená jednání následně realizoval buď sám nebo v období do prosince 2015 v součinnosti s obž. M.V. a poté, co obž. M.V. byl v jiné trestní věci vzat do vazby, v období od ledna 2016 v součinnosti s obž. E.H., přítelkyní obžalovaného M.V., na něž přenášel s jejich vědomím vůli obž. S.Z., později od blíže nezjištěné doby měsíce července či srpna 2016 obž. O.K. realizoval vůli obž. S.Z. rovněž v součinnosti s obž. Z.L. a jeho prostřednictvím též s obž. J.Š., přičemž všem těmto osobám byl znám účel jejich jednání a to snaha, aby dosáhli učinění písemných prohlášení formou notářského zápisu obsahující nepravdivé skutečnosti a následně nepravdivých trestních oznámení M.V. a J.D. ve shora uvedených trestních řízeních, a tímto způsobem zamýšleli protiprávně pomoci zejména obž. S.Z., ale i dalším obžalovaným v rámci organizované zločinecké skupiny, stíhaným v trestní věci sp. zn. 46T 5/2015 vedené u Krajského soudu v Brně, a také tímto způsobem zamýšleli protiprávně pomoci zejména obž. M.V., ale i dalším obviněným v rámci trestní věci vedené pod sp.zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600, kdy konkrétně

a) v blíže nezjištěné době od září 2015 obž. S.Z. vznesl požadavek k obž. O.K. prostřednictvím svého advokáta JUDr. Ing. J. Vučky, aby obž. M.V., (který se sám aktivně nabídl, že poskytne za finanční odměnu výpověď v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 46T 5/5015), sehnal M.V., přičemž obž. S.Z. požadoval, aby M.V. změnil za odměnu a uhrazení veškerých nákladů s tím spojených svoji svědeckou výpověď v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 46T 5/2015, obžalovaný M.V. a obžalovaná E.H. na pokyn obž. O.K. a z popudu a vůle S.Z. se pokoušeli kontaktovat M.V. figurujícího v procesním postavení svědka v této trestní věci za účelem realizace požadavku, aby ve prospěch obž. S.Z. tento svědek změnil svoji svědeckou výpověď.

Následně v březnu roku 2016 obž. E.H. spolu s obž. O.K. kontaktovali M.V., a to prostřednictvím společného známého J.M., občana Slovenské republiky, přes kterého předala obž. E.H. M.V. telefon se SIM kartou, na které následně telefonicky M.V. kontaktovala, zda s uvedenou změnou své výpovědi souhlasí a zaslala mu kontakt na advokátku P.H. z Břeclavi, s tím, aby tuto V. kontaktoval, že s ní zajde za notářem, kde učiní novou, ověřenou, smyšlenou a nepravdivou výpověď podle představ a vůle obv. S.Z..

Dále obž. E.H. v době od 12.3.2016 do 30.3.2016 na základě požadavků obž. O.K., jenž tlumočil pokyny obž. S.Z., opakovaně telefonicky, zejména prostřednictvím SMS zpráv kontaktovala M.V., aby s ním dohodla termín, kdy bude provedeno prohlášení se smyšlenou a nepravdivou výpovědí M.V. formou notářského zápisu s požadavkem na sdělení jmen údajných svědků, kteří by prohlášení M.V. potvrzovali, aby toto mohlo být zaneseno do předem připraveného textu prohlášení a vzhledem k tomu, že M.V. se splněním jejich pokynů otálel, dne 30. 3. 2016 ho Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

kontaktovala prostřednictvím výhrůžné SMS ve znění „...hlavný besní...mas cas do piatku aby sme sa videli inac vsetko sa zvali aj na teba to myslí unos a podobne věci s tým spojené, a R. taktiez pR.yvne jako to bolo. tak daj vediet a dostanes na ruku love hned a mas to z krku lebo od toho zmrda PF si nikdy ani korunu nedostal...“

Následně se M.V. po bezvýsledné návštěvě advokátky P.H., za kterou jej poslala obž. E.H., po předchozí telefonické domluvě sešel s obž. E.H. v restauraci KFC, na ul. Masarykova v Brně, kde obž. E.H. instruovala M.V., aby se ještě tentýž den 12. 4. 2016 sešel s advokátem obž. O.K. v obci Blučina, okres Brno - venkov. Na této schůzce obž. O.K. vůči M.V. opět vyslovil požadavek, aby V. změnil svoji výpověď a to za finanční kompenzaci nákladů a za odměnu a aby sehnal smyšlené účelové svědky s tím, že náklady s tím spojené bude hradit obž. S.Z..

Právě obž. S.Z. totiž již dříve obž. O.K. instruoval, že nové smyšlené a nepravdivé prohlášení M.V. bude připraveno natolik, aby ho mohl M.V. jen podepsat a požadoval, aby M.V. si zajistil ještě další 3 svědky, kteří jeho nepravdivé prohlášení potvrdí a jejichž jména budou do předem připraveného prohlášení doplněna a sdělil mu i výši financí, které je za to ochoten zaplatit.

Obž. O.K. M.V. proto sdělil, že na případné účelové svědky a pokrytí veškerých nákladů dá obž. S.Z. maximálně 20.000 EUR a s M. V. se finančně vyrovnají později. Poté též V. dle pokynů obž. S.Z. vyhrožoval, že pokud s tím V. nebude souhlasit, vše udělají tak, že veškeré obchody, pro něž je obž. S.Z. stíhán, a únos svedou na M.V.. Dále obž. O.K. dle pokynů obž. S.Z. určil, že ke smyšlenému a nepravdivému prohlášení formou notářského zápisu M.V. musí dojít nejpozději dne 18. 4. 2016, avšak ke schůzce dne 18. 4. 2016 nedošlo z důvodu nemožnosti dostavení se M.V., který již vše oznámil na Policii České republiky.

Následně dne 19. 4. 2016 obž. E.H. na základě požadavků obž. O.K. opakovaně prostřednictvím SMS kontaktovala M.V. ohledně jeho časových možností a termínu provedení notářského zápisu, kdy termín M.V. opakovaně odsouval na pozdější dobu, k čemuž prostřednictvím SMS zpráv obž. E.H. M.V. sdělila, že provedení notářského zápisu nejde odkládat s tím, že M.V. a T.A.M.R. na to také čekají, dále, že dle sdělení obž. O.K. je možné jít k notáři v Bratislavě, přičemž k umocnění svých požadavků prostřednictvím SMS zprávy obž. E.H. zaslala dne 19. 4. 2016 M.V. výhrůžný vzkaz „Odkaz-pokial ty nepomožes ten hlavný neda m. na kauci a m. s R.om a s hlavným ta potopia. tak at' niesu problémy a vrlkude sa to vyriesi.“ a rovněž obž. O.K. kontaktoval dne 24. 4. 2016 M.V. prostřednictvím výhrůžné SMS o urychlené jednání: „Tak halo, nepoviddj mi ze si v nemocnici kdz dva dny nejsi na telefonu, ktory by si mel u sebe. Konec teble trapnejch her!!! Do pondeli cekam, pak me to nezajima. Tobe brozi unos ne me! Tar ceká na me co a jak. Zdar.“ Obžalovaný O.K. byl v mezidobí opakovaně v kontaktu s obžalovaným S.Z., který jej prostřednictvím aplikace Wicker Me oslovil také v době pobytu obžalovaného O.K. v Bratislavě, kdy mu prostřednictvím další doposud nezjištěné osoby poslal v obálce částku 20.000 Euro, ke které mu sdělil, že jsou to finanční prostředky pro M.V..

Následně se obž. S.Z. dne 26. 4. 2016, v Brně u M-Paláce sešel s obžalovaným O.K., kterému předal na flash disku text prohlášení v anglickém jazyce určený pro M.V., a po obžalovaném O.K. požadoval předchozí překlad tohoto textu. Dne 27. 4. 2016 v ranních hodinách došlo k dalšímu setkání obžalovaného O.K. s obž. S.Z., a to na základě požadavku obž. S.Z., kdy společně oba obžalovaní provedli kontrolu překladu textu prohlášení do jazyka českého, přičemž obžalovaný S.Z. po obžalovaném O.K. požadoval, aby M.V. do tohoto textu doplnil jména svědků, kteří mu zde uvedený text prohlášení potvrdí a následně, aby M.V. tento text prohlášení jako svoji výpověď podepsal a stvrdil formou notářského zápisu.

Obžalovaný O.K. tento text zkopíroval na flash disk a dle pokynů obž. S.Z. se setkal s M. V. a obž. E.H., a to po předchozí společné dohodě dne 27. 4. 2016 kolem 09:00 hod., v Břeclavi. Zde obž. O.K. ukázal M.V. na svém notebooku předem připravené prohlášení, které má M.V. učinit formou notářského zápisu a které obž. O.K. doplnil o jména dvou svědků podle sdělení M.V., a po dalších jazykových úpravách a překladu textu z důvodu větší věrohodnosti z češtiny do slovenštiny předal M.V. na flash disku. Tento text následně M.V. s obžalovaným O.K. poté, co nedošlo k vyhotovení požadovaného notářského zápisu u notářky JUDr. Ilony Jančářové v Břeclavi z důvodu předložení předem připravené předlohy ve slovenském nikoliv v českém jazyce, opětovně přeložili do českého jazyka.

Na základě takto upraveného textu M.V. učinil u notářky JUDr. Vladimíry Kostřicové v Brně prohlášení formou notářského zápisu spisové číslo NZ 352/2016, N 309/2016, jehož obsahem jsou smyšlená a nepravdivá tvrzení týkající se trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 46T 5/2015, směřující k vyvinění zejména obžalovaných S.Z., D.R. a E.C. a znevěrohodňující policisty, kteří se na odhalení a objasnění této trestní věci podíleli. Toto prohlášení mimo jiné obsahovalo nepravdivé informace o tom, že

- mělo být M.V. vyhrožováno násilím ze strany P.P.,
- že P.P. je ten, který mu dává pokyny a ovládá PPS,
- že M.V. mu měl sdělit, že mu ruská ochranka P.P. měla vyhrožovat pistolí a hrozit mu, že skončí v Dunaji, pokud neudělá, co P. chce,
- že P. mu měl sdělit, že pro něj pracují i čeští policisté, kteří jej budou poslouchat,
- že P. měl vždy přehled o jednotlivých platbách, které prováděli,
- že P. mu sdělil, že užívá pervitin a tázal se ho, jestli může najít lidi, aby pervitin distribuovali na Slovensku za něj,
- že P. mu dal přesné termíny, kdy V. měl jít na finanční policii v Brně a zde dle pokynů P. a vše popsat tak, aby to bylo shozeno na Z.,
- že P. měl nadstandardní vztah s policisty v Brně, neboť policisté V. kladli při výslechu přesně ty otázky, které mu P.P. řekl den předem,
- že P. a ti policisté V. řekli, že pokud vypoví, co chtějí, budou moci prodloužit vazbu na Z. a že státní zástupce na oplátku vymaže důkazy proti němu, protože to samé zařídili pro P. a vymazali důkazy proti P.,
- že P. jmenoval vyšetřovatele ÚOOZ v Brně, co se jmenuje F., který ohlídal, aby se nikdo z policie nezajímal o Z. únos, který P. naplánoval,
- že P. dále říkal, že dle dohody s protikorupční policií, státní zástupce S., který vymazal důkazy proti P. ze spisu, potřebuje za každou cenu udržet P. a jako dobrého svědka
- že P. říkal, že má také dohodnutého soudce, co soudí tu daňovou kauzu.

Následně po provedení tohoto notářského zápisu M.V. převzal u notářky 5 jeho stejnopisů a po uhrazení poplatku za notářské služby ve výši 8 500 Kč, které byly hrazeny z prostředků obž. O.K. se následně sešel v uvedené restauraci McDonalds na adrese Heršpická 5 v Brně s obž. O.K. a obž. E.H., kde obžalovanému K. předal 4 stejnopisy notářského zápisu a jeden si ponechal. Od obž. E.H., která od obž. K. převzala celých 10 000 EUR, (jež k tomuto účelu prostřednictvím neznámé osoby v Bratislavě již dříve poskytl obž. K. obž. S.Z.), z nichž si obž. H. ponechala 3 Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

000 EUR, obdržel jako odměnu za provedení účelového notářského prohlášení odměnu 17 000 EUR.

Jak obž. O.K. již s ohledem na informace, které obsahovalo samotné prohlášení, jež mu předal obž. S.Z., tak obž. E.H. i obž. O.K. s ohledem na informace, které měli od M.V., věděli, že text prohlášení ve formě notářského zápisu, které požadoval obžalovaný S.Z. po M.V. u notářky podepsat, je z větší části ve výše uvedeném rozsahu nepravdivý.

Následně obžalovaný O.K. dle předchozích pokynů obžalovaného S.Z. tomuto předal při prvním setkání po datu 27. 4. 2016 jedno vyhotovení notářského zápisu M.V., poté od obž. S.Z. dostal další úkoly.

Na jejich základě v období měsíce května 2016 obž. E.H. a obž. O.K. dle požadavků obž. S.Z. požadovali po M.V. pod záminkou, že notářský zápis ze dne 27. 4. 2016 obsahuje gramatické a písařské chyby, aby učinil opětovné účelové prohlášení formou notářského zápisu ve slovenském jazyce v obsahově stejném znění jako účelové prohlášení provedené u notářky JUDr. Vladimíry Kostřicové dne 27. 4. 2016 v Brně, což M.V. následně učinil dne 31. 5. 2016 na Notářském úřadu se sídlem v Bratislavě, Trenčianská 53/B, u notářky Mgr. Jany Borovičkové, a to do notářského zápisu spisové číslo N 344/2016, NZ 19197/2016, NCR1s 19746/2016 a následně toto prohlášení formou notářského zápisu obž. O.K. předal.

Na základě pokynu S.Z. se obž. O.K. po předchozí domluvě setkal dne 4.7. nebo 5. 7. 2016, kolem 15:00 hod. v kavárně v obchodním centru Eurovea, v Bratislavě, Pribinova 8 s M. V., kde mu sdělil informaci o požadavku obž. S.Z. diskreditovat osobu P.P. s tím, že dle pokynů obž. S.Z. po M.V. požadoval, aby V. sehnal 4 svědky, kteří by smyšleně a nepravdivě dosvědčili zapojení osoby P.P. do blíže nekonkrétních obchodů s drogami, které by měl P.P. prodávat, přičemž tato trestná činnost měla být zadokumentována na území Slovenské republiky s tím, že takovou věc již mají na P.P. nachystanou i na území Maďarska a Rakouska, přičemž finanční stránku tohoto záměru měl zajistit obž. S.Z..

Dne 19. 7. 2016 proto obž. O.K. požadoval prostřednictvím obž. E.H. a další neustanovené osoby, aby se M.V. opětovně dostavil dne 20. 7. 2016 na stejné místo v obchodním domě Eurovea, v Bratislavě, zde se s M.V. sešel kolem 20:00 hod. Obž. O.K. při této schůzce předal M.V. dva mobilní telefony zn. Nokia 130 se dvěma SIM kartami telefonních čísel +420 776 840 067 a +420 776 328 218, k nimž M.V. instruoval dle předchozích pokynů obž. S.Z. tak, že je musí mít pořád u sebe a že na tyto budou chodit SMS, z nichž bude patrné, že jde o domlouvání distribuce drog, přičemž telefon, z něhož budou pocházet odchozí SMS týkající se předmětného tématu distribuce drog, bude následně podstrčen P. P..

Dne 23. 7. 2016 byly skutečně zaslány z telefonního čísla +420 776 328 271 na telefonní čísla těchto mobilů a to +420 776 840 067 a +420 776 328 218 dvě SMS v totožném znění na každé z telefonních čísel, v první z nich byl zaslán text: „*ždar, mam 50 ža 4 e g? chces, muže byt do 14 dnu*“ a v druhé text: „*Sory 1 g ža 10 e*“.

Následně dne 23. 8. 2016 opět dle předchozích instrukcí obžalovaného S.Z. kontaktoval obž. O.K. prostřednictvím SMS M.V. s požadavkem na setkání dne 24. 8. 2016 kolem 11:00 hod. v obci Blučina, okr. Brno-venkov, kde se s ním skutečně sešel a M.V. sdělil, že dříve zamýšlený scénář týkající se diskreditace P.P. prostřednictvím obchodu s drogami se ruší, a že obž. S.Z. se chce s P. P. dohodnout na tom, aby P.P. učinil za finanční odměnu 30.000 EUR prohlášení u notáře v tom smyslu, že své dřívější výpovědi ve výše popsanych trestních věcech učinil v důsledku nátlaku policistů, kteří po něm měli chtít, aby vypovídal proti a k tíži obž. S.Z., a trestní odpovědnost za daňovou trestnou činnost v rámci obchodů s pohonnými hmotami tak bude

následně díky nové výpovědi P.P. u soudu svedena na ostatní, níže postavené, osoby z organizované skupiny. Za tímto účelem se obž. O.K. dále M.V. dotazoval, zda tento je schopen na území Slovenské republiky zajistit nějakého notáře, u něhož by P.P. nejen sepsal zamýšlené nepravdivé notářské zápisy, ale navíc aby tyto zápisy byly antedatované do roků 2014 - 2015 s tím, že toto ještě obž. O.K. upřesní podle pokynů obž. S.Z., poté obž. O.K. odjel do Prahy, kde se právě z tohoto důvodu setkal s S.Z..

Následně na základě telefonické domluvy se ve dnech 13. 10. 2016, 16. 11. 2016 a 28. 11. 2016 sešli obž. O.K. a M.V., kdy obž. O.K. po M.V. zejména požadoval předání podkladů P.P. k jeho smyšlené a nepravdivé výpovědi a dále i zprostředkování setkání mezi obž. K., případně obž. S.Z. a P. P. na toto téma, a dále obž. O.K. po M.V. požadoval, aby měl připravené svědky k potvrzení smyšlené a nepravdivé výpovědi M.V. učiněné v notářských zápisech ze dne 27. 4. 2016 a dne 31. 5. 2016.

b) V blíže nezjištěné době v měsíci lednu 2016 obž. E.H. podle pokynů obž. O.K. instruovaného obž. S.Z. kontaktovala J.D., se kterým se následně opakovaně sešla v hotelu Clarion a na dalších blíže nezjištěných místech v Praze, kdy na jedné ze schůzek obž. E.H. předala J.D. svůj mobilní telefon, aby na tomto komunikoval s obž. O.K., jenž byl nejpozději na počátku měsíce května 2016 instruován obž. S.Z. tak, aby se shodně jako v případě M.V. zkontaktoval s J.D., který měl dle pokynů obž. S.Z., jež následně plnili obž. O.K. a obž. E.H., vyhotovit prohlášení formou notářského zápisu, které bude doplňovat již existující prohlášení J.D. a které bude v kontextu s prohlášením M.V. učiněného ve formě notářského zápisu ze dne 27. 4. 2016 a jehož účelem bylo smyšlenými tvrzeními vyvinut obžalovaného S.Z., ale i další obžalované v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 46T 5/2015 a znevěrohodnit policisty, kteří na této trestní věci pracovali a objasňovali ji,

kdy obž. O.K. dle pokynů obž. S.Z. J.D. v rámci mobilní SMS komunikace vyhrožoval problémy s policií a uvězněním a zaslal mu SMS, v níž mu mimo jiné sdělil: „14 dni cekame na vas. Nebrajte si tady na brdinu. My Vam davame sancu ne vy nam!!!!!!Ja drzim veskere listiny a nahravku z Hiltonu!!!!!!! A ostatni potrebne veci. Takez budete normalni, a dejte to dobromady!!!!“ Svoje výhrůžky doprovázel výzvou J.D., že jeho prohlášení, které J.D. učinil dne 10. 2. 2015 u notářky JUDr. Silvie Kürtiové v Kolíně, v notářské kanceláři Kolín III, Politických vězňů 94, formou notářského zápisu spisové číslo N 50/2015, NZ 36/2015, se musí doplnit o to, že P.P. měl po J.D. chtít, aby vypovídal proti S.Z. a D.R., že tyto organizovali podvodné obchody s pohonnými hmotami, dále obv. O.K. dle pokynů obž. S.Z. též J.D. vyzval, aby si sehnal tři svědky, kteří by shodně jako v případě prohlášení M.V. potvrdili pravdivost tvrzení obsažených v připravovaném textu, který měl J.D. podepsat, avšak J.D. vše oznámil Policii České republiky.

Současně v blíže nezjištěný den kontaktovala obž. E.H. J.D. opět prostřednictvím aplikace Wicker Me a domluvila se s ním na společném setkání i s obž. O.K. na den 14. 6. 2016, obž. O.K. se však na schůzku nedostavil. Během této schůzky obž. E.H. podle pokynů obž. S.Z. tlumočených obž. O.K. instruovala J.D., aby předem připravený smyšlený a nepravdivý text podepsal a poté při případném výslechu na policii tento předložil s tím, že dále nebude vypovídat. Následně předala J.D. svůj mobilní telefon, prostřednictvím kterého J.D. v mobilní aplikaci Wicker Me komunikoval s obž. O.K. ohledně způsobu provedení smyšleného a nepravdivého prohlášení, za což obž. K. dle pokynů obž. S.Z. slíbil J.D. maximální bezpečnost, kterou mu zaručí právě obž. S.Z.. Obž. O.K. dále požadoval po J.D., aby nutně zajistil svědky, kteří potvrdí tato nepravdivá tvrzení obsažená v připraveném textu prohlášení s tím, že jejich jména budou uvedena v samotném prohlášení a s tím, že případnou odměnu za to dostanou všichni až po podání trestního oznámení na osobu P.P. a až po potvrzení v prohlášení obsažených tvrzení dosazenými účelovými svědky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

Následně obž. O.K. obdržel prostřednictvím aplikace Wickr Me od obž. S.Z. přístupové heslo a název e-mailu, které měl dle jeho pokynů předat J.D. s tím, ať si zde vyzvedne text prohlášení, které má podepsat. Toto přeposlal obž. E.H.. Poté dne 26. 6. 2016 kontaktovala obž. E.H. J.D. prostřednictvím aplikace Wicker Me, kdy mu sdělila, že pro něj bude mít k dispozici připravený text účelového prohlášení, které bude muset J.D. učinit u notáře, k tomu J.D. poskytla adresu za tímto účelem vytvořené emailové schránky XXXXX, včetně přístupového hesla, zde si měl J.D. sám přečíst znění předem připraveného textu smyšleného a nepravdivého prohlášení, které měl následně u notáře učinit.

Dne 8. 7. 2016, v 10:28 hod., po předchozí dohodě s J.D. učiněné prostřednictvím mobilních telefonů přes aplikaci Wicker Me zaslal obž. O.K., (protože email XXXXX nešel otevřít), elektronickou poštou ze své e-mailové adresy XXXXXna e-mailovou adresu XXXXXJ.D. předem připravený text prohlášení, který připravil obž. S.Z., jehož obsahem jsou smyšlená a nepravdivá tvrzení týkající se trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 46 T 5/2015, vyvíňující zejména obžalované osoby S.Z., D.R. a E.C. a to, že tito o případném trestním jednání vůbec nevěděli, že organizátorem údajného únosu obž. S.Z. a osobou uplácující blíže neuvedené policisty má být P.P..

Do tohoto prohlášení na základě předchozích instrukcí obž. S.Z.předaných obž. O.K. a jím tlumočených obž. E.H., která je předala J.D., následně J.D. doplnil jména dvou svědků a po vytištění celkem 4 vyhotovení účelového prohlášení tyto podepsal a podpisy nechal ověřit na pobočce České pošty Brno 8, přičemž poté 3 vyhotovení předal kolem 11:45 hod., v Brně, na ulici Moravanská 87 osobně obž. E.H., která mu za provedení a ověření podpisů prohlášení předala za tyto úkony odměnu ve výši 4 000 EUR a 10 000 Kč, s tím, že zbylou částku do výše předem určené odměny pro J.D.dostane později, přičemž tyto uvedené finanční částky pocházely od obž. S.Z., který je dříve předal obž. O.K. a ten je následně předal obž. E.H.pro J.D.. Ověřený text tohoto prohlášení, které podepsal J.D. a na kterém dne 8. 7. 2016 ověřil svůj podpis, obž. O.K. předal obž. S.Z..

Poté obž. S.Z. ještě v červenci 2016 dal obž. O.K.pokyn, aby zajistil ze strany J.D. podání trestního oznámení v souladu s tímto prohlášením, jehož cílem bylo znevěrohodnit policisty, kteří se podíleli na odhalení a objasnění trestní věci vedené pod sp. zn. 46T 5/2015 u Krajského soudu v Brně a tím současně zpochybnit zákonnost vyšetřování celé této trestní věci a vyvinít z ní obžalovaného S.Z. a další spoluobviněné členy organizované zločinecké skupiny, kdy toto trestní oznámení mělo být dle pokynů obž. S.Z. podáno na Generální inspekci bezpečnostních sborů (GIBS).

Obž. O.K.na základě tohoto pokynu dne 16. 8. 2016, kolem 11:00 v Praze, Karlovo náměstí 671/24, po předchozí dohodě zajistil setkání J.D. s advokátem obž. Z.L. v jeho advokátní kanceláři, přičemž obž. Z.L. byl předem obž. O.K. informován o účelu a důvodu této schůzky tak, že jde o přípravu podání trestního oznámení dle textu prohlášení J.D.ze dne 8. 7. 2016. Obž. Z.L. si byl vědom nepravdivosti předmětného prohlášení J.D., o čemž ho J.D. informoval, přičemž za učinění trestního oznámení obž. Z.L. předal J.D. finanční odměnu 10 000 Kč, kterou za tímto účelem převzal od obž. O.K., jemuž tyto finanční prostředky určené pro tento účel předal obž. S.Z..

Obž. Z.L. konzultoval obsah připravovaného trestního oznámení s obž. O.K. tak, aby trestní oznámení mělo logickou strukturu bez pochybností o všech tvrzeních zde uvedených. V rámci formulace trestního oznámení obž. L. navrhl s ohledem na to, že k části jednání popsaného v prohlášení mělo dojít v Praze 1, aby toto trestní oznámení ze strany J.D. bylo podáno osobně formou podání u policejního orgánu, a to u kamaráda obž. Z.L., příslušníka Policie ČR obž. J.Š., sloužícího v této době na Policii České republiky, 3. oddělení obecné kriminality Odboru obecné kriminality, Obvodního ředitelství policie Praha 1, jenž přijaté trestní oznámení postoupí na GIBS. V průběhu schůzky s J.D. obž. Z.L. obž. J.Š. telefonicky kontaktoval, dohodl si s ním schůzku a následně se spolu za účelem domluvy o možnosti podání trestního oznámení setkali v kavárně v pasáži studia Ypsilon, na ul. Vladislavova č. 1390/17, v Praze, kde se dohodli na termínu podání trestního oznámení na den 19. 8. 2016, ve 12:00 hod., na tehdejšího pracovišti obž. J.Š. - 3. oddělení obecné kriminality Odboru obecné kriminality Obvodního ředitelství policie Praha I, Bartolomějská č. 6.

Současně obž. Z.L. se telefonicky dohodl na schůzce s obž. O.K. na den 18. 8. 2016, kolem 14:00 hod., na bližší nezjištěném místě v Praze, a to i za účasti J.D., jehož o těchto termínech zároveň telefonicky prostřednictvím mobilního telefonu aplikací WhatsApp vyrozuměl. K tomuto setkání však nedošlo z důvodu zaneprázdněnosti obž. O.K., což obž. K. telefonicky sdělil. V průběhu tohoto telefonického hovoru na opakovaný požadavek obž. Z.L. ohledně úpravy trestního oznámení J.D. obž. O.K. reagoval tak, že je nutno se držet původního textu a požadavku Z., aby trestní oznámení bylo podáno na GIBS, přičemž v reakci na to obž. Z.L. obž. O.K. informoval o tom, jakým způsobem bude trestní oznámení podáno, a to cestou Policie ČR na Bartolomějské ulici č. 6, v Praze, odkud bude trestní oznámení následně postoupeno na GIBS s tím, že termín podání oznámení u obž. J.Š. má již domluven na 19. 8. 2016 ve 12:00 hod. K podání trestního oznámení v tomto termínu však nedošlo z důvodu časových možností zainteresovaných osob obž. Z.L., obž. J.Š. a J.D..

V období od 19. 8. 2016 do 5. 10. 2016, za účelem dohody o podání trestního oznámení, jakož i formy a termínu podání, opakovaně telefonicky obž. Z.L. kontaktoval J.D., kterého současně opakovaně telefonicky kontaktoval i obž. O.K. s cílem, aby se J.D. co nejdříve dohodl s obž. Z.L. na novém datu podání předmětného trestního oznámení, souběžně obž. Z.L. tento úkon domlouval s obž. J.Š., kterému za tímto účelem zaslal s předstihem prostřednictvím bližší nezjištěných e-mailů text smyšleného prohlášení J.D. a s obž. J.Š. dále domlouval formu podání předmětného oznámení, kdy řešili možnost doložení k němu textu prohlášení J.D.. Nakonec se dohodli, že obž. J.Š. sepíše o výpovědi J.D. úřední záznam o podání vysvětlení, kdy tento spolu s předmětným prohlášením J.D. postoupí na GIBS, sepsání tohoto úředního záznamu dohodli na pracovišti obž. J.Š. na den 5. 10. 2016. a o tomto termínu následně obž. Z.L. vyrozuměl prostřednictvím mobilního telefonu aplikací WhatsApp J.D..

Dne 5.10.2016 se obž. Z.L. setkal s J.D. v 10:50 hod. v Praze na ul. Spálená 63/26 v OC My před obchodním domem Tesco, odkud společně odešli na služebnu Obvodního oddělení policie Praha I, Policie ČR, na ul. Bartolomějské 6 v Praze, k obž. J.Š., přičemž cestou obž. Z.L. J.D. sdělil, že obž. J.Š. již má vše připravené a společně uvedené oznámení dají dohromady, obž. J.Š. následně oznámení postoupí na GIBS a po své výpovědi J.D. dostane od obž. Z.L. slíbenou finanční odměnu.

V době jejich příchodu do kanceláře obž. J.Š., příslušníka Policie ČR, služebně zařazeného u Obvodního oddělení policie Praha I, Policie ČR, a to dne 5.10.2016 v čase před 11:00 hod., Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

měl již obž. J.Š. v rozporu s § 11 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR, v platném znění, a § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění, na svém služebním počítači předem připravený dle obž. Z.L. zaslaného textu úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pod číslem jednacím KRPA-415953/ČJ-2016-001173, jako výslech J.D., se smyšleným počátkem výslechu v 10:05 hod.

Aniž by obž. J.Š. J.D. vyslýchal, tohoto vyzval, aby si na monitoru sám přečetl obžalovaným Š. předem sepsaný text údajného výslechu formou podání vysvětlení, poté po dohodě obž. J.Š. s obž. Z.L. tyto společně formulovali znění otázek i odpovědí tak, aby výpověď vypadala co nejvěrohodněji, když tato výpověď obsahovala mimo jiné nepravdivé informace,

- že osobou, která J.D. vyhrožuje, je P. P., který je chráněn i samotnými policisty a nelegálně s nimi pracuje,
- že P. nejméně od poloviny roku 2012 rozdává obálky plné hotovosti policistům z Brna, kteří mu nosí informace o konkurenci a spolupráci s celníky,
- že P. bodyguardi vyhrožovali D. s pistolí a řekli mu, že má dělat, co P. říká, nebo jinak zařídí, aby mu uřízli nohy a hodili je do Dunaje,
- že P. mu řekl, že teď má znovu šanci s nimi spolupracovat a všechno, co P. dělal, se má hodit na Z. a R.,
- že zástupci P. a mu sdělili, že P. chrání krom K. z ÚOKFK také plk. F. z ÚOOZ,
- že v červnu 2014 D. a kontaktoval někdo s policejním odznakem, který mu měl vyřídit vzkaz od P. a a tento policista se představil jako z ÚOKFK a sdělil mu, že P. je chráněn a že jediné, co D. musí udělat, je vypovídat proti Z., dále mu tento policista sdělil, že pokud D. neukáže na Z., tak skončí v base, přičemž tím policistou měl být K. z ÚOKFK Brno,

přičemž popis a jména příslušníků Policie ČR F.K. a R.F., vůči kterým především podané vysvětlení směřovalo, nadiktoval obž. Z.L. obž. J.Š. po obdržení přímých telefonických instrukcí od obž. O.K., s nímž během doplňování obsahu úředního záznamu o podaném vysvětlení v přítomnosti obž. J.Š. telefonicky komunikoval prostřednictvím mobilní aplikace Viber nebo WhatsApp, a dále obž. Z.L. koncipoval ve spolupráci s obž. J.Š. i další obsah předmětného podání vysvětlení J. D.,

když po vyhotovení protokolu o podání vysvětlení obž. J.Š. vyzval J.D., aby se text tohoto výslechu před výslechem na GIBS naučil zpaměti,

obž. Z.L. po odchodu z místa výslechu J.D. instruoval, aby dříve, než bude vypovídat na GIBS, se za ním zastavil a dohodli si případný další postup, když uvedl, že “jde hlavně o znevěrohodnění policistů”,

přičemž obž. Z.L. jako advokát a osoba práva znalá a obž. J.Š. jako policista znalý trestněprávních předpisů si museli být vědomi závažných následků, které svým jednáním mohou způsobit, což ostatně v průběhu doplňování obsahu úředního záznamu během rozhovoru s J.D. sami připustili, když navíc z negativní odpovědi obž. J.D. na dotaz, zda jím uváděné informace jsou pravdivé, jim bylo zřejmé, že výpověď J.D. je nepravdivá a již jak ze samotného textu prohlášení J.D., tak z obsahu úředního záznamu o podaném vysvětlení jim muselo být zřejmé, že tato D. výpověď má posloužit k diskreditaci policistů a také k vyvinění osob trestně stíhaných pro organizovanou trestnou činnost daňového charakteru související s dovozem pohonných hmot, a to zejména obž. S.Z..

Poté obž. Z.L. všem informoval obž. O.K., který následně tyto informace sděloval dle předchozích požadavků obž. S.Z..

Obž. O.K. za shora uvedená jednání obdržel postupně od obž. S.Z. finanční odměnu v celkové výši nejméně 20.000 EUR.

c) Obžalovaný M.V. dne 31. 8. 2016 v Brně, Jihlavská 12, ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence, vyslýchaný policejním orgánem Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu jako obviněný v trestní věci spisová značka NCOZ-979/TČ-2016-417600, po předchozím poučení dle příslušných ustanovení trestního zákoníku a trestního řádu včetně poučení o zákazu jiného lživě obvinít ze spáchání trestného činu a s tím spojenou trestní odpovědností za spáchání trestného činu křivého obvinění dle § 345 trestního zákoníku, uvedl ve svém vyjádření do protokolu o výsledku obviněného tvrzení o jednání příslušníků Policie ČR L.D. a F.K., která byla nepravdivá, a to se záměrem a cílem tyto křivě obvinít z jednání majícího znaky trestného činu, a to konkrétně tak, že uvedl

- že ze strany P.P. mu bylo opakovaně vyhrožováno, kdy si je vědom, jak je P.P. chráněn zkorumpovanými policisty a státními zástupci a dalšími organizovanými zločineckými skupinami,
- že L.D. ho navštívil ve vazbě bez přítomnosti advokáta a vyzval ho, aby vypovídal lživě v neprospěch S.Z. s tím, že je dohodnutý s paní B. z Policie České republiky, tehdejšího Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (dále jen "ÚOOZ") a státním zástupcem, a pak může být propuštěn z vazby na svobodu,
- že zároveň mu tento policista vyhrožoval zatčením členů jeho rodiny,
- že ho následně navštívili ve vazbě L.D. spolu s F.K. a sdělili mu, že státní zástupce v případě daňových úniků udělá, co oni chtějí, stejně jako ÚOOZ v Brně, a dále mu sdělili, že pokud obžalovaný M.V. bude svědčit proti obž. S.Z., tak oni zničí důkazy proti obž. M.V..

Tato tvrzení obžalovaný M.V. při tomto výsledku dokladoval předložením písemného prohlášení datovaného dnem 23. 3. 2015, jež podepsal dne 7. 5. 2015, které vyhotovil po dohodě s obž. S.Z. za odměnu nejméně 5 000 Euro a které obsahovalo nepravdivé skutečnosti,

přičemž jedním ze záměrů tohoto křivého obvinění bylo pomoci obž. S.Z. a dalším spoluobviněným členům organizované zločinecké skupiny v trestní věci vedené pod sp. zn. 46T 5/2015 Krajským soudem v Brně.

II.

obž. S.Z. (dříve jménem S.Z.)

v době od 28. 1. 2015 do 25. 2. 2015, v Brně, Obilní trh 3, v kanceláři č. 108, používané jako výslechová místnost a na chodbě označené č. 101, před uvedenou kancelář, na služebně Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

tehdejšího Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování,

Policie České republiky, při úkonu trestního řízení v trestní věci vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. OKFK-3093/TČ-2012-252401 (dnes vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46T 5/2015), spočívajícího v seznámení se s vyšetřovacím spisem po skončení vyšetřování dle § 166 odst. 1 trestního řádu ze strany obžalovaného S.Z., probíhajícího za účasti a přítomnosti přibraného tlumočníka Ing. R. M., CSc., po tomto tlumočnickovi požadoval, aby se ke každodenně konajícímu uvedenému úkonu v určitých dnech uvedeného období záměrně nedostavoval, za což mu nejméně v jednom případě nabídl finanční obnos 250 000 Kč a poté i plnění ve formě zajištění a úhrady lázeňského pobytu v zahraničí v blíže nezjištěné hodnotě, přičemž tento specifikovaný požadavek a nabídku finančního plnění projevil z části ústně a z části poznamenáním v písemné formě do poznámkového bloku, který používal při prostudování spisu po skončeném vyšetřování

a toto vše činil v úmyslu a s cílem mařit tento úkon trestního řízení dosažením jeho nedůvodných průtahů s úmyslem, aby plánovaná a následně prodloužená doba k prostudování spisu přesáhla konec maximální zákonem přípustné délky vazby pro přípravné řízení jeden rok (§ 72a odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního řádu), která měla skončit dne 19. 3. 2015, a tím vyvolat zákonný následek propuštění svojí osoby z vazby na svobodu,

tedy

obž. S.Z., (dříve jménem S.Z.)

ad I.)

- založil organizovanou zločineckou skupinu a činnosti organizované zločinecké skupiny se účastnil,
- společným jednáním s více osobami jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, spáchal takový čin na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho postavení a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

ad II.

- jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídl úplatek,

obž. E.H.

ad I.)

- účastnila se činnosti organizované zločinecké skupiny,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

- společným jednáním s více osobami jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchala takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání a tento úmyslný trestný čin spáchala jako člen organizované zločinecké skupiny,
- pohrůžkou jiné těžké újmy nutila jiného, aby něco konal, takový čin spáchala jako člen organizované skupiny, takový čin spáchala na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti a tento úmyslný trestný čin spáchala jako člen organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami pomáhala pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchala jako člen organizované zločinecké skupiny,

obž. M.V.

ad I.)

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, spáchal takový čin na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho postavení a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

obž. Z.L.

ad I.)

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami lživě jiného obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- vzbudil v úřední osobě rozhodnutí vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

obž. J.Š.

ad I.)

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami lživě jiného obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu
- společným jednáním s více osobami pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny

a spolupracující obviněný:

obž. O.K.

ad I.)

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami lživě jiného obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- pohrůzkou jiné těžké újmy nutil jiného, aby něco konal, takový čin spáchal jako člen organizované skupiny, takový čin spáchal na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,
- společným jednáním s více osobami pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu a tento úmyslný trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

tím spáchali

obž. S.Z.(dříve jménem S.Z.)

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019

- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. e) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

ad II.

- přečin Podplacení dle § 332 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019

obž. E.H.

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- zločin Vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. e) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

obž. M.V.

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019.

- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. e) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný dílem sám a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

- přečin Nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019

spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

obž. Z.L.

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019

- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

- přečin Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.

- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.

obž. J.Š.

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019

- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

- přečin Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

spolupracující obviněný

obž. O.K.

ad I.

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- zločin Vydírání dle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písm. a), písm. e) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obž. S.Z. (dříve jménem S.Z.)

podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání
Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

8 (osmi) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice
s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- finanční částky 17.000 Euro, kterou dobrovolně vydal dne 27. 4. 2016 M.V.,
- finanční částky 10.000 Kč a finanční částky 4.000 Euro, kterou dobrovolně vydal dne 8. 7. 2016 J.D.,
- finanční částky 10.000 Kč, kterou dobrovolně vydal dne 16. 8. 2017 J.D..

obž. E.H.

podle 345 odst.3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

6 (šesti) let a 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice
s ostrahou.

obž. M.V.

za tyto trestné činy a za sbíhající se zločin Podvodu podle § 209 odst.1, 5 písm.a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12.2017, sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 12 To 20/2018,

podle 345 odst.3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 3) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice

s ostrahou.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12.2017, sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 12 To 20/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obž. Z.L.

podle 345 odst.3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku , § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst.1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice

s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu

6 (šesti) let.**obž. J.Š.**

za tyto trestné činy a za sbíhající se přečin Zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečin Neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst.2 písm. a), odst.3 písm. a) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.8.2017, sp. zn. 7T 20/2018 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5.9.2018, sp. zn. 9To 244/2018,

podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 58 odst. 1 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice
s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu práce v bezpečnostních sborech České republiky a v obecní policii na dobu

6 (šesti) let.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.8.2017, sp.zn. 7T 20/2018 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5.9.2018, sp.zn. 9To 244/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

spolupracující obviněný

obž. O.K.

podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31.1.2019 za užití § 108 odst.1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst.4 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

4 (čtyř) let.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 500 denních sazeb ve výši 2.000 Kč, tedy celkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

1.000.000 (jeden milion) Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, **náhradní trest odnětí svobody** v trvání

1 (jednoho) roku.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu

7 (sedmi) let.

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku **se ukládá zabránění věci**, a to:

- papírové krabičky s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírové krabičky s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírového skládaného obalu s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXXX;
- papírového skládaného obalu s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXXX;
- papírové nákupní tašky béžové barvy, černý potisk: Užijte si naše superrychlá data, Tady, Vodafone;
- mobilního telefonu zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, IMEI č. 2: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- papírového obalu (krabičky) od mobilního telefonu zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, a papírový obal SIM karty č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- mobilního telefonu Samsung, model GT-E1200R, IMEI XXXXX včetně SIM karty č. XXXXX;
- mobilního telefonu zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V48 LTE;
- mobilního telefonu zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX,

Shodu s prvoписem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

se SIM kartou č. XXXXX V4

III. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaných S.Z. (dříve jménem S.Z.), E.H., Z.L. a J.Š.

zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní S.Z., E.H., Z.L., J.Š., M.V. a O.K. uznáni vinnými: obžalovaný S.Z. přčinem krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. e) trestního zákoníku ve znění zák. č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019, jako organizátor podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přčinem nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, obž. E.H. přčinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přčinem nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, obž. M.V. přčinem krivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zák. č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019 a přčinem nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, obž. Z.L. přčinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jako návodce dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přčinem nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, obž. J.Š. přčinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přčinem nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, obž. O.K. přčinem krivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zák. č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019 jako organizátor, podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přčinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přčinem nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustili pod bodem I. výroku tím způsobem, že

S.Z., M.V., O.K.,

E.H., Z.L., J.Š.

v období od měsíce září 2015 do měsíce listopadu 2016, v Brně, Blučině, Břeclavi, Praze a na dalších místech České republiky, jakož i v Bratislavě a na dalších místech Slovenské republiky s jednotlivým záměrem, úmyslem a cílem protiprávním způsobem ovlivnit:

- probíhající trestní řízení v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně pod spisovou značkou 46T 5/2015 (dále jen "v trestní věci 46 T 5/2015") ve prospěch obžalovaného S.Z., nar. XXXXX, a tím potažmo i ve prospěch dalších spoluobžalovaných D.R., P.D., E.C., P.M., L.M., R.C., J.S., R.D., J.T., V.M., R.K., M.Š., V.K. a J.E., stíhané pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, spáchaný ve spolupachatelství

dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku za použití § 23 tr. zákoníku, který spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a pro zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině spáchaný ve spolupachatelství dle § 361

odst. 1 tr. zákoníku za použití § 23 tr. zákoníku, týkající se jednání, dle kterého výše uvedené osoby s dalšími doposud neustanovenými osobami nejméně v období od počátku měsíce března 2012 až do konce měsíce června 2013 na území České republiky, ve společném záměru ke škodě

Českého státu soustavně krátit ve velkém rozsahu daňové povinnosti v souvislosti s obchody s pohonnými hmotami, se kterými obchodovali v řetězci jednotně řízených obchodních Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

společností, a tím pro sebe získat neoprávněný majetkový prospěch, vykonávali činnost spočívající ve využívání účelově vytvořeného řetězce obchodních společností, přes které pořizovali zboží z jiného členského státu, aniž by řádně odváděli daň z přidané hodnoty, když tuto činnost prováděli v rámci organizované zločinecké skupiny, kterou řídil obž. S.Z. a D.R., a to prostřednictvím jím podřízených osob E.C., P.D. a P.M.,

- probíhající trestní řízení v trestní věci vedené policejním orgánem Národní centrály proti organizovanému zločinu, Expozitura Brno pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600 ve prospěch obžalovaného M.V., nar. XXXXX, a potažmo i ve prospěch dalších spoluobviněných T.R. a E.R., stíhaných pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odstavec 2, písmeno a, odstavec c), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku,

jednali tak, aby orgány činné v trestním řízení na podkladě nepravdivých notářských zápisů či nepravdivých prohlášení nezjistily pravdivý skutkový stav a došly tak k nesprávnému rozhodnutí ve věci samé,

a to takovým způsobem, že z finančních prostředků obž. S.Z. prostřednictvím obž. O.K. a obž. E.H. poskytli peněžitou úplatu M.V., nar. XXXXX a J.D., nar. XXXXX, za to, že jmenovaní:

a) učiní nepravdivá písemná prohlášení a na to navazující nepravdivá trestní oznámení u orgánů činných v trestním řízení

b) křivě obviní příslušníky Policie ČR z nezákonných postupů v rámci shora uvedených trestních řízení,

kdy nejdříve v blíže nezjištěném období měsíců února až března roku 2015 obž. O.K. nabídl prostřednictvím advokáta J.V. obžalovanému S.Z. možnost, že by obž. M.V. učinil jako svědek v jeho trestním případě písemné prohlášení, což po předchozím souhlasu obž. S.Z. obž. M.V. za odměnu nejméně 5 000 Euro, kterou obdržel následně prostřednictvím obž. K., učinil a písemné prohlášení datované dnem 23. 3. 2015 vyhotovil, a poté jej vlastnoručně podepsal dne 7. 5. 2015 na Velvyslanectví České republiky v Belgickém království, kdy toto prohlášení obsahovalo nepravdivá tvrzení k osobě P.P., jakož i další nepravdivé skutečnosti v tom smyslu, že ze strany P.P. mu má být vyhrožováno i smrtí, uvedeného označuje jako hlavního strůjce podvodných obchodů s pohonnými hmotami, které jsou projednávány v trestním řízení před Krajským soudem v Brně, pod sp. zn. 46 T 5/2015, kdy dále uvedl nepravdivé skutečnosti, že P.P. má zařízenou ochranu od policie, kde má známé u prokuratury, a že lidmi okolo P. a byl donucen vypovídat proti osobě S.Z., kdy toto prohlášení učinil s cílem, aby nebyl zjištěn pravdivý skutkový stav v trestní věci vedené pod sp. zn. 46 T 5/2015, kdy obž. O.K. obdržel za zprostředkování vyhotovení tohoto písemného prohlášení obž. M.V. od obž. S.Z. finanční odměnu ve výši nejméně 1.000 Euro, přičemž inspirován vytvořením tohoto nepravdivého prohlášení ze strany obž. M.V. obž. S.Z. svými pokyny přímo řídil obž. O.K. za účelem realizace níže uvedených jednání a k dosažení jejich cílů poskytoval obž. O.K. finanční prostředky, přičemž obž. O.K. níže uvedená jednání realizoval sám nebo zejména v období od ledna 2016 v součinnosti s obž. E.H., která byla pod vlivem obžalovaného M.V., přičemž od blíže nezjištěné doby měsíce července či srpna 2016 obž. O.K. realizoval níže uvedená jednání rovněž v součinnosti s obž. Z.L., který realizoval níže uvedená jednání v součinnosti s obž. J.Š., aby dosáhli učinění písemných prohlášení formou notářského zápisu obsahující nepravdivé skutečnosti a následně nepravdivých trestních oznámení M.V. a J.D. ve shora uvedených trestních řízeních, a tímto způsobem zamýšleli protiprávně pomoci zejména obž. S.Z., ale i dalším obžalovaným v rámci organizované zločinecké skupiny, stíhaným v trestní věci sp. zn. 46 T 5/2015 vedené u Krajského soudu v Brně, a také tímto způsobem zamýšleli protiprávně pomoci zejména obž. M.V., ale i dalším obviněným v rámci trestní věci vedené pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600, kdy konkrétně

ad 1) v blíže nezjištěné době od září 2015 obž. S.Z. vznesl požadavek k obž. O.K. prostřednictvím svého advokáta, aby obž. M.V. sehnal M.V., přičemž obž. S.Z. požadoval, aby M.V. změnil za odměnu a uhrazení veškerých nákladů s tím spojených svoji svědeckou výpověď v trestní věci 46 T 5/2015. Obžalovaná E.H. na pokyn obž. O.K. a z popudu a vůle S.Z. se pokoušela kontaktovat M.V., figurujícího v procesním postavení svědka v trestní věci 46 T 5/2015, za účelem realizace požadavku, aby ve prospěch obž. S.Z. tento svědek změnil svoji svědeckou výpověď, kdy následně v březnu roku 2016 obž. E.H. spolu s obž. O.K. kontaktovali M.V., a to prostřednictvím společného známého J.M., občana Slovenské republiky, přes kterého předala obž. E.H. M.V. telefon se SIM kartou, na které následně telefonicky M.V. kontaktovala, zda s uvedenou změnou své výpovědi souhlasí. Obž. E.H. v době od 12. 3. 2016 do 30. 3. 2016 na základě požadavků obž. O.K. opakovaně telefonicky, zejména prostřednictvím SMS zpráv, kontaktovala M.V., aby s ním dohodla termín, kdy bude provedeno prohlášení se smyšlenou a nepravdivou výpovědí M.V. formou notářského zápisu s požadavkem na sdělení jmen údajných svědků, kteří by prohlášení M.V. potvrzovali, aby toto mohlo být zaneseno do předem připraveného textu prohlášení, a současně ho dne 30. 3. 2016 kontaktovala prostřednictvím výhrůžné SMS, aby s nimi udržoval kontakt. „...mas cas do piatku aby sme sa videli inac vsetko sa zmeni aj na teba to myslis unos a podobne veci s tym spojene. a R. taktiez pRyvne jako to bolo. tak daj vediet a dostanes na ruku love hned a mas to z kerku lebo od toho zmrda PF si nikdy ani korunu nedostal...“

Následně se M.V. po bezvýsledné návštěvě advokátky Mgr. Petry Hrubé, za kterou jej poslala obž. E.H., po předchozí telefonické domluvě sešel s obž. E.H. v restauraci KFC, na ul. Masarykova v Brně, kde obž. E.H. instruovala M.V., aby se ještě tentýž den 12. 4. 2016 sešel s advokátem obž. O.K. v obci Blučina, okres Brno-venkov, kde na této schůzce obž. O.K. vůči M.V. opět vyslovil požadavek, aby změnil svoji výpověď, a to za finanční kompenzaci nákladů a odměny pro V. a smyšlené svědky, kdy náklady s tím spojené měl hradit obž. S.Z., který zároveň souhlasil s tím, že nové smyšlené a nepravdivé prohlášení M.V. bude připraveno tak, aby ji mohl M.V. jen podepsat, a dále po M.V. požadoval, aby si zajistil ještě další 3 svědky, kteří jeho nepravdivé prohlášení potvrdí, což byl další požadavek obžalovaného S.Z.. Dne 12. 4. 2016, v obci Blučina, obž. O.K. M.V. současně sdělil, že na případné účelové svědky a pokrytí veškerých nákladů dá obž. S.Z. maximálně 20.000 EUR a s M.V. se finančně vyrovnají později a pokud s tím nebude souhlasit, tak zopakoval, že vše udělají tak, že veškeré obchody a únos, svedou na M.V., a dále určil, že ke smyšlenému a nepravdivému prohlášení formou notářského zápisu M.V. musí dojít nejpozději dne 18. 4. 2016, kdy ke schůzce dne 18. 4. 2016 nedošlo z důvodu nemožnosti dostavení se M.V., který již vše oznámil na Policii České republiky.

Následně dne 19. 4. 2016 obž. E.H. na základě požadavků obž. O.K. opakovaně prostřednictvím SMS kontaktovala M.V. ohledně jeho časových možností a termínu provedení notářského zápisu, kdy termín M.V. opakovaně odsouval na pozdější dobu, k čemuž prostřednictvím SMS zpráv obž. E.H. M.V. sdělila, že provedení notářského zápisu nejde odkládat s tím, že M.V. a T.A.M.R. na to také čekají, dále, že dle sdělení obž. O.K. je možné jít k notáři v Bratislavě, přičemž dále prostřednictvím SMS zprávy obž. E.H. zaslala dne 19. 4. 2016 M.V. výhrůžný vzkaz „Odkaz-pokiaľ ty nepomožes ten hlavný neda m. na kauci a m. s R.om a s hlavním ta potopia. tak at' niesu problémy a vkladu sa to vyriesi.“ a rovněž obž. O.K. kontaktoval dne 24. 4. 2016 M.V. prostřednictvím výhrůžné SMS o urychlené jednání. „Tak halo, nepovíď mi že si v nemocnici když dva dny nejsi na telefonu, který by si měl u sebe. Konec teble trapných her!!! Do pondělí cekam, pak me to nezajima. Tobe broží unos ne me! Tar ceká na me co a jak. Zdar.“

Obžalovaný O.K. byl v mezidobí opakovaně v kontaktu s obžalovaným S.Z., který jej prostřednictvím aplikace Wickr Me oslovil také v době pobytu obžalovaného O.K. v Bratislavě, kdy mu prostřednictvím další doposud nezjištěné osoby předal v obálce částku 20.000 Euro, ke které mu sdělil, že jsou to finanční prostředky pro M.V.. Následně se obž. S.Z. dne 26. 4. 2016, v Brně u M-Paláce sešel s obžalovaným O.K., kde mu předal na flash disku text prohlášení pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

M.V., který byl napsán v anglickém jazyce a po obžalovaném O.K. požadoval překlad tohoto textu. Dne 27. 4. 2016 v ranních hodinách došlo k dalšímu setkání obžalovaného O.K. s obž. S.Z., a to na základě požadavku obž. S.Z., kdy společně obžalovaní provedli kontrolu překladu textu prohlášení do jazyka českého, přičemž obžalovaný S.Z. po obžalovaném O.K. požadoval, aby M.V. do tohoto textu doplnil jména svědků, kteří mu zde uvedený text prohlášení potvrdí a následně, aby M.V. tento text prohlášení jako svoji výpověď podepsal a stvrdil formou notářského zápisu.

Obžalovaný O.K., dle pokynů obž. S.Z., se po předchozí společné dohodě dne 27. 4. 2016 kolem 09:00 hod., setkal s M. V. em a obž. E.H. v Břeclavi, kde obž. O.K. ukázal M.V. na svém notebooku předem připravenou výpověď, kterou má M.V. učinit prostřednictvím notářského zápisu, a kterou obž. O.K. doplnil o jména dvou svědků podle sdělení M.V. a po dalších jazykových úpravách z češtiny do slovenštiny předal M.V. na flash disku. Tento text následně M.V. s obžalovaným O.K. poté, co nedošlo k vyhotovení požadovaného notářského zápisu u notářky JUDr. Ilony Jančářové v Břeclavi z důvodu předložení předem připravené předlohy ve slovenském nikoliv v českém jazyce, opětovně přeložili do českého jazyka, načež na základě takto upraveného textu M.V. učinil u notářky JUDr. Vladimíry Kostřicové v Brně, prohlášení formou notářského zápisu spisové číslo NZ 352/2016, N 309/2016, jehož obsahem jsou smyšlená a nepravdivá tvrzení týkající se trestní věci 46T 5/2015, směřující k vyvinění zejména obžalovaných S.Z., D.R. a E.C. a znevěrohodňující policisty, kteří se na odhalení a objasnění této trestní věci podíleli, a který mimo jiné obsahoval nepravdivé informace o tom, že mělo být panu M.V. vyhrožováno násilím ze strany P.P., P.P. je ten, který mu dává pokyny a ovládá PPS, M.V. mu měl sdělit, že mu ruská ochranka P.P. měla vyhrožovat pistolí a hrozit mu že skončí v Dunaji, pokud neudělá, co P. chce, P. mu měl sdělit, že pro něj pracují i čeští policisté, že jej budou poslouchat, P. měl vždy přehled o jednotlivých platbách, co prováděli, že P. mu sdělil, že užívá pervitin a jestli může najít lidi, aby pervitin distribuovali na Slovensku za něj, P. mu dal přesné termíny, kdy měl jít na finanční policii v Brně a zde dle pokynů P. a vše popsat tak, aby to bylo shozeno na Z., že P. měl nadstandardní vztah s policisty v Brně, neboť policisté mu kladli při výslechu přesně ty otázky, které mu říkal P.P. den předem, P. i ti policisté mu řekli, že pokud řekne, co chtějí, budou moci prodloužit vazbu na Z. a že státní zástupce na oplátku vymaže důkazy proti němu, protože to samé zařídili pro P. a vymazali důkazy proti němu, že P. jmenoval vyšetřovatele ÚOOZ v Brně, co se jmenuje F., že ten to ohlídal, aby se nikdo z policie nezajímal o Z. únos, který P. naplánoval, P. dále říkal, že dle dohody s protikorupční policií, státní zástupce S., který vymazal důkazy proti P. ze spisu, potřebuje za každou cenu udržet P. a jako dobrého svědka, že P. říkal, že má také dohodnutého soudce, co soudí tu daňovou kauzu, o čemž M.V. převzal u notářky 5 stejnopisů, a po uhrazení poplatku za notářské služby ve výši 8 500 Kč, které byly hrazeny z prostředků obž. O.K., se následně sešel v uvedené restauraci McDonalds na adrese Heršpická 5 v Brně s obž. O.K. a obž. E.H., kde obž. K. předal 4 stejnopisy notářského zápisu a jeden si ponechal, a od obž. E.H. obdržel jako odměnu za provedení účelového notářského prohlášení odměnu 17 000 EUR, které k tomuto účelu poskytl obž. S.Z., přičemž obž. O.K. již s ohledem na informace, které obsahovalo samotné prohlášení, jež mu předal obž. S.Z. a které již věděl od M.V., byl seznámen s tím, že text prohlášení, které požadoval obžalovaný S.Z. podepsat po M.V., je z větší části nepravdivý.

Následně obžalovaný O.K. dle předchozích pokynů obžalovaného S.Z. tomuto předal při prvním setkání po datu 27. 4. 2016 jedno vyhotovení notářského zápisu M.V., kdy od obž. S.Z. následně dostal další úkoly, kdy v období měsíce května 2016 obž. E.H. a obž. O.K. dle požadavků obž. S.Z. požadovali po M.V., aby učinil opětovné účelové prohlášení formou notářského zápisu ve slovenském jazyce, a to v totožném znění jako účelové prohlášení provedené u notářky JUDr. Vladimíry Kostřicové dne 27. 4. 2016 v Brně, což M.V. následně učinil dne 31. 5. 2016 na Notářském úřadu se sídlem v Bratislavě, Trenčianská 53/B, u notářky Mgr. Jany Borovičkové, a to do notářského zápisu spisové číslo N 344/2016, NZ

19197/2016, NCR1s 19746/2016, což obž. O.K. požadoval po M.V. z důvodu toho, aby byl tento notářský zápis zbavený gramatických a písařských chyb, které notářský zápis ze dne 27. 4. 2016 obsahoval. Tento nově vyhotovený notářský zápis, který obsahoval identický text jako notářský zápis ze dne 27. 4. 2016, avšak bez gramatických chyb a písařských chyb a byl ve slovenském jazyce, byl M. V. poté opět předán obž. O.K..

Po předchozí dohodě na základě dalšího požadavku obž. O.K., který tak realizoval pokyny obž. S.Z., se tento sešel dne 4. 7. 2016 nebo 5. 7. 2016, kolem 15:00 hod. v kavárně v obchodním centru Eurovea, v Bratislavě, Pribinova 8 s M.V., kde mu sdělil informaci o požadavku obž. S.Z. diskreditovat osobu P.P. s tím, že po M.V. požadoval, aby sehnal 4 svědky, kteří by smyšleně a nepravdivě dosvědčili zapojení osoby P.P. do blíže nekonkrétních obchodů s drogami, které by měl P.P. prodávat, přičemž dle pokynů obž. S.Z. měla být tato trestná činnost zadokumentována na území Slovenské republiky, kdy takovou věc již mají mít na P.P. nachystanou i na území Maďarska a Rakouska, přičemž finanční stránku tohoto záměru měl zajistit obž. S.Z., a následně, dne 19. 7. 2016 obž. O.K. požadoval prostřednictvím obž. E.H. a další neustanovené osoby, aby se M.V. opětovně dostavil dne 20. 7. 2016 na stejné místo v obchodním domě Eurovea, v Bratislavě, kde se s M.V. sešel kolem 20:00 hod. Obž. O.K. při této schůzce předal M.V. dva mobilní telefony zn. Nokia 130 se dvěma SIM kartami telefonních čísel +420 776 840 067 a +420 776 328 218, k nimž M.V. instruoval dle předchozích pokynů obž. S.Z. tak, že je musí mít u sebe a na tyto budou chodit SMS, z nichž bude patrné, že jde o domlouvání distribuce drog, přičemž telefon, z něhož budou pocházet odchozí SMS týkající se předmětného tématu distribuce drog, bude následně podstrčen P. P., přičemž dne 23. 7. 2016 byly dosud neustanovenou osobou zaslány z telefonního čísla +420 776 328 271 na telefonní čísla +420 776 840 067 a +420 776 328 218, dne 19. 7. 2016 2 SMS v totožném znění na každé z telefonních čísel, v nichž byl zaslán text „zdar, mam 50 za 4e g? chces, muze byt do 14 dnu“ a „Sory 1 g za 10 e“. Následně dne 23. 8. 2016 opět dle předchozích instrukcí obžalovaného S.Z. kontaktoval obž. O.K. prostřednictvím SMS M.V. s požadavkem na setkání dne 24. 8. 2016 kolem 11:00 hod. v obci Blučina, okr. Brno-venkov, kde se s tímto následně sešel, poté M.V. sdělil, že dříve zamýšlený scénář týkající se diskreditace P.P. prostřednictvím obchodu s drogami se ruší, a že se chce obž. S.Z. s P. P. dohodnout na tom, aby P.P. učinil za finanční odměnu 30.000 EUR prohlášení u notáře v tom smyslu, že své dřívější výpovědi ve výše popsaných trestních věcech učinil v důsledku nátlaku policistů, kteří po něm měli chtít, aby vypovídal proti a k tíži obž. S.Z., a trestní odpovědnost za daňovou trestnou činnost v rámci obchodů s pohonnými hmotami tak bude následně díky nové výpovědi P.P. u soudu svedena na níže postavené osoby z organizované skupiny a za tímto účelem se dále M.V. dotazoval, zda je schopen na území Slovenské republiky zajistit nějakého notáře, u něhož by P.P. sepsal zamýšlené nepravdivé notářské zápisy, a to navíc antedatované do roků 2014 - 2015 s tím, že toto ještě obž. O.K. upřesní podle pokynů obž. S.Z. a následně obž. O.K. odjel do Prahy, kde se se zamýšleným účelem setkal s obž. S.Z..

Následně na základě telefonické domluvy se ve dnech 13. 10. 2016, 16. 11. 2016 a 28. 11. 2016 sešli obž. O.K. a M.V., kdy obž. O.K. po M.V. zejména požadoval předání podkladů P. P. k jeho smyšlené a nepravdivé výpovědi a dále i zprostředkování setkání mezi obž. K., případně obž. S.Z. a P. P. na toto téma, a dále obž. O.K. po M.V. požadoval, aby měl připravené svědky k potvrzení smyšlené a nepravdivé výpovědi M.V. učiněné v notářských zápisech ze dne 27. 4. 2016 a dne 31. 5. 2016.

ad 2) V blíže nezjištěné době v měsíci lednu 2016 obž. E.H. podle pokynů obž. O.K. kontaktovala J.D., se kterým se následně opakovaně sešla v hotelu Clarion a na dalších blíže nezjištěných místech v Praze, kdy na jedné ze schůzek obž. E.H. předala J.D. svůj mobilní telefon, aby na tomto komunikoval s obž. O.K., kdy tento byl nejpozději na počátku měsíce května 2016 instruován obž. S.Z. s tím, aby se shodně jako v případě M.V. kontaktoval s J.D., který měl dle pokynů obž. S.Z., jež následně plnil obž. O.K. a obž. E.H., vyhotovit prohlášení Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

formou notářského zápisu, které bude doplňovat již existující prohlášení J.D. a které bude v kontextu s prohlášením M.V. učiněného ve formě notářského zápisu ze dne 27. 4. 2016 a jehož účelem bylo smyšlenými tvrzeními vyvinut obžalovaného S.Z., ale i další obžalované v trestní věci 46T 5/2015 a znevěrohodnit policisty, kteří na této trestní věci pracovali, kdy obž. O.K. J.D. v rámci mobilní SMS komunikace vyhrožoval problémy s policií a uvězněním, proto J.D. zaslal prostřednictvím datové komunikace mimo jiné sdělil: „14 dni cekame na vas. Nehrajte si tady na brdinu. My Vam davame sancu ne vy nam!!!!!!Ja drzim veskere listiny a nahravku z Hiltonu!!!!!!! A ostatni potrebne veci. Takze budte normalni, a dejte to dobromady!!!!“ a svoje výhrůžky doprovázel výzvou J.D., že jeho prohlášení, které J.D.učinil dne 10. 2. 2015 u notářky JUDr. Silvie Kürtiové v Kolíně, v notářské kanceláři Kolín III, Politických vězňů 94, formou notářského zápisu spisové číslo N 50/2015, NZ 36/2015, se musí doplnit o to, že P.P.měl po J.D. chtít, aby vypovídal proti S.Z.a D.R., že tito organizovali podvodné obchody s pohonnými hmotami, dále obv. O.K.dle pokynů obž. S.Z.J.D.vyzval, aby si sehnal tři svědky, kteří by shodně jako v případě prohlášení M.V.potvrdili pravdivost tvrzení obsahujících v připravovaném textu, který měl J.D.podepsat, kdy tento vše oznámil Policii České republiky.

Současně v blíže nezjištěný den kontaktovala obž. E.H. J.D.opět prostřednictvím aplikace Wickr Me a domluvila se s ním na společném setkání i s obž. O.K.na 14. 6. 2016, který se však na schůzku nedostavil, když při schůzce obž. E.H. podle pokynů obž. S.Z.a obž. O.K. instruovala J.D., že předem připravený smyšlený a nepravdivý text podepíše a poté při případném výslechu na policii tento předloží a nebude vypovídat, následně předala J.D. svůj mobilní telefon, prostřednictvím kterého v mobilní aplikaci Wickr Me komunikoval s obž. O.K.ohledně způsobu provedení smyšleného a nepravdivého prohlášení, za což obž. K.slíbil J.D. maximální bezpečnost, kterou mu zaručí obž. S.Z., dále požadoval nutnost zajištění jmen svědků, kteří potvrdí tato nepravdivá tvrzení v připraveném textu prohlášení a jejichž jména budou uvedena v samotném prohlášení s tím, že případnou odměnu dostanou všichni až po podání trestního oznámení na osobu P.P. a potvrzení událostí ze strany dosazených účelových svědků, kdy následně dne 26. 6. 2016 kontaktovala obž. E.H. J.D.prostřednictvím aplikace Wickr Me, kdy mu sdělila, že pro něj bude mít k dispozici připravený text účelového prohlášení, které bude muset J.D.učinit u notáře, přičemž k tomuto J.D. poskytla adresu emailové schránky XXXXX, včetně přístupového hesla, kde si měl sám přečíst znění předem připraveného textu smyšleného a nepravdivého prohlášení, které měl tímto textem sám učinit.

Následně obž. O.K.obdržel prostřednictvím aplikace Wickr Me, od obž. S.Z.přístupové heslo a název e-mailu, které měl dle jeho pokynů předat J.D. s tím, že si zde vyzvedne text prohlášení, které má podepsat, kdy dne 8. 7. 2016, v 10:28 hod., po předchozí dohodě s J.D. učiněné prostřednictvím mobilních telefonů aplikací Wickr Me zaslal obž. O.K., (protože email XXXXX nešel otevřít), elektronickou poštou ze své e-mailové adresy XXXXX na e-mailovou adresu XXXXX J.D.předem připravený text prohlášení, který připravil obž. S.Z., jehož obsahem jsou smyšlená a nepravdivá tvrzení týkající se trestní věci 46 T 5/2015, vyvíjející zejména obžalované osoby S.Z., D.R. a E.C. s tím, že tito o případném trestním jednání vůbec nevěděli, a dále, že organizátorem údajného únosu obž. S.Z. a uplácějícím blíže neuvedené policisty má být P.P., kdy do tohoto prohlášení na základě předchozích instrukcí od obž. O.K. v souladu s pokyny obž. S.Z.a obž. E.H. následně J.D.doplnil jména dvou svědků a po vytištění celkem 4 vyhotovení účelového prohlášení tyto podepsal a podpisy nechal ověřit na pobočce České pošty Brno 8, přičemž poté 3 vyhotovení předal kolem 11:45 hod., v Brně, na ulici Moravanská 87, osobně obž. E.H., která mu za provedení a ověření podpisů prohlášení předala za tyto úkony odměnu ve výši 4 000 EUR a 10 000 Kč, s tím, že zbylou částku do výše předem určené odměny pro J.D. dostane později, přičemž tyto uvedené finanční částky pocházely od obž. S.Z., které již dříve od něj obdržel obžalovaný O.K.a následně je předal obž. E.H..

Samotný text nového prohlášení, které podepsal J.D. a na kterém ověřil svůj podpis dne 8. 7. 2016, poté obž. O.K.předal obž. S.Z., který nejpozději v tuto dobu, tj. v červenci 2016

dal obž. O.K. pokyn, aby na základě tohoto prohlášení J.D. zajistil ze strany J.D. podání trestního oznámení, jehož cílem bylo znevěrohodnit policisty, kteří se podíleli na odhalení a objasnění trestní věci vedené pod sp. zn. 46T 5/2015 u Krajského soudu v Brně a tím současně zpochybnit celou tuto trestní věc a vyvinít obžalovaného S.Z. a další spoluobviněné členy organizované zločinecké skupiny, kdy toto trestní oznámení mělo být dle pokynů obž. S.Z. podáno na Generální inspekci bezpečnostních sborů, přičemž obž. O.K. následně dne 16. 8. 2016, kolem 11:00 v Praze, Karlovo náměstí 671/24, po předchozím zprostředkování zajistil setkání J.D. s advokátem obž. Z.L. v jeho advokátní kanceláři, přičemž obž. Z.L. byl předem obž. O.K. informován o účelu a důvodu této schůzky, a to za účelem přípravy podání trestního oznámení se smyšleným obsahem dle textu prohlášení J.D. ze dne 8. 7. 2016, přičemž obž. Z.L. si byl vědom nepravdivosti předmětného prohlášení J.D., a za učinění trestního oznámení předal obž. Z.L. J.D. finanční odměnu 10 000 Kč, kterou za tímto účelem předal obž. Z.L. obž. O.K., kdy tyto finanční prostředky pocházely od obž. S.Z.. Dále obž. Z.L. konzultoval obsah připravovaného trestního oznámení s obž. O.K. tak, aby trestní oznámení mělo logickou strukturu bez pochybností o všech tvrzeních zde uvedených, kdy obž. L. v rámci formulace trestního oznámení dále navrhl, že s ohledem na skutečnost, že k části jednání popsanému v prohlášení mělo dojít v Praze 1, aby toto trestní oznámení ze strany J.D. bylo podáno osobně formou podání u policejního orgánu, a to u jeho kamaráda, příslušníka Police ČR obž. J.Š., sloužícího v této době na Policii České republiky, 3. oddělení obecné kriminality Odboru obecné kriminality, Obvodního ředitelství policie Praha 1, přičemž obž. Z.L. v průběhu schůzky s J.D. obž. J.Š. telefonicky kontaktoval, dohodnul si s ním schůzku a následně se kolem 11. hodiny spolu za účelem dohody o možnosti podání trestního oznámení setkali v kavárně v pasáži studia Ypsilon, na ul. Vladislavova č. 1390/17, v Praze, kde se dohodli na termínu podání trestního oznámení na 19. 8. 2016, ve 12:00 hod., na tehdejšího pracovišti obž. J.Š. - 3. oddělení obecné kriminality Odboru obecné kriminality Obvodního ředitelství policie Praha I, Bartolomějská č. 6, a současně se telefonicky dohodnul na schůzce s obž. O.K. na den 18. 8. 2016, kolem 14:00 hod., na blíže nezjištěném místě v Praze, za účasti i J.D., kterého o těchto termínech současně telefonicky prostřednictvím mobilního telefonu aplikace WhatsApp vyrozuměl, přičemž k tomuto setkání nedošlo z důvodu zaneprázdněnosti obž. O.K., kdy na opakovaný požadavek obž. Z.L. ohledně úpravy trestního oznámení J.D. obž. O.K. reagoval tak, že je nutno se držet původního textu dle požadavku obž. S.Z., aby bylo podáno na GIBS, přičemž v reakci na to obž. Z.L. obž. O.K. informoval o tom, jakým způsobem bude trestní oznámení podáno, a to cestou Policie ČR na Bartolomějské ulici č. 6, v Praze, odkud by toto trestní oznámení bylo následně postoupeno na GIBS s tím, že termín podání oznámení u obž. J.Š. má již domluven na 19. 8. 2016 ve 12:00 hod., k čemuž však následně nedošlo z důvodu časových možností zainteresovaných osob obž. Z.L., obž. J.Š. a J.D..

V období od 19. 8. 2016 do 5. 10. 2016, za účelem dohody o podání trestního oznámení, jakož i formy a termínu podání, opakovaně telefonicky obž. Z.L. kontaktoval J.D., kterého současně opakovaně telefonicky kontaktoval i obž. O.K. s cílem, aby se J.D. co nejdříve dohodnul s obž. Z.L. na termínu předmětného trestního oznámení, a dále obž. Z.L. zároveň tento úkon domlouval s obž. J.Š., kterému za tímto účelem zaslal s předstihem prostřednictvím blíže nezjištěných e-mailů text smyšleného prohlášení J.D. a s obž. J.Š. dále domlouval formu podání předmětného oznámení, kdy řešili možnost doložení textu prohlášení, aby se nakonec dohodli, že obž. J.Š. sepiše o výpovědi J.D. úřední záznam, kdy tento spolu s předmětným prohlášením J.D. postoupí na GIBS, přičemž následně dohodli sepsání tohoto úředního záznamu osobně na pracovišti obž. J.Š. dne 5. 10. 2016, a o tomto termínu následně obž. Z.L. vyrozuměl prostřednictvím mobilního telefonu aplikací WhatsApp J.D., přičemž se takto dohodnutí sešli v 10:50 hod. v Praze na ul. Spálená 63/26 v OC My před obchodním domem Tesco, odkud společně odešli na služebnu Obvodního oddělení policie Praha I, Policie ČR, na ul. Bartolomějské 6 v Praze, k obž. J.Š., přičemž cestou obž. Z.L. J.D. sdělil, že obž. J.Š. již má vše připravené a

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

společně uvedené oznámení dají dohromady, obž. J.Š. následně oznámení postoupí na GIBS a po výpovědi J.D. na GIBS dostane od obž. Z.L. slíbenou finanční odměnu.

Po příchodu do kanceláře obž. J.Š., příslušníka Policie ČR, služebně zařazeného u Obvodního oddělení police Praha I, Policie ČR, a to v čase před 11:00 hod., měl již obž. J.Š. v rozporu s § 11 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR, v platném znění, a § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění, na svém služebním počítači dle předem připraveného a obž. Z.L. zaslaného textu, sepsán úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pod číslem jednacím KRPA-415953/ČJ-2016-001173, jako výslech J.D., se smyšleným počátkem výslechu v 10:05 hod., aniž by sám J.D. vyslýchal, tohoto vyzval, aby si na monitoru sám přečetl jím sepsaný výslech formou podání vysvětlení, poté po dohodě obž. J.Š. s obž. Z.L. formulovali znění otázek i odpovědí tak, aby výpověď vypadala co nejvěrohodněji, přičemž popis a jména příslušníků Policie ČR F.K. a R.F., vůči kterým mělo podané vysvětlení směřovat, nadiktoval obž. Z.L. obž. J.Š., a to na základě přímých telefonických instrukcí prostřednictvím mobilní aplikace Viber nebo WhatsApp od obž. O.K., a dále obž. Z.L. koncipoval ve spolupráci s obž. J.Š. i další obsah předmětného podání vysvětlení J.D., které mimo jiné obsahovalo nepravdivé informace, že osobou, která mu vyhrožuje je P.P., který je chráněn i samotnými policisty a nelegálně s nimi pracuje, P. měl nejméně od poloviny roku 2012 rozdávat obálky plné hotovosti policistům z Brna, kteří mu nosili informace o konkurenci a spolupráci s celníky, že mu P. bodyguardi vyhrožovali s pistolí a řekli mu, že má dělat, co P. říká, nebo jinak zařídí, aby mu uřízli nohy a hodili je do Dunaje, P. mu řekl, že teď má znovu šanci s nimi spolupracovat, že všechno, co P. dělal, že má hodit na Z. a R., že v červnu 2014 jej kontaktoval někdo s policejním odznakem, který mu měl vyřídit vzkaz od P.a, kdy se policista představil jako z ÚOKFK a sdělil mu, že P. je chráněn a že jediné, co musí udělat, je vypovídat proti Z.. Dále mu sdělil, že pokud neukáže na Z., tak skončí v base, kdy tím policistou měl být K. z ÚOKFK Brno, že P.a chrání také F. z ÚOOZ a K. z ÚOKFK, přičemž jak obž. Z.L., tak obž. J.Š. věděli, že výpověď J.D. je nepravdivá a má posloužit k diskreditaci policistů a tím také k vyvinění osob stíhaných pro organizovanou trestnou činnost daňového charakteru, související s dovozem pohonných hmot, a to zejména obž. S.Z., pečlivě se k dokonání křivé svědecké výpovědi J.D. připravovali, kdy za tímto účelem obž. Z.L. upravil předmětný text prohlášení a následně zajistil samotnou výpověď J.D. na Policii ČR, a to již v součinnosti s obž. J.Š., přičemž obž. Z.L. jako advokát a osoba práva znalá a obž. J.Š. jako policista znalý trestněprávních předpisů si museli být vědomi závažných následků, které svým jednáním mohou způsobit.

Za uvedená jednání obdržel postupně obž. O.K. od obž. S.Z. finanční odměnu v celkové výši nejméně 20 000 EUR.

ad 3) Obžalovaný M.V. dne 31. 8. 2016 v Brně, Jihlavská 12, ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence obž. M.V., vyslýchaný policejním orgánem Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu jako obviněný v trestní věci spisová značka NCOZ-979/TČ-2016-417600, po předchozím poučení dle příslušných ustanovení trestního zákoníku a trestního řádu včetně poučení o zákazu jiného lživě obvinít ze spáchání trestného činu a s tím spojenou trestní odpovědností za spáchání trestného činu křivého obvinění dle § 345 trestního zákoníku, uvedl ve svém vyjádření do protokolu o výslechu obviněného tvrzení o jednání příslušníků Policie ČR L.D. a F.K., která byla nepravdivá, a to se záměrem a cílem tyto křivě obvinít z jednání, majícího znaky trestného činu, a to konkrétně tak, že uvedl, že ze strany P.P. mu bylo opakovaně vyhrožováno, kdy si je vědom, jak je P.P. chráněn zkorumpovanými policisty a státními zástupci a dalšími organizovanými zločineckými skupinami, a dále, že L.D.

měl navštívit ve vazbě bez přítomnosti advokáta, a sdělit mu, aby vypovídal lživě v neprospěch S.Z. s tím, že je dohodnutý s paní B. z Policie České republiky, tehdejšího Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (dále jen "ÚOOZ") a státním zástupcem, a pak může být propuštěn z Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

vazby na svobodu, a zároveň mu měl tento policista vyhrožovat zatčením členů rodiny obž. M.V., a následně měl obž. M.V. navštívit ve vazbě L.D.spolu s F.K., kdy měli sdělit, že státní zástupce v případě daňových úniků udělá, co oni chtějí, stejně jako ÚOOZ v Brně, a pokud bude svědčit proti obž. S.Z., zničí důkazy proti obž. M.V.. Tyto skutečnosti obžalovaný M.V. při tomto výsledku dokladoval předložením jím vyhotoveného písemného prohlášení datovaného dne 23. 3. 2015, jež podepsal dne 7. 5. 2015 a které obsahovalo nepravdivé skutečnosti, kdy jedním ze záměrů tohoto krivého obvinění bylo pomoci obž. S.Z.a dalším spoluobviněným členům organizované zločinecké skupiny v trestní věci vedené pod sp. zn. 46T 5/2015 Krajským soudem v Brně.

Dále obžalovaný S.Z. (dříve S.Z.) byl napadeným rozsudkem uznán vinným přečinem podplácení dle § 332 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně pod bodem II. dopustil tím způsobem, že v době od 28. 1. 2015 do 25. 2. 2015, v Brně, Obilní trh 3, v kanceláři č. 108, používané jako výslechová místnost a chodbě označené č. 101, před uvedenou kanceláří, na služebně tehdejšího Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování, Policie České republiky, při úkonu trestního řízení v trestní věci vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. OKFK-3093/TČ-2012-252401 (dnes vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46T 5/2015), spočívajícího v seznámení se s vyšetřovacím spisem po skončení vyšetřování dle § 166 odst. 1 trestního řádu ze strany obžalovaného S.Z., probíhajícího za účasti a přítomnosti přibraného tlumočníka Ing. Reza M., CSc., po tomto tlumočnickovi požadoval, aby se ke každodenně konajícímu uvedenému úkonu v určitých dnech uvedeného období záměrně nedostavoval, za což mu nejméně v jednom případě nabídl finanční obnos 250 000 Kč, a poté i plnění ve formě zařízení a úhrady lázeňského pobytu v zahraničí v blíže nezjištěné hodnotě, přičemž tento specifikovaný požadavek a nabídku finančního plnění projevil z části ústně a z části poznamenáním v písemné formě do poznámkového bloku, který používal při prostudování spisu po skončeném vyšetřování a toto vše činil v úmyslu a s cílem mařit tento úkon trestního řízení, dosažením jeho nedůvodných průtahů s úmyslem, aby plánovaná a následně prodloužená doba k prostudování spisu přesáhla konec maximální, zákonem přípustné délky vazby pro přípravné řízení jeden rok (§ 72a odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního řádu), která měla skončit dne 19. 3. 2015, a tím vyvolat zákonný následek propuštění svojí osoby z vazby na svobodu.

2. Za to jim soud prvního stupně uložil následující tresty:

Obžalovanému S.Z. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3,5 roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému S.Z. byl uložen též trest propadnutí věci, a to finanční částky 17.000 euro, kterou dobrovolně vydal 27. 4. 2016 M.V., finanční částky 10.000,- Kč a finanční částky 4.000,- euro, kterou dobrovolně vydal 8. 7. 2016 J.D., finanční částky 10.000,- Kč, kterou dobrovolně vydal dne 16. 8. 2017 J.D., obžalované E.H. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2,5 roku, obžalovanému Z.L. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2,5 roku, obžalovanému O.K. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, obžalovanému J.Š. za tyto přečiny a za sbíhající se přečiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 7 T 20/2018-348, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. 9 T o 244/2018 souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v bezpečnostních sborech v ČR a obecní policii na dobu 5 let. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 8. 2017, sp. zn. 7 T 20/2018-348 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. 9 To 244/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Co se týče obžalovaného

M.V., tak soud upustil od uložení souhrnného trestu s ohledem na odsouzení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2017, sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 12 To 20/2018.

Dále soud prvního stupně rozhodl tak, že podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se zabírá:

- papírová krabička s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírová krabička s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírový skládaný obal s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXX;
- papírový skládaný obal s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXX;
- papírová nákupní taška béžové barvy, černý potisk: Užijte si naše superrychlá data, Tady, Vodafone;
- mobilní telefon zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, IMEI č. 2: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- papírový obal (krabička) od mobilního telefonu zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, a papírový obal SIM karty č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- mobilní telefon Samsung, model GT-E1200R, IMEI XXXXX včetně SIM karty č. XXXXX;
- mobilní telefon zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V48 LTE;
- mobilní telefon zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V48 LTE.

3. Rozsudek nenabyl právní moci, neboť proti němu včas podal odvolání **státní zástupce** Vrchního státního zastupitelství v Olomouci a též včas podali odvolání obžalovaní **S.Z., E.H., Z.L. a J.Š.**, přičemž tato odvolání obžalovaných jsou odůvodněna prostřednictvím jejich obhájců.

4. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství odvolání směřoval v neprospěch všech obžalovaných do výroku o vině a také do výroku o trestu, jenž byl obžalovaným osobám ukládán. Namítá, že soud I. stupně nesprávně právně vyhodnotil z jeho pohledu nenaplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku u všech obžalovaných v případě skutku pod bodem I. napadeného rozsudku. Chybně interpretoval změnu právní úpravy týkající se trestného činu krivé obvinění dle § 345 trestního zákoníku, když ve skutku pod bodem I. nesprávně dovodil u obžalovaných Z., K. a obž. V. naplnění znaku tohoto trestného činu pouze ve formě přechinu. U dalších obžalovaných, a to u obžalované H., obž. L. a obž. Š. nesprávně dovodil absenci naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu krivé obvinění, nesprávně posoudil jednání obžalovaných H. a K., v případě kvalifikovaného trestného činu vydírání dle § 175 odst. 2 trestního zákoníku. Nesprávně uložil tresty u jednotlivých obžalovaných osob, zejména opomněl uložit tresty zákazu činnosti u obž. K. a L. opomněl uložit peněžitě tresty u obžalovaných Z. a K..

V doplnění podaného odvolání státní zástupce poukazuje na to, že obžalovaní Z., H., V., L., Š. a K., byli uznáni vinnými pro skutek prakticky odpovídající podané obžalobě ze strany státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, soud I. stupně současně zpřesnil popis skutku v intencích závěrečného návrhu státního zástupce. Toto jednání obžalovaných však soud I. stupně, byť se de facto ztotožnil se závěry obžaloby týkající se popisu skutku, a akceptoval i

závěrečný návrh státního zástupce na upřesnění popisu skutku pod bodem I., nesprávně kvalifikoval, byť z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, kdo byl hlavním organizátorem jednání, v čí prospěch jednání bylo činěno, co mělo za cíl, jakým konspirativním způsobem obžalované osoby postupovaly, jaká byla motivace jednotlivých zúčastněných osob. Tyto jednotlivé zjištěné skutečnosti odpovídají výsledkům provedeného dokazování. Soud I. stupně však vycházel z nesprávně učiněných skutkových závěrů, dospěl v jejich důsledku k jiným právním závěrům, které se odrazily v porušení trestního zákoníku. Rozsudek považuje státní zástupce za vnitřně rozporný, v některých částech si protirečící. Byť soud I. stupně hodnotil provedené důkazy správně, tak dospěl k nesprávnému posouzení jednání obžalovaných.

V důsledku toho absentuje právní posouzení jednání obžalovaných jako organizované zločinecké skupiny dle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, nesprávně je právní posouzení jednání obžalovaných Z., K. a V. v případě trestného činu krivé obvinění dle § 345 trestního zákoníku, absentuje právní posouzení jednání obžalovaných H., Z.L. a J.Š., jako trestného činu krivé obvinění dle § 345 trestního zákoníku, je nesprávným právní posouzení jednání obžalovaných H. a K. v případě trestného činu vydírání dle § 175 trestního zákoníku, je nesprávným právní posouzení obžalovaných osob v případě trestného činu nadřizování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku a u obžalovaných L. a Š. v případě trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když je nepochybným, že tyto osoby se trestné činnosti dopustily všechny ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Státní zástupce podrobně rozebírá důvody, jež ho vedou k výše prezentovaným námitkám, především poukazuje na to, že již ze samotného písemného vyhotovení rozsudku nalézacího soudu je patrna koordinovanost jednání všech obžalovaných osob, které nepostupovaly nahodile, nýbrž nepochybně organizovaně. Hlavní organizační osobou v celé hierarchii byl obžalovaný Z., jemu podřízeným organizačně výkonným článkem byl obžalovaný K., podřízenou osobou, která plnila pokyny obžalovaného K., byla obžalovaná H., další osobou zapojenou do systému skupiny byl obžalovaný V., jehož kroky koordinovala s obžalovaným K. obžalovaná H., plnící roli spojky mezi obžalovaným K. a obžalovaným V., do činnosti obžalovaných se vědomě zapojil L., z rozhodnutí obžalovaného Z., celý systém byl financován přitom obžalovaným Z.. Všichni jednotliví obžalovaní věděli kdo je hlavním organizátorem trestné činnosti, úplnými informacemi disponoval obžalovaný K., ostatní osoby disponovaly pouze částečnými informacemi nezbytnými k plnění úkolů, obž. Š. byl pak informován pouze v rozsahu jím plněného úkolu. Tento způsob jednání odráží princip fungování zločinecké skupiny. Státní zástupce pak poukazuje na to, že byl naplněn znak i soustavného páchání trestné činnosti, když jednání obžalovaných nebylo zaměřeno pouze na jednotlivé úkony, ale mělo za cíl narušit činnost orgánů činných v trestním řízení zaměřenou na objasnění skutkového stavu věci minimálně ve dvou trestních věcech a krivě obvinít osoby ze spáchání trestného činu. V této souvislosti poukazuje na to, že činnost skupiny řízené obžalovaným Z. byla započata na podzim roku 2015, měla pokračovat dál, měla být zesilována, a jediným důvodem proč k trestné činnosti další nedošlo, byla skutečnost spočívající v zásahu orgánů činných v trestním řízení. Přitom z provedeného dokazování je zřejmé, že skupina vymýšlela strategii a další cíle směřující k manipulaci s probíhajícími trestními řízeními a ke krivému obvinění osob. Postup obžalovaných osob se postupně zvětšoval, do jednotlivých úkonů byly postupně zapojovány další osoby.

Dále státní zástupce upozorňuje, že z provedených důkazů je patrna koordinovaná a konspirativní činnost jednotlivých obžalovaných na jednoznačnou existenci vnitřní organizační struktury s hierarchií členů, kteří měli rozdělené funkce a dělbu činnosti, přičemž tato skupina měla společný zájem a byla zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti.

Má za to, že jednání všech obžalovaných mělo být kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku u obžalovaného Z., též alinea první trestního zákoníku.

Co se týče všech obžalovaných, tak jejich jednání mělo být dle názoru státního zástupce posouzeno též jako zločin krivého obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku (u obž. Z. též jako zločin krivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. e) trestního zákoníku), u všech obžalovaných spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, kdy poukazuje na to, že všichni obžalovaní, počínaje obž. Z. a konče obž. Š., dle svých určených rolí postupovali zcela koordinovaně, plánovitě, se společným záměrem krivého obvinění policistů a svědka, ze spáchání trestné činnosti, jež měla souviset s probíhajícími trestními řízeními. Samotný obsah krivých obvinění byl vytvořen právě obžalovaným Z., obž. K. vše organizoval vůči osobám, která tato krivá obvinění měla podávat tak, aby nebyl odhalen původní pachatel trestné činnosti, v součinnosti s ním dělala další kroky obžalovaná H., následně obžalovaný L., v poslední řadě obžalovaný Š.. Dle podrobných instrukcí a další koordinace se jako samostatný článek na této realizaci podílel též obžalovaný V.. Všichni obžalovaní společným jednáním sledovali společný cíl. Jednání každého z nich bylo článkem řetězu, které působily postupně ve vzájemné návaznosti, a směřovaly k přímému vykonání trestné činnosti. Prokázaná koordinovanost, plánovitost, sofistikovaný způsob utajení a rozdělení jednotlivých rolí dokladuje společné úsilí všech obžalovaných přivodit trestní stíhání jiné osoby, na základě vytvořeného nepravdivého prohlášení. Nelze proto akceptovat závěr soudu ani v případě obžalovaného Z. a obžalovaného K. o spáchání krivého obvinění ve formě organizátorství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, naopak jedná se nepochybně u všech osob o spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, kdy tohoto jednání se všichni dopustili jako členové organizované skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku.

Státní zástupce má za to, s poukazem na ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku, že nová právní úprava u trestného činu krivého obvinění je příznivější pro obžalovaného Z., jehož jednání je třeba kvalifikovat jako zločin krivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c), písm. e), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve znění zák. č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019, u ostatních obžalovaných má za to, že nová právní úprava je v jejich případě přísnější, a tudíž je třeba aplikovat znění trestního zákoníku účinné do 31. 1. 2019. U všech obžalovaných je však nutno použít též § 107 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019.

Namítá-li státní zástupce nesprávné právní posouzení jednání obžalovaných H. a K. v případě trestného činu vydírání dle § 175 trestního zákoníku, tak dodává, že souhlasí s nalézacím soudem, že jejich jednání vykazuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je zřejmé, že oba obžalovaní v určité fázi jednání nutili svědky M.V. a J.D. k realizaci připravovaného notářského zápisu a čestných prohlášení či trestního oznámení pod zcela zřejmou pohrůžkou jiné těžké újmy. Soud však zcela nelogicky a rozporně na jedné straně tvrdí, že předmětná prohlášení byla tvořena za účelem znevěrohodnění samotných autorů, na druhé straně tvrdí, že tato prohlášení měla za cíl krivě obvinít osoby podílející se na trestním řízení z řad policistů a na znevěrohodnění svědka P.. V této souvislosti státní zástupce poukazuje na skutečnost, že soud I. stupně konstatuje, že jak M.V. tak J.D. byli i po vyhotovení jednotlivých prohlášení či notářských zápisů ujišťováni ze strany obžalovaných, zejména obž. K., že všichni budou postupovat jednotně za účelem znevěrohodnění postupu orgánů činných v trestním řízení a svědka P. a P.. V důsledku toho státní zástupce má za to, že je třeba odmítnout názor soudu I. stupně zpochybňující přítomnost kvalifikované skutkové podstaty trestného činu vydírání v jednání obžalovaného K. a obž. H., naopak je třeba dospět k závěru, že K. a obž. H. se na základě jednání popsaného pod bodem I. rozsudku dopustili též trestného činu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, jenž by byl z jejich strany spáchán ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 trestního zákoníku, což státní zástupce podrobně rozvíjí.

Státní zástupce dále namítá, že soud I. stupně nesprávně právně posoudil jednání všech obžalovaných v případě trestného činu nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, když je zjevné, že jednání obžalovaných vykazuje znaky spáchaného úmyslného trestného činu jako člena organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, když znovu odkazuje, že všichni obžalovaní zcela vědomě činili kroky k tomu, aby napomohli obžalovanému Z. v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015 a obžalovanému V. v trestní věci vedené Policií České republiky NCOZ expozitura Brno, pod sp. zn. NCOZ-979/TCČ-2016-417600 uniknout trestu, který jim zde hrozil. Tyto kroky byly činěny ze strany obžalovaných osob v pozici členů organizované zločinecké skupiny ve spolupachatelství, a měly přispět k tomu, aby vedly k celkovému znevěrohodnění trestních řízení, a ke křivému obvinění některých osob, jež se na těchto trestních řízeních podílely. Je tedy nepochybné, že obžalovaní se trestného činu právě dopustili též ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.

Stejného pochybení se dopustil dle názoru státního zástupce soud I. stupně též v případě právní kvalifikace jednání obžalovaného L. a obž. Š. u trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když z provedených důkazů je zřejmé, že hlavním motivem této trestné činnosti byla snaha dosáhnout jednoho z cílů celé skupiny řízené obž. Z., a to křivě obvinít zejména některé policisty, podílející se na trestním řízení vedené vůči obž. Z.. I v tomto případě jednání obou obžalovaných mělo být kvalifikováno jako trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného oběma obžalovanými ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku (u obž. L. jako návodce ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku).

Státní zástupce též namítá, že byť z odůvodnění rozhodnutí nalézacího soudu je patrné, že tento dovodil splnění zákonných podmínek pro ukládání peněžitého trestu u všech obžalovaných osob, nakonec se rozhodl k ukládání tohoto trestu nepřistoupit. Ani v tomto případě dle státního zástupce soud I. stupně nepostupoval v souladu s trestním zákoníkem v případě obžalovaných Z. a K.. V případě obž. Z. napadený rozsudek postrádal zdůvodnění, proč u něj nebylo přistoupeno k ukládání peněžitého trestu, přičemž tento je Z. možno uložit pro trestný čin podplácení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku. Navíc státní zástupce má za to, že obžalovaný Z. k motivaci dalších osob, které zapojoval do organizování vytváření křivých obvinění, používal finanční prospěch. V případě skutku pod bodem 2. pak má za to, že hlavním motivátorem jednání byl finanční prospěch v řádu několika set korun českých. Státní zástupce má za to, že peněžitý trest vedle trestu odnětí svobody v případě obžalovaného Z. je legitimním prostředkem, který by měl vést k jeho nápravě a za adekvátní považuje trest ve výměře 100 denních sazeb po částce 10.000,- - 20.000,- Kč, a v případě neuhrazení peněžitého trestu náhradní trest v rozsahu 1 roku. Co se týče obžalovaného K., tak soud I. stupně si byl vědom toho, že tento obžalovaný svým jednáním získal majetkový prospěch. Tato skutečnost měla být argumentem, která měla rozhodovat o uložení peněžitého trestu, přičemž úvahy soudu proč k tomu nedošlo, jeví se zavádějícími. Státní zástupce poukazuje na to, že i samotný obžalovaný K. v hlavním líčení v průběhu závěrečného návrhu prezentovaného jeho obhájcem souhlasil s trestem navrženým státním zástupcem, včetně uložení trestu v rozsahu 1.000.000,- Kč a taktéž náhradního trestu v rozsahu 1 roku. Soud I. stupně tudíž v jeho případě nesprávně vyhodnotil všechny aspekty plynoucí z provedeného dokazování, porušil ustanovení trestního zákoníku tím, že navrhovaný peněžitý trest neuložil.

Pochybení ze strany soudu I. stupně shledává státní zástupce i v neuložení trestu zákazu činnosti u obž. K. a obž. Z.L.. Státní zástupce má za to, že soud I. stupně pochybil, pokud odůvodnil absenci tohoto trestu s tím, že rozhodnutí ponechává na České advokátní komoře. Jak obž. K., tak obž. L. přitom trestné činnosti se dopouštěli v souvislosti s výkonem práce advokátů, tedy v rámci výkonu své profese, přičemž výkon profese byl u obž. L. přímo využit k páčání trestné činnosti. U obou jsou tedy dány podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu advokacie na dobu 6 – 7 let.

Státní zástupce tudíž navrhuje, aby Krajský soud v Brně jako soud odvolací podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d) trestního řádu napadený rozsudek ve vztahu ke všem obžalovaným zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu obžalované sám uznal vinnými ze spáchání skutku specifikovaného v napadeném rozsudku Městského soudu v Brně a uvedený skutek posoudil u jednotlivých obžalovaných takto:

u obž. S.Z. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, ve znění zákona č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019, (v bodě I. napadeného rozsudku)
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c), písm. e), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019, (v bodě I. napadeného rozsudku)
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019 (v bodě I. napadeného rozsudku)
- přečin Podplacení dle § 332 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 287/2018 Sb., účinném od 1. 2. 2019 (v bodě II. napadeného rozsudku),

u obž. E.H. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. e) trestního zákoníku, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchala ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

u obž. M.V. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaný dílem sám a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

u obž. Z.J. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

u obž. J.Š. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

u obž. O.K. jako

- zvlášť závažný zločin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Křivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- zločin Vydírání dle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písm. a), písm. e) trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,
- přečin Nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019,

a navrhuje, aby za toto jednání uložil:

obž. S.Z.

dle § 345 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 108 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, kdy ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku je pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou, a současně mu v souladu s § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložil peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po částce 10.000 Kč až 20.000 Kč, kdy pro případ, že by tento trest nebyl uhrazen mu v souladu s § 69 odst. 1 tr. zákoníku uložit náhradní trest v trvání 1 roku. Dále v souladu s § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu uložit trest propadnutí věci, a to:

- finanční částky 17.000 Euro, kterou dobrovolně vydal dne 27. 4. 2016 M.V.,
- finanční částky 10.000 Kč a finanční částky 4.000 Euro, kterou dobrovolně vydal dne 8. 7. 2016 J.D.,
- finanční částky 10.000 Kč, kterou dobrovolně vydal dne 16. 8. 2017 J.D..

obž. E.H.

dle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 108 odst. 1 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2019 úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let, kdy ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ji pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou.

obž. M.V.

za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2017, sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018, sp. zn.

12 To 20/2018, dle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 108 odst. 1 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců, kdy ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku je pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou.

obž. Z.L.

dle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 108 odst. 1 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2019 úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let, kdy ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ji pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou a současně § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu 6 až 7 roků.

obž. J.Š.

za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 7 T 20/2018, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. 9 To 244/2018, dle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 108 odst. 1 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2019 souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců, kdy ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ji pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou a současně mu dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v bezpečnostních sborech v České republice a obecní policii na dobu 6 až 7 roků.

obž. O.K.

dle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2019 úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, kdy dle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložit na zkušební dobu 4 roků a současně mu v souladu s § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložil peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po částce 10.000 Kč, kdy pro případ, že by tento trest nebyl uhrazen mu v souladu s § 69 odst. 1 tr. zákoníku uložil náhradní trest v trvání 1 roku a dále mu dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu 6 až 7 roků.

Dále státní zástupce navrhuje, aby odvolací soud rozhodl dle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku o zabránění věci, a to:

- papírová krabička s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírová krabička s barevným potiskem k mobilnímu telefonu zn. NOKIA 130, IMEI: XXXXX;
- papírový skládaný obal s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXX;
- papírový skládaný obal s barevným potiskem k SIM s tel. číslem +XXXXX;
- papírová nákupní taška béžové barvy, černý potisk: Užijte si naše superrychlá data, Tady, Vodafone;
- mobilní telefon zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, IMEI č. 2: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- papírový obal (krabička) od mobilního telefonu zn. Alcatel ONETOUCH černé barvy, IMEI č. 1: XXXXX, a papírový obal SIM karty č. XXXXX V 48 LTE telefonního čísla XXXXX;
- mobilní telefon Samsung, model GT-E1200R, IMEI XXXXX včetně SIM karty č. XXXXX;
- mobilní telefon zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V48 LTE;
- mobilní telefon zn. NOKIA, model RM-1073 černé barvy, IMEI: XXXXX, se SIM kartou č. XXXXX V48 LTE;

5. Obžalovaný S.Z. v rámci odvolání zpracovaného obhájcem JUDr. Romanem Jelínkem namítá, že napadený rozsudek trpí následujícími vadami:

- a) nejasností, neurčitostí rozsudku
- b) výrok rozsudku neobsahuje nezbytné zákonné znaky trestných činů, z jejichž spáchání obžalovaný byl uznán vinným
- c) nejasnost skutkových zjištění
- d) namítá, že skutková zjištění soudu nemají oporu v provedeném dokazování
- e) rozsudek odkazuje na důkazy, které nebyly soudem provedeny
- f) absence úvah, jimiž byl soud veden při hodnocení důkazů, zejména těch, které si odporují
- g) povrchní a jednostranné hodnocení důkazů
- h) nesprávné hodnocení věrohodnosti a vypovídací schopnosti provedených důkazů
- i) porušení zásady in dubio pro reo
- j) nesprávné právní hodnocení skutku
- k) nepřiměřenost trestu

Dále namítá, že řízení před soudem I. stupně trpí následujícími vadami:

- a) ve věci rozhodoval vyloučený soudce a vyloučení přisedící
- b) obžaloba byla zastupována vyloučeným státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Olomouci
- c) v průběhu hlavního líčení došlo ke krácení práv obhajoby neprovedením navržených důkazů, narušením důvěrnosti komunikace obžalovaného s obhájci
- d) nebyly zpřístupněny důkazy obžaloby
- e) nebylo umožněno zpochybnění důkazů obžaloby
- f) nebyla řádně zkoumána věrohodnost provedených důkazních prostředků a to komunikace Viber, Wickr Me, když nebylo provedeno znalecké zkoumání k jejich autenticitě
- g) nebyly provedeny důkazy ve prospěch obžalovaného, jejichž provedení se obhajoba domáhala
- h) byly užity nezákonné důkazy
- i) byla porušena zásada rovnosti zbraní
- j) došlo k nezákonnému omezení osobní svobody obžalovaného
- k) došlo k porušení soukromí a lidské důstojnosti obžalovaného
- l) došlo k porušování práva na projednávání věci v přiměřené lhůtě
- m) nebyl předložen návrh zúčastněné osoby na delegaci věci nejvyššímu soudu

Konkrétně, co se týče přípravného řízení, tak obhajoba namítá, že toto trpí následujícími vadami:

- a) po celou dobu trvání trestního řízení před zahájením trestního stíhání vykonával dozor nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení státní zástupce A.S., který byl označován za osobu s blízkými vazbami na osobu P.P., tedy sám přicházel v úvahu jako osoba podezřelá z trestné činnosti, případně poškozená
- b) trestní řízení bylo vedeno příslušníky policejního orgánu před zahájením trestního stíhání, přičemž muselo s ohledem na skutečnosti sdělené obviněným V. a svědky V. a D. být zřejmé, že

tito policisté mají postavení podezřelých, případně poškozených v souvislosti s úzkými vazbami na osobu P.P.

c) obžaloba je i nadále zastupována kolegy státního zástupce z Vrchního státního zastupitelství v Olomouci a policisty z Národní centrály proti organizovanému zločinu, kteří měli být trestnou činností poškozeni

d) tyto shora uvedené osoby bránily vyvrácení tvrzení obviněného V. a svědků V. a D. tím, že omezily právo obhajoby klást svědkům otázky k ověření pravdivosti údajně nepravdivých tvrzení obviněných

e) došlo k spojování a vylučování trestních věcí bez informace o osobách podezřelých či bez podstaty vyšetřované trestní věci, což zavdává důvodné obavy z manipulace s dosud nashromážděnými důkazy a zajištěnými skutečnostmi, jejich přidělování věcně nepřislušným policejním orgánům, a tím získání kontroly nad jinými trestními věcmi, v nichž by mohl být, či je prověřován možný nezákonný postup policistů, státních zástupců s cílem znemožnit nezávislé, nestranné objasnění tvrzené trestné činnosti státních zástupců a policistů.

Co se týče skutku pod bodem I. napadeného rozsudku, tak obhajoba rozsáhle polemizuje se závěry soudu I. stupně a namítá, že závěr o vině obžalovaného ohledně skutku pod bodem I. obžaloby spočívá dle obhajoby na jediném důkazu, kterým je výpověď spolupracujícího obviněného K., kdy žádný z dalších důkazů neosvětluje skutečný průběh schůzek mezi obžalovaným K. a Z., či jakékoli další relevantní aktivity Z. a výpověď obžalovaného K. zůstává důkazem zcela osamoceným, kdy namítá, že při respektování základní zásady in dubio pro reo nelze skutková zjištění soudu I. stupně považovat za prokázaná bez důvodných pochybností.

Co se týče právní kvalifikace, obhajoba namítá, že jednání obžalovaného Z. bylo překvalifikováno opakovaně, naposledy napadeným rozsudkem, proti němuž podal odvolání státní zástupce, obhajoba především se zde vyjadřuje k argumentaci státního zástupce v podaném odvolání, kdy namítá (bod 28) neexistenci organizované zločinecké skupiny, analyzuje procesní předpoklady možnosti odvolacího soudu se od těchto skutkových závěrů soudu I. stupně odchýlit, poukazuje na údajné závažné deficity provedení dokazování ve vztahu ke kvalifikaci jako nadřizování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku a poukazuje na údajnou nedostatečnost skutkových zjištění a nesprávnost právního posouzení ve vztahu ke kvalifikaci jednání jako krivé obvinění dle § 345 trestního zákoníku. Obhajoba namítá, že zejména nebyla prokázána nezbytná vnitřní organizační struktura a hierarchie jednotlivých členů, mezi nimiž by existovaly vztahy nadřízenosti a podřízenosti (bod 32) s tím, že je vyloučen i prvek zaměření organizované skupiny na soustavné páčání trestné činnosti, když ve vztahu k těmto tvrzením podrobně rozebírá z pohledu obhajoby jednotlivé důkazy (body 32 a) – n)). Pod body 33 – 39 předkládá komentářové pojednání o otázkách organizované skupiny a organizované zločinecké skupiny a rozdílu mezi tímto posouzením, totéž činí pod bodem 40 ve vztahu ke komentářovému označení „společenství“, kdy dále namítá, že z provedených důkazů není zřejmé, že by obžalovaní měli jakýkoli zájem na vyvinění Z., kriminalizaci P.P. a příslušníků Policie ČR K., D. a F. s tím, že u Z. tento záměr je dovozován a tvrzen pouze spolupracujícím obviněným K.. Dále pod bodem 41 obhajoba poukazuje na celou řadu telefonických rozhovorů mezi O.K. a M. V., poukazuje na protokol o sledování K. a M.V. z 13. 10. 2016, z 28. 3. 2017, odposlech K. ze dne 16. 11. 2016, protokol o průběhu sledování J.D. a E.H. z 8. 7. 2016, z 28. 3. 2017, z nichž dovozuje zájem obžalovaného K. a zájem M.V. vytvořit prohlášení a toto ziskuchtivě prodat Z., a tudíž obhajoba dovozuje ziskuchtivý motiv na straně obžalovaného K., poukazuje na motiv jednání L., tedy přátelskou výpomoc K. motiv jednání obž. Š., tedy službu pro L. pod bodem 42 tudíž namítá, že existence seskupení obžalovaných se společným jednotlívým zájmem na vyvinění Z., na kriminalizaci P.P. a příslušníků policie nebyla prokázána, resp. dle názoru obhajoby byla provedenými důkazy vyvrácena. Pod body 43 – 46 pak obhajoba namítá znovu, že ústřední postavou v této trestní věci je obžalovaný O.K., který vše zorganizoval a jehož motivem bylo co

nejvýhodněji zpeněžit předmětná prohlášení v zásadě libovolnému zájemci, obhajoba v tomto směru namítá, že prohlášení M.V., ani prohlášení J.D. nemají jakoukoli způsobilost přispět k vyvinění Z. z jednání, které je mu kladeno za vinu v rámci tzv. daňové trestní věci a tudíž dle obhajoby nedává smysl tvrdit, že skutečným autorem prohlášení je právě Z., když takové prohlášení pro něj nemohlo přivodit příznivější výsledek trestního řízení ve věci daňových úniků.

Dále obhajoba namítá neexistenci vnitřní organizační struktury, absenci hierarchické struktury, absence stability organizační struktury, neexistenci kodexu organizace a to pod body 47 – 80, namítá, že nedošlo k zaměření na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti (body 81 – 88) s tím, že z žádného odposlechu, SMS komunikace, jakéhokoli zajištěného počítače či mobilního telefonu nebylo prokázáno, že by K. či jiný obžalovaný dostával od Z. jakékoli pokyny či příkazy, nic takového nebylo prokázáno, Z. neměl žádnou exekutivní, ekonomickou či kárnou moc nad ostatními údajnými členy organizované zločinecké skupiny a ti tudíž neměli důvod ani motiv postupovat v souladu s pokyny Z., Z. pouze reagoval na podněty a na výtky třetích osob, aniž by sám tyto podněcoval k něčemu, co by tyto osoby tak jako tak neměly v úmyslu, každá ze zúčastněných osob sledovala při svém jednání zejména své vlastní zájmy, jakékoli dovozování stabilní vnitřní organizační struktury je bez opory v provedeném dokazování, zcela absentoval nezbytný kodex organizace, zcela byl navíc vyloučen prvek stálosti a zaměření organizované skupiny na soustavné páčání trestné činnosti, neboť zajišťování svědeckých prohlášení se mělo týkat jediné trestní věci a účast jejich jednotlivých údajných členů byla pouze epizodická, omezena na zajištění svědeckého prohlášení té které konkrétní osoby.

Obhajoba pak poukazuje na to, že prohlášení učiněná obviněným V. a svědkem D. v roce 2015 byla vyhotovena dříve, jejich obsah je v souladu s prohlášeními učiněnými v době, kdy se procesu jejich zajišťování dle obžaloby měl účastnit Z..

Obhajoba dále namítá, že byla vyloučena spojitost mezi aktivitami M.V. a Z., tito nemohli tvořit společnou organizovanou skupinu, Z. nebyl součástí organizované skupiny vyvíjející soustavnou činnost, ale pouze nahodilým potenciálním zákazníkem K. a jím příležitostně zajištěných svědeckých prohlášení. Potenciálním adresátem prohlášení přitom vůbec nemusel být toliko Z., či jeho spoluobžalovaní v daňové trestní věci, ale též osoby, které se podílely na činnosti společnosti CPD, jejichž podnikatelská činnost je prověřována v souvislosti s trestní věcí daňových úniků.

Pod body 89 – 96 obhajoba poukazuje na to, že obžalovaný nemohl se účastnit na organizované zločinecké skupině, rozebírá zákonné znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, namítá, že svědci D., V., tak obžalovaný L. se v případě nejasností či rozporů neobraceli na Z., nýbrž na K., který sám bez interference Z. rozhodoval, co má být ve svědeckých výpovědích doplněno, změněno či vypuštěno. V této souvislosti poukazuje obhajoba na řadu odposlechů a to odposlech M.V., E.H. ze 27. 4. 2016 11:58, dále v 14:20 a v 13:14 (strana 29-32), řadu SMS mezi obžalovanými K., V., H., K., L. (strana 32 – strana 34 odvolání) a namítá, že neexistuje žádný důkaz, který by nasvědčoval tomu, že Z. si byl těchto zásahů do obsahu svědectví ze strany K. vědom, či že by je schvaloval nebo dával pokyny a obhajoba, že si nebyl vědom nepravdivosti obsahu prohlášení, neměl v úmyslu využít je ke křivému obvinění jakékoli osoby, nebyla vyvrácena. Pod bodem 96 pak obhajoba uzavírá, že provedeným dokazováním existence organizované zločinecké skupiny byla v této trestní věci vyvrácena a tím spíše Z. se neexistující organizované zločinecké skupiny nemohl účastnit.

Pod bodem VI. strana 34 – 38 (body 97 – 110) obhajoba rozebírá přípustnost odchylky od skutkových závěrů nalézacího soudu soudem odvolacím. Poukazuje na komentáře k trestnímu řádu vztahující se k této otázce, na řadu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, Vrchního soudu v Praze a Ústavního soudu, když závěrem vyslovuje názor, že odvolací soud by skutkové závěry soudu I. stupně mohl modifikovat pouze za situace, kdy by sám provedl a samostatně zhodnotil výsledky všech obžalovaných, všechny výstupy odposlechů a sledování osob a věcí a všechny

listinné a věcné důkazy, kdy zastává názor, že pokud všechny důkazy odvolací soud neprovede znovu, je vázán skutkovým stavem zjištěným soudem I. stupně.

Pod body 111 – 114 obhajoba se vyjadřuje k právní kvalifikaci trestného činu nadřezování, kdy pod bodem 115 poukazuje na to, že obhajoba v průběhu hlavního líčení opakovaně navrhovala doplnit dokazování jednak o spisy Krajského soudu v Brně sp. zn. 46 T 5/2015 a 53 T 6/2016, jednak o provedení výslechů osob, které v těchto řízeních mají postavení obviněných, resp. poškozených a svědků, což však Městský soud v Brně odmítl učinit (podrobněji k tomu pod body 116 – 119, resp. 120), kdy obhajoba pod bodem 121 namítá, že odmítnutí provedení těchto důkazů je v rozporu se závěry usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 TDo 415/2008, když pod body 122 – 127 obhajoba z toho vyvozuje vlastní závěry, zejména, že provedené dokazování trpí deficitem, který s ohledem na rozsah potřebného doplnění dokazování může být napraven pouze v opakovaném hlavním líčení před soudem I. stupně, posouzení skutku kladeného v obžalobě za vinu Z. jako trestného činu nadřezování je vyloučeno, a tvrzení Městského soudu v Brně je v rozporu s judikturními závěry Nejvyššího soudu i s vlastními skutkovými vyjádřeními nalézacího soudu vyjádřenými ve výroku rozsudku.

Pod bodem 128 obhajoba namítá, že v rozsudku není uvedeno a nebylo v tomto směru ani prováděno dokazování, zda jednání Z. bylo motivováno též snahou vyvinít obviněného M.V. či další třetí osoby, v rámci popisu skutku soud nezmiňuje, že by smyslem či obsahem prohlášení či výpovědi mělo být nad rámec vyvinění osob obžalovaných v trestní věci 46 T 5/2015, též vyvinění osob obžalovaných v trestní věci 53 T 6/2016, přičemž odůvodnění rozsudku odkazující na zprávu Z. vyvinít osoby obžalované v trestní věci 53 T 6/2016 je v přímém rozporu s popisem skutku vyjádřeným ve výrokové části rozsudku. Obhajoba namítá, že případné vyvinění dalších osob obžalovaných spolu s Z. v trestní věci 46 T 5/2015, případně osob obžalovaných ve věci 53 T 6/2016 mohlo být z povahy věci toliko vedlejším produktem vyvinění Z., kdy vyvinění jednotlivých osob nebylo vzájemně oddělitelné. Soud I. stupně se však nezabýval tím, zda skutková tvrzení obsažená v čestných prohlášeních, notářských zápisech či v trestním oznámení jsou schopny vůbec jakýmkoli způsobem přispět k vyvinění osoby obžalované v těchto trestních věcech. Obhajoba pak poukazuje na to, že pokud by autorem prohlášení byl Z. jak tvrdí obžaloba, prohlášení by muselo obsahově se vztahovat k tomu, co je Z. v daňové trestní věci kladeno za vinu a přinášet informace způsobilé k jeho vyvinění. Obsah prohlášení však dle obhajoby svědčí o tom, že autor prohlášení nebyl s daňovou trestní věcí blíže seznámen. Totéž platí pro čestné prohlášení J.D.. Obžalovaný Z. se tedy nemohl dopustit nadřezování ve prospěch obžalovaného V., neboť jak obžalovaný V. tak žádný se spoluobžalovaných v trestní věci 53 T 6/2016 se nedopustil trestného činu, který jim je kladen za vinu, a nejedná se tedy o pachatele jiného trestného činu, jak předpokládá skutková podstata trestného činu nadřezování.

Pod body 130 – 135 pak obhajoba namítá, že soud I. stupně se nezabýval otázkou pravdivosti či nepravdivosti tvrzení uvedených v prohlášení M.V. či v trestním oznámení podání vysvětlení J.D.. Neprovedl výslech svědka P.P., neprovedl výslech soudce Mgr. Novotného, neprovedl výslech státního zástupce Mgr. Sosíka, nezajistil a neprovedl důkaz spisem Krajského soudu v Brně 46 T 5/2015, nezajistil a neprovedl důkaz listinami vztahujícími se k právní pomoci do Rakouska, nezajistil a neprovedl důkaz dozorovým spisem Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ve věci 5 VZN 410/2012. Byť, jak obhajoba namítá pod body 135 – 143, dle jejího názoru existují indicie, že přinejmenším některá skutková tvrzení ve shora uvedených prohlášeních V. a D. jsou pravdivá, zejména pak P.P. je chráněn policií, resp. státním zástupcem, z trestního spisu v daňové věci byly vyřazeny státním zástupcem resp. policejním orgánem důkazy svědčící o trestné činnosti P.P., státní zástupce S. a soudce Novotný postupují koordinovaně v trestní věci obžalovaného Z. a jsou poškozeni jako oběti údajné kriminalizace ze strany obžalovaného. Obhajoba poté podrobně se zabývá osobou P.P. (bod 136 – 137), dále namítá blízký vztah mezi Mgr. Novotným a Mgr. Sosíkem (body 138 – 139) vyplývající z postupu Mgr. Novotného ve věci 46 T 5/2015.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

Obhajoba proto se domáhá doplnění dokazování (body 144 – 147) a to od Vrchního státního zastupitelství v Olomouci kompletním spisovým materiálem ve věci 3 VZV 1/2014 a to dozorovým spisem, přílohovým spisem, dokumenty mimo spis, žádosti o právní pomoc do Rakouské republiky z 29. 3. 2013, stanoviskem rakouských orgánů ze dne 10. 4. 2013, veškerými přílohami těchto dokumentů, zejména příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 10. 5. 2013 o odposlechu a záznamu telefonních čísel, povolením Okresního soudu ve Znojmě z 10. 5. 2013 ke sledování osob a věcí, příkazem Okresního soudu ve Znojmě z 13. 5. 2013 ke sdělení údajů, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, 2 x žádostí státního zástupce z 9. 5. 2013 o bankovní informaci, fotografiemi podezřelých osob, a dále opatřením písemného vyjádření Vrchního státního zastupitelství v Olomouci na tyto otázky:

- a) zda byl v jakékoli trestní věci dozorované Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci v letech 2012, 2013 povolen či prováděn odposlech a záznam telekomunikačního provozu jakéhokoli zařízení, jehož uživatelem byl P.P.s uvedením spisových značek trestních věcí sp. zn. policejních orgánů a čísel jednacích příslušných soudních rozhodnutí,
- b) zda bylo v jakékoli trestní věci dozorované Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci v letech 2012 nebo 2013 povoleno či prováděno zjišťování údajů o uskutečněním telekomunikačním provozu jakéhokoli zařízení, jehož uživatelem byl P. P.,
- c) zda bylo v jakékoli trestní věci dozorované Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci v letech 2012 nebo 2013 povoleno nebo prováděno sledování osoby P.P., sledování jakékoli věci užívané touto osobou,
- d) zda bylo jakýmkoli z těchto procesních prostředků zjištěno jakékoli informace související s činností P.P. ve společnostech P.P.S. GmbH a Ecoll, případně související s obchodováním s pohonnými hmotami, daňovou trestnou činností či legalizací výnosů z trestné činnosti a ve všech případech požadují doložení spisových značek těchto trestních věcí, sp. zn. policejního orgánu či příslušných soudních rozhodnutí, příslušných soudních příkazů či povolení, a dále obhajoba se domáhá doplnění dokazování obdobným dotazem na Policii České republiky, národní centrálu proti organizovanému zločinu.

Obhajoba dále se domáhá doplnění dokazování listinami od Okresního soudu ve Znojmě a to příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 10. 5. 2013 k odposlechu a záznamu telefonních čísel ve věci vedené u VSZ v Olomouci pod sp. zn. 5 VZN 410/2012, povolením Okresního soudu ve Znojmě ke sledování osob a věcí pod toutéž spisovou značkou, příkazem Okresního soudu ve Znojmě ke sdělení údajů, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství (u VSZ vedeno pod toutéž sp. zn.) a všemi dalšími rozhodnutími vydanými k návrhu VSZ v Olomouci v této trestní věci.

Dále obhajoba se domáhá opatření písemného vyjádření obsahujícího odpovědi na otázky:

- a) byl v jakékoli trestní věci OSZ ve Znojmě v letech 2012-2013 k návrhu VSZ v Olomouci povolen odposlech a záznam telekomunikačního provozu jakéhokoli zařízení, jehož uživatelem byl P. P.,
- b) byl v jakékoli trestní věci OSZ ve Znojmě v letech 2012 – 2013 k návrhu VSZ v Olomouci povoleno zjištění údajů o uskutečněním telekomunikačním provozu jakéhokoli zařízení, jehož uživatelem byl P. P.,
- c) byl v jakékoli trestní věci Okresním soudem ve Znojmě v letech 2012 – 2013 k návrhu VSZ v Olomouci povoleno sledování P.P., případně sledování jakékoli věci užívané touto osobou
- d) bylo Okresním soudem ve Znojmě vydáno jakékoli rozhodnutí k návrhu VSZ v Olomouci v letech 2012 – 2013 s uvedením ve všech případech sp. zn. těchto trestních věcí, sp. zn. policejního orgánu a č. j. příslušných soudních rozhodnutí.

Obhajoba se dále domáhá opatření listin od příslušných rakouských orgánů a doplnění dokazování těmito listinami:

a) kompletním spisovým materiálem ve věci vedené Zentrale Staatsanwaltschaft zur Verfolgung von Wirtschaftsstrafsachen und Korruption sp. zn. 6 HST 2/13 V, žádostí o právní pomoc do Rakouské republiky z 29. 3. 2013 ke sp. zn. VSZ v Olomouci 5 VZN 410/2012, stanoviskem rakouských orgánů ze dne 10. 4. 2013 v reakci na žádost z 29. 3. 2013 ke sp. zn. VSZ v Olomouci 5 VZN 410/2012, dokumenty VSZ v Olomouci z 16. 5. 2013, sp. zn. 5 VZN 410/2012 nazvanými „Podezřelý P.D.a další osoby“

b) veškerými přílohami těchto dokumentů, zejména příkazem Okresního soudu ve Znojme k odposlechu a záznamu telefonních čísel, povolení sledování osob a věcí, příkazem k sdělení údajů, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, žádostí státního zástupce o bankovní informace, fotografiemi podezřelých osob a dále též požaduje vyžádání veškerých výstupů operativní techniky skrytého vyšetřování pořízení v Rakouské republice v shora uvedené věci sp. zn. 6 HST 2/13 V, či věci souvisejících nebo navazujících, ať již pořízených orgány Rakouské republiky, nebo předaných těmito ze strany orgánů České republiky, včetně příslušných rozhodnutí soudu či státního zástupce.

Obhajoba totiž namítá pod body 145 – 149, že soud I. stupně s těmito důkazními návrhy se vyrovnal pouze povrchně, když soud rozhodující v této trestní věci nemůže vyhnout se dokazování vztahujícímu se k okolnostem daňové trestní věci jak vzhledem k nezbytnosti prokázání, že osoby jimž mělo být nadřžováno jsou skutečně jejími pachateli, tak s ohledem na nezbytnost prokázání (ne)pravdivosti tvrzení vtahujících se k osobě P.P. a roli orgánů činných v trestním řízení obsažených v prohlášení V. a D. s tím, že obhajoba namítá, že žádný důkaz nenásvědčuje tomu, že i v případě, že by obžalovaný měl se na zajišťování notářských zápisů jakkoli podílet, měl též v úmyslu, aby tyto zápisy či tvrzení v nich obsažená byla užita k vyvinění jakékoli třetí osoby.

Pod bodem 151 obhajoba reprodukuje výpověď obžalovaného Z. učiněnou v hlavním líčení, dále pod body 153 reprodukuje výpověď obžalovaného V., bodem 154 výpověď K. a pod body 155 – 156 podotýká, že V. a D. se osobně s Z. nikdy nesešli, nebyli s ním v jakémkoli jiném bezprostředním kontaktu v souvislosti s nyní projednávanou věcí a veškeré jimi uváděné skutečnosti vycházejí výlučně z informací tlumočených K., a tudíž je vyloučeno posoudit jednání Z. jako trestný čin nadřžování.

Co se týče krivého obvinění (bod 157 – 139 – zřejmě mylně číslované, str. 66), obhajoba především poukazuje na zákonné znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu i na judikaturu ve vztahu k tomuto trestnému činu, namítá, že vědomost Z. o údajné nepravdivosti obsahu prohlášení či podání vysvětlení nebyla prokázána, čímž je vyvrácen zákonem vyžadovaný přímý úmysl ve vztahu k nepravdivosti obvinění a poukazuje též na to, že v případě prohlášení a podání vysvětlení V. byla dokazováním vyvrácena jakákoli interence Z.. V případě podání vysvětlení J.D.potenciálně závadný obsah podání vysvětlení nevytvářel Z., ale K.v součinnosti s J.D..

Obhajoba dále pod bodem 166 a 167 komentuje jednotlivé odstavce či věty úředního záznamu o podání vysvětlení J.D. ze dne 5. 10. 2016 a pod body 138 – 139 (zjevně mylné očíslování bodů viz. strana 64 – 66) cituje výpověď J.D. učiněnou v hlavním líčení dne 23. 1. 2018, opatřenou komentáři obhajoby s tím, že dodává, že výpověď svědka nedokládá dle názoru obhajoby vědomost Z. o svědkových prohlášeních, případně o nepravdivosti jejich obsahu.

Pod body 168. – 184. obhajoba namítá, že obžalovaný dále již od samého počátku svého trestního stíhání poukazoval na neudržitelnost konstrukce obžaloby, že se trestného činu krivého obvinění měl dopustit jako tzv. nepřímý pachatel ve smyslu § 22 odst. 2 trestního zákoníku, využívající D. a V. jako trestně neodpovědných, tzv. živých nástrojů. Poukazuje na to, že úmysl

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

nepřímého pachatele se musí vztahovat i ke skutečnosti, že využívá ke spáchání trestného činu tzv. živého nástroje, když v tomto směru poukazuje na řadu judikátů Nejvyššího soudu České republiky a namítá, že pokud M.V. a J.D. neměli naplnit subjektivní stránku trestného činu krivého obvinění a příprava u tohoto trestného činu není trestná, obžalovaní by mohli být trestně odpovědní za spáchání krivého obvinění pouze za předpokladu, že si byli beztrestnosti M.V. a J.D. vědomi. Namítá, že aby J.D. v rámci svého podání vysvětlení dne 5. 10. 2016 naplnil subjektivní stránku trestného činu krivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, musel by vědět o nepravdivosti informací, byť srozuměn s tím, že svým jednáním může přivodit jinému trestní stíhání. K tomu, aby obžalovaného bylo možno považovat za nepřímého pachatele, nestačí bez dalšího pouze závěr o tom, že J.D. ve skutečnosti nejednal v úmyslu spáchat trestný čin. Subjektivní stránku je totiž nezbytné zkoumat nejen na straně živého nástroje, ale též na straně tzv. nepřímého pachatele. Obžalovaný Z. mohl být považován za nepřímého pachatele pouze tehdy, pokud by věděl o tom, že J.D. je pouhým živým nástrojem v jeho rukou, tedy že nemá úmysl jiného krivě obvinít, ani úmysl přivodit jinému trestní stíhání. Takovou vědomost Z. však obžaloba netvrdí, ani neprokazuje, a lze ji vyloučit. Lze tedy vyloučit verzi obžaloby, že by Z. úmyslně užil k spáchání trestného činu živý nástroj, tedy trestně neodpovědnou osobu.

Pokud soud dospěl k závěru, že obžalovaný Z. a K. se v dané věci trestné činnosti dopustili jednání ve formě účastenství jako organizátoři a poukazuje na to, že beztrestné nemůže být považováno jednání svědků V. a D., kteří trestnou činnost páchali sice částečně ze strachu, ovšem též z důvodu chamtivosti ve snaze získat finanční odměny a není vůbec významné, že nebyli obviněni, potažmo obžalováni, tak obhajoba namítá, že soud I. stupně pomíjí zásadní okolnost a to spolupráci D. a V. s Policií České republiky když obhajoba má za to, že D. a V. se dopouštěli součinnosti s Policií ČR, což by bránilo učinit závěr o trestnosti jejich jednání a současně zakládá nepřípustnou policejní provokaci.

V této souvislosti pod body 185. – 187. obhajoba cituje části výpovědi obžalovaného J.D. v průběhu hlavního líčení dne 23. 1. 2018, 28. 3. 2018, kdy pod body 187. – 211. obhajoba dovozuje z této výpovědi vlastní závěry, namítá pak zejména, že dle jejího názoru veškerá činnost J.D. byla vždy předem konzultována s příslušníky Policie ČR, J.D. jednal v rámci podání vysvětlení 5. 10. 2016 v souladu se svou dohodou s policií, nebyla vyloučena aktivní role Policie ČR při stanovení finančních požadavků J. D., J.D. sám aktivně urgoval co nejdřívejší podání trestního oznámení, přičemž o podání tohoto trestního oznámení byli předem informováni policisté z téhož oddělení, na němž působil i K.. Obhajoba namítá, že příslušníci Policie České republiky a „policejní agent“ J.D. hráli v případě krivého obvinění klíčovou roli a jejich spoluúčast byla natolik aktivní, že naplňuje znaky nepovolené policejní provokace. D. a V. dle obhajoby suplovali činnost agenta dle § 158 e) trestního řádu bez splnění procesních podmínek, zastírali skutečný účel své činnosti a vazby na příslušníky policie, nebyla jejich činnost povolena soudcem Vrchního soudu, nejednalo se o příslušníky Policie ČR, či GIBS.

Obhajoba namítá (bod 195.), že nejméně do 31. 8. 2016, kdy M.V. uvedl při svém výslechu tvrzení týkající se podplukovníka D. a podplukovníka K., resp. do 5. 10. 2016, kdy J.D. podal vysvětlení u obviněného Š., jednání obžalovaných i v případě jeho prokázání představovalo maximálně beztrestnou přípravu krivého obvinění. V době, kdy mělo dojít k prvnímu trestněprávně relevantnímu jednání obviněných J.D. i M.V. řadu měsíců intenzivně spolupracovali s policií a byla to tedy policie, kdo ve skutečnosti usměrňoval vůli skutečných pachatelů trestného činu, kdy podíl policejního orgánu a „policejního agenta“ D. a na naplnění podmínek trestnosti jednání byl klíčový. Pod bodem 199. obhajoba namítá, že motivem policejní provokace byla snaha o diskreditaci obhajoby Z. v trestním řízení vedeném Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015. Nasazení operativní techniky umožnilo orgánům činným v trestním řízení detailně se seznámit s připravovaným postupem obhajoby v této trestní věci.

Pod bodem 202. – 211. pak obhajoba namítá, že J.D. koordinující svůj postup s Policií ČR měl výlučně ve své moci to, zda dojde k dokonání krivého obvinění a tedy k možnosti za jeho Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

spáchání postihnout kohokoli z obžalovaných, jeho jednání totiž bylo nezbytnou podmínkou možnosti jakkoli trestně postihnout Z., když nic z toho, čeho se měl Z. dopustit by nebylo možné postihnout, pokud by J.D. po předchozí dohodě s Policií ČR nešel dne 5. 10. 2016 údajně z popudu Z. podat trestní oznámení. Policie a J.D. měli totiž výlučně ve svých rukou to, zda v zastoupení Z. spáchají trestný čin křivého obvinění a následně za tento trestný čin budou Z. trestně stíhat jako nepřímého pachatele. Od okamžiku koordinace dalších kroků mezi D. a policií byla přerušena příčinná souvislost mezi návodem či organizátorstvím nepřímého pachatele a naplnění objektivní stránky trestného činu ze strany živého nástroje. Spáchání trestného činu je v těchto případech ve skutečnosti fiktivní, zinscenované policií ve spolupráci s živým nástrojem výlučně za účelem možnosti trestněprávního postihu nepřímého pachatele, jehož jednání by pak jinak bylo zcela beztrestné. Obhajoba namítá, že příčí se základním zásadám spravedlivého procesu, aby Z. mohl být odsouzen za trestný čin, který měl v jeho „zastoupení“ spáchat J.D. spolupracující s policií, dokonce s policisty, kteří měli být sami „poškození“. Obhajoba poukazuje na to, že pokud bylo dáno předem svolení poškozeného, pak tato okolnost představuje okolnost vylučující protiprávnost trestného činu (bod 207.).

Obhajoba tak uzavírá, že právní závěr soudu I. stupně o trestní odpovědnosti D. a V. ve spojení s ignorováním aktivní role policie vyvolává dojem, že skutečným smyslem překvalifikace jejich jednání na trestný čin byla účelová snaha vyhnout se důsledkům nesplnění podmínek akcesority účastenství, či nepřímého pachatelství a umožnit tak za cenu neúplných a nepřesvědčivých skutkových a právních závěrů kriminalizaci Z. jako organizátora trestné činnosti D. a V..

Pod body 212. – 216. obhajoba reprodukuje části výpovědi svědka M. a následně pod body 217. – 230. nabízí vlastní hodnocení tohoto důkazu. Namítá, že porovnáním výpovědi svědka M. lze hodnotit výpověď jako nekonzistentní, vnitřně rozporuplnou, zaujatou proti osobě Z. a nevěrohodnou. Poukazuje na údajné zásadní rozpory týkající se výše peněžité částky, která měla být nabízena Z. týkající se způsobu nabídky jak měla být učiněna, týkající se charakteru nepeněžité nabídky, týkající se dle názoru obhajoby nevěrohodnosti výpovědi M. z důvodu jeho zjevného sklonu k předčasným soudům, unáhleným závěrům, zvyku zaměňovat vlastní dojmy za smysly vnímaná fakta a v neposlední řadě nejisté paměti. Pod bodem 225. obhajoba namítá, že u svědka M. dle názoru obhajoby byl prokázán negativní až nepřátelský vztah svědka k obžalovanému, poukazuje na to, že v průběhu audiovizuálního záznamu prostudování trestního spisu ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015 nebyla zachycena žádná nabídka finanční či jiné výhody, která by měla směřovat od Z. k tlumočnickovi, kdy poukazuje na úřední záznam z 16. 2. 2017, č. l. 2834, zpracovaný Policií ČR.

Pod body 231. – 236. obhajoba podrobně rozebírá listinný důkaz – blok s vyobrazením ovoce, zajištěný v průběhu prohlídky cely Z. ve vazební věznici. Obhajoba přitom namítá, že text zajištěný v kroužkovém bloku s vyobrazením ovoce nemá žádnou vypovídací schopnost k tvrzenému korupčnímu jednání, neobsahuje nabídku či slib úplatku, ani žádnou jinou informaci k tomu vedoucí (bod č. 236). Obhajoba pak namítá, že chyběl motiv korupčního jednání (bod č. 237). Trestní spis totiž čítá 27 svazků a 14 příloh, samotný spis má přes 11 tisíc listů. Namítá, že pokud by skutečně Z. měl v úmyslu proces seznamování se spisem prodloužit, nic mu nebránilo požadovat překlad každé stránky spisu všech listin ve spise obsažených do mateřského jazyka, každého odposlechu, který byl v této věci pořízen, čímž by obžalovaný Z. nesporně dosáhl toho, že se seznamování s výsledky vyšetřování by překročilo dobu vazby, která byla daná zákonem.

Obhajoba namítá, že Z. je mimořádně inteligentním člověkem a nesporně by neriskoval, že by před očima policie za přítomnosti videokamery činil korupční nabídky. Sice nemusel vědět o skrytých záznamových zařízeních, ale věděl o funkční kameře monitorující průběh seznámení se spisem, věděl o přítomných policistech, o kamerovém systému na chodbách policie.

Obhajoba poukazuje též na to, že Z. věděl, kde svědek M. má v Praze kancelář. V ní svědku navštívila obhájkyň obžalovaného JUDr. Kojzarová, tato však nedala svědkovi jakoukoli nabídku. Pokud by Z. měl v úmyslu svědka M. uplatit, učinil by to mimo záznamové zařízení mimo dohled příslušníků policie prostřednictvím třetí osoby před nebo po jednotlivých úkonech seznámení se spisem.

Obhajoba tudíž v bodě 239. namítá, že listinné důkazy a nahrávky pořízené při seznamování se spisem trestnou činnost neprokazují, závěry se prakticky opírají výlučně o výpověď svědka M., která je vnitřně rozporná a nekonzistentní, nesvědčí o nabídce neoprávněné výhody od Z. tomuto svědkovi, motiv byl vyloučen, nesouhlasí proto s hodnocením výpovědi svědka M. soudem I. stupně (bod 240. – 242.), kdy namítá, že soud I. stupně ignoruje popsání rozpory ve výpovědích svědka, pomíjí v úvahu připadající motiv a sice jejich konfliktní stav a tudíž namítá (bod 243.), že rozsudek soudu I. stupně ohledně skutku pod bodem II. postrádá řádné hodnocení provedených důkazů a výrok o vině je nepodložený bez opory v provedeném dokazování.

Závěrem pod bodem 244. obhajoba navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ohledně skutku I. zrušil, rozhodl sám tak, že obžalovaného podle § 226 písm. c) trestního řádu zprostí, a ohledně skutku pod bodem II. aby napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil podle § 226 písm. a) trestního řádu.

6. Obžalovaný Z. pak následně prostřednictvím obhájce Mgr. Davida Záhumenského podal dalších 8 doplnění odvolání, přičemž tato obsahují jednak námitky obžalovaného vztahující se k napadenému rozsudku, jednak námitky vztahující se k vazbě obžalovaného. V rámci odvolacích námitek obžalovaný Z. **v doplnění odvolání obžalovaného č. 1** poukazuje na to, že řízení před soudem I. stupně trpí závažnými vadami spočívajícími v rozsáhlém a systematickém porušování práva obžalovaného na obhajobu a práva na spravedlivý proces tím, že orgány činné v trestním řízení se seznamovaly v rámci domovní prohlídky v bydlíšti obžalovaného dne 2. 12. 2016 s materiály obhajoby, když v rámci této domovní prohlídky byl nalezen mezi jinými šanon označený „materiály obhajoby – důvěrné“, týkající se obhajoby obžalovaného Z. v trestní věci vedené před Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015.

Namítá, že do spisu v přípravném řízení došlo k založení odposlechů mezi obžalovaným a jeho obhájci, přičemž policejní orgán nejen, že si učinil přepisy obsahu komunikace mezi obžalovaným a jeho obhájci, ale zařadil je do spisu v samostatném šanonu, přeložil si záznamy anglického znění SMS s Davidem Záhumenským, označil si, o jakého advokáta případně advokátní kancelář se jedná, přiřadil k jednotlivým advokátům jejich IČ, přiřadil k těmto odposlechům své komentáře, např. o jakou problematiku se jedná a seznámil se tím se strategií obhajoby v paralelně probíhajícím trestním řízení u KS v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015.

Docházelo k nadměrným a nezákonným kontrolám obhájců ze strany vězeňské služby.

Nejvyšší státní zastupitelství usilovalo o kárný postih obhájců obžalovaného.

Došlo k účelové snaze vyloučit z možnosti obhajoby obhájkyň JUDr. Alenu Kojzarovou, kdy tato navíc nezákonně byla vyslýchána ve vztahu ke skutku popsánému pod bodem II. výroku napadeného rozsudku a tato byla upozorněna, že v důsledku výpovědi M. již nemůže být obhájkyň v této trestní věci.

Namítá, že právo na obhajobu bylo porušováno absencí prostoru pro důvěrnou komunikaci mezi obžalovaným a jeho obhájci v průběhu hlavního líčení, neboť tato mohla probíhat pouze v těsné blízkosti eskorty střežící obviněného, která byla tak seznámena s kompletním obsahem důvěrné komunikace.

Namítá, že právo na obhajobu bylo porušováno v důsledku nevhodné akustiky ve vazební věznici, kdy poukazuje na to, že komunikace s obhájcem ve věznici je slyšitelná do okolních místností i na chodbu, kde se s ní mohou seznámit případné další osoby.

A dále poukazuje na to, že do soudního spisu předsedou senátu bylo založeno množství záznamů komunikace obžalovaného s jeho obhájci, jakož i dalších materiálů obhajoby což spatřuje v tom, že v rámci domovní prohlídky byly mimo jiné zajištěny mobilní telefon obžalovaného iPhone a notebook obžalovaného iPad, ve kterém obžalovaný měl založené celé množství blíže specifikovaných dokladů a přípravu obhajoby v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015, jakož i fotografie a ryze osobní korespondenci citlivé povahy, intimní fotografie, desítky fotografií dětí a další. V této souvislosti obhajoba poukazuje na to, že Městským soudem v Brně byl přibrán kriminalistický ústav Praha ke znaleckému zkoumání obou zajištěných elektronických zařízení, přičemž předseda senátu vymezil znalecký úkon způsobem, který znaleckému ústavu nejen umožnil se seznámit se s emailovou komunikací obžalovaného s jeho obhájci a dalšími materiály obhajoby vztahujícími se k trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015, ale znalecký ústav si mohl rovněž podrobně prostudovat dokumenty ryze soukromé povahy včetně fotografií dětí z rodiny obžalovaného, jeho soukromé intimní korespondence včetně fotografií, či informací o zdravotnické péči. Kompletní obsah telefonu i počítače obžalovaného byl pak založen do trestního spisu a při hlavním líčení předseda senátu předal veškerý obsah zajištěných zařízení na datových nosičích Blue-ray státnímu zástupci, ostatním spoluobžalovaným a jejich obhájcům, aniž byla provedena jakákoli selekce obsahu.

Obhajoba dále namítá, že s obžalovaným před Městským soudem i Krajským soudem v Brně bylo zacházeno ponižujícím způsobem, což spatřuje v tom, že obžalovaný byl eskortován a strážěn k jednání těžce ozbrojenými strážci v černých kuklách a v prostředí obou soudů byl neustále vystaven pozornosti veřejnosti. Nesouhlasí pak v tomto směru s vyjádřením předsedy senátu, že nemůže zasahovat do bezpečnostních opatření, která si řídí vězeňská služba samostatně.

Závěrem tohoto doplnění obhajoba poukazuje na to, že v případě obžalovaného Z. nelze hovořit o spravedlivém procesu, domáhá se zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžalovaného podle § 226 písm. c) trestního řádu v bodě I. a v bodě II. zproštění dle § 226 písm. a) trestního řádu.

Obdobnou argumentaci stejně jako v doplnění odvolání č. 1 pak obsahuje i **průvodní dopis k doplnění č. 1** odůvodnění odvolání obžalovaného, kdy v obou námitky obhajoby jsou rozsáhle doplněny citacemi ESLP, judikatury ÚS a NS, jakož i komentáři ze strany obhajoby.

V **doplnění odvolání č. 2** obžalovaný Z. prostřednictvím svého obhájce Mgr. Záhumenského namítá, že řízení před soudem I. stupně trpí závažnými vadami, které nelze v rámci odvolání zhojit, které krom jiného spočívají v tom, že ve věci rozhodoval předseda senátu a členové senátu, kteří měli být pro svou podjatost vyloučeni, poukazuje na řadu námitek podjatosti, kterou podal jak ve vztahu k předsedovi, tak k členům senátu Městského soudu v Brně 3 T, polemizuje se závěry soudu I. stupně, jenž o těchto námitkách podjatosti rozhodoval, stejně tak se závěry stížnostního soudu, či Ústavního soudu České republiky.

Rovněž v **doplnění č. 3** odůvodnění odvolání obžalovaného S.Z. prostřednictvím obhájce Mgr. Záhumenského podává další námitku podjatosti Mgr. Michala Kabelíka a domáhá se z tohoto důvodu zrušení napadeného rozsudku a zproštění tak jak uvedeno shora.

V **doplnění č. 4** odůvodnění odvolání obžalovaného obhajoba odkazuje na doplnění odvolání č. 2 a 3, opětovně rozvíjí blíže námitku podjatosti ve vztahu k podjatosti senátu 3 T Městského soudu v Brně, což rozsáhle odůvodňuje a domáhá se z toho důvodu zrušení napadeného rozsudku a ohledně skutku č. I. zproštění dle § 226 písm. c) trestního řádu a ohledně skutku pod bodem II. zproštění z důvodu uvedeného v § 226 písm. a) trestního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

V **doplnění č. 5** odůvodnění odvolání obžalovaného zpracovaném Mgr. Davidem Záhumenským, obhájcem obžalovaného kdy namítá, že soud I. stupně neprovedl řadu důkazů ve prospěch obžalovaného, jejichž provedení se obhajoba domáhala, domáhá se jejich provedení odvolacím soudem, navrhuje též další důkazy, které by měl odvolací soud provést. Domáhá se tak provedení výslechu Mgr. Aleše Novotného, soudce Krajského soudu v Brně v trestní věci 46 T 5/2015, výslechu Mgr. Aleše Sosíka, dozorcího státního zástupce, výslechu P.P., domáhá se vyžádání řady listin Vrchního státního zastupitelství v Olomouci (shodně jako v odvolání zpracovaným JUDr. Jelínkem), řady listin od Okresního soudu ve Znojmě (shodně s návrhem vzneseným JUDr. Jelínkem), řady listin od příslušných rakouských orgánů (shodně s JUDr. Jelínkem). Dále se domáhá provedení důkazu spisem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46 T 5/2015, spisem Krajského soudu v Brně sp. zn. 53 6/2016, výslechem příslušníků PČR podplukovníka V.S., podplukovníka B.P., podplukovníka P.C., policistky H.B.k objasnění okolností vyšetřování primární trestní věci obviněného V., policistů nadprap. J.O., kapitánky B.N., kapitána R.M., kapitánky I.R., L.S., kapitána K.R., dále se domáhá výslechu plk. P. a W. a státního zástupce JUDr. Ivo Ištána, domáhá se vypracování znaleckého posudku z oboru výpočetní technika pro posouzení autenticity zajištěné komunikace či případných dodatečných úprav, domáhá se výslechu odborných pracovníků policie, kteří se podíleli na pořízení nahrávky z kanceláře obž. Š. ze dne 5. 10. 2016, domáhá se výslechu odborných pracovníků, kteří se podíleli na pořízení této nahrávky a písemného vyjádření policejního orgánu a státního zástupce k způsobu pořízení nahrávky, dále provedení kompletních zvukových záznamů ze sledování osob a věcí ze dne 27. 4., 8. 7., 13. 10., 16. 11. a 28. 11. 2016, když má za to, že za důkaz podle trestního řádu nelze považovat CD předané státním zástupcem při hlavním líčení, které obsahuje pouze část pořízených odposlechů, provedení všech kompletních záznamů telefonických hovorů založených v trestním spisu, doplnění dokazování o kopie návštěvní knihy ze služebny PČR Praha 1, Bartolomějská ulice z 5. 10. 2016, dále výslech nadpor. R., nadřízeného obžalovaného Š., výslechy JUDr. Kostřicové, notářky, JUDr. Petry Hrubé, advokátky, tedy osob, které se podílely na procesu vzniku notářského zápisu svědka V., výslech V.M. a M.Š., autorů dalších prohlášení, výslech JUDr. Babíka, advokáta, který měl dle výpovědi obžalovaného K. mít na starost pana V., výslech J.V. a O.J., výslech J.M., výslech B.N., dále provedení vyšetřovacího pokusu k rychlosti přetlumočení spisového materiálu z jazyka českého do jazyka perského, doplnění výslechu M., provedení znaleckého posudku z oboru fonoskopie k posouzení souladu nahrávek policie a obhajoby ze seznámení se spisem v daňové trestní věci, doložení trestních spisů svědků D.a a V.e k posouzení věrohodnosti svědků, výslechu L.S. k ověření údajů svědka V., provedení doplňujícího výslechu svědků V. a D. a jejich konfrontace s odposlechy a záznamy ze sledování osob a věcí, výslechu svědků M.B., E.P., M.V., doložení rozhodnutí příslušného orgánu, který prověřoval trestní oznámení J.D., přehrání nahrávek obhajoby ze seznámení se spisem ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015, přehrání chybějících odposlechů mezi obžalovaným a tlumočnickem Ing. Mířchím, výslech svědků M.Š. a JUDr. Švejdy, vztahující se k nezákonnému jednání orgánů činných v trestním řízení ve věci 46 T 5/2015, doložení petice 27 soudců Krajského soudu v Brně ve věci 46 T 5/2015, provedení výslechu JUDr. Aleše Flídra, místopředsedy Krajského soudu v Brně, zpracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika – odvětví kriminalistická audioexpertiza k posouzení autenticity audionahrávek, seznámení se spisem, zpracování znaleckého posudku k otevření a extrahování obsahu elektronických zařízení zajištěných při domovní prohlídkách a prohlídkách jiných prostor u spolupracujícího obžalovaného O.K., čemuž bude předcházet získání zpět komunikačních zařízení K., které již mu byly vráceny, vyžádání hesla, zadání znaleckého posudku k prolomení přístupových hesel a vytěžení údajů relevantních pro tuto trestní věc. Dále se domáhá zpracování znaleckého posudku k posouzení úplnosti a autenticity komunikace mezi svědkem D. a K. prostřednictvím aplikace Wicker – Me, zajištění výstupu ze sledování věcí, bytů, zajištění zprávy GIBS, zda dochází k prošetření či prověřování trestního oznámení M.Š., M.V., provedení výslechu asistenta předsedy senátu Mgr. Davida Konderly, který byl zapojen do dřívější obhajoby obžalovaného ještě před

zahájením trestního řízení v nyní projednávané trestní věci. Dále výsledku svědka M.Č., jenž měl být svědkem toho, jak předseda senátu Mgr. Kabelík hovořil s přísedící Mílou Malázskou o probíhající kauze ve věci obžalovaného, provedení výsledku Ing. Ivana Jelínka, znalce z oboru kybernetika, kriminalistická počítačová kriminalita a kriminalistická počítačová expertiza, výslech státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, Mgr. Roberta Henzela, jenž ve věci podával obžalobu, výslech podpluk. B.P. k zjištění, proč se nezeptali na přístupová hesla spolupracujícího obviněného K. a opětovný výslech spoluobviněného K..

Závěrem obhajoba má za to, že docházelo systematicky a rozsáhle k zásahům do práva na obhajobu, před vydáním napadeného rozsudku a domáhá se, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a v bodě I. obžalovaného zprostil dle § 226 písm. c) v bodě II. dle § 226 písm. a) trestního řádu.

V doplnění č. 6 odůvodnění odvolání obžalovaného Z. zpracovaného obhájcem JUDr. Záhumenským obhajoba znovu namítá vyloučení státních zástupců a policistů, kteří vedli a dozorovali trestní řízení v předmětné věci a zaměřuje se na důvody, proč dle názoru obhajoby tito měli být vyloučeni. Poukazuje na to, že obžalovaný již 21.12.2016 podal námitku podjatosti vůči policistům pplk. F.K., pplk. D., pplk. C., pplk. S., pplk. P. a dalším příslušníkům Národní centrály proti organizovanému zločinu expozitura Brno, kdy usnesením policejního rady Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování expozitury Brno ze dne 30.1.2017 bylo rozhodnuto, že tito nejsou vyloučeni z vykonávání úkonů trestního řízení. Usnesením vedoucího oddělení Policie ČR Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování expozitury Brno ze dne 22.5.2017 byla jako nedůvodná zamítnuta stížnost obžalovaného proti tomuto usnesení policejního rady. S těmito rozhodnutími však obžalovaný nesouhlasí a tyto námitky tvoří nedílnou součást odvolání obžalovaného.

Stejně tak nedílnou součástí argumentace obžalovaného v odvolacím řízení jsou i námitky podjatosti vůči státním zástupcům Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, kde obžalovaný podotýká, že již dne 21.12.2016 podal námitku podjatosti vůči Mgr. Aleši Sosíkovi, JUDr. Michalu Galátovi a dalším státním zástupcům Vrchního státního zastupitelství v Olomouci z úkonů ve věci obžalovaného, usnesením Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 16.1.2017, č.j. 3 VZV6/2016-304, bylo rozhodnuto, že státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci JUDr. Galát není vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení a usnesením Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 4.5.2017, č.j. 2 NZT 43/2016-588, byla jako nedůvodná zamítnuta stížnost obžalovaného proti tomuto usnesení.

Obžalovaný nesouhlasil s těmito rozhodnutími a proto podal ústavní stížnost, která je vedena pod sp.zn. 3 ÚS 2048/2017, kdy Ústavní soud usnesením ze dne 29.12.2017 tuto ústavní stížnost odmítl.

Obžalovaný namítá, že Městský soud v Brně jako soud prvního stupně s těmito námitkami podjatosti se v rámci svého rozsudku nevypořádal, když odmítl rozhodnout o námitce vyloučení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci Mgr. Aleše Sosíka a dalších státních zástupců téhož státního zastupitelství v rámci hlavního líčení. Znovu namítá, že A.S., respektive jeho nadřízený JUDr. Michal Galát, měli v řízení postavení dozorujícího státního zástupce, podezřelého svědka a poškozeného současně, což zakládá důvody k jejich vyloučení, důvody k vyloučení vyšetřovatelů pplk. D. a pplk. K., jsou obdobné, neboť tito jednak vykonávali úkony vyšetřujících policistů v trestní věci, avšak jsou v postavení svědka i poškozeného současně.

V další části tohoto doplnění obhajoba namítá, že ze strany svědků J.D.a M.V.se jednalo o provokaci, neboť tyto osoby jsou osobami spolupracujícími s policií. První kontakt svědka D. s orgánem činným v trestním řízení proběhl právě s policistou K., obhajoba namítá, že byť oba dva tito svědci popřeli koordinaci svého postupu s Policií ČR, pak jejich tvrzení je nepravdivé,

když obhajoba poukazuje na úřední záznam z 10.8.2016 a úřední záznam z 25.10.2016, které obsahují text: „M.V. byl poučen o tom, že veškerá komunikace ústní či telefonická s podezřelými osobami musí být oznámena pracovníkům Policie ČR, případně osobního setkání toto musí být oznámeno předem“, či „M.V. byl instruován plánované schůzce s osobou Ondřej K.“. Obhajoba má za to, že M.V. a potažmo i J.D. nahrazovali činnost agenta bez plnění procesních podmínek. Obhajoba namítá, že po celou dobu trvání trestního řízení před zahájením trestního stíhání obžalovaného vykonával dozor nad zachováním zákonnosti státní zástupce Aleš Sosík a před zahájením trestního řízení šetření bylo vedeno příslušníky policejního orgánu F.K. a L.D. Dále v tomto odůvodnění odvolání č. 6 obhajoba namítá místní nepřislušnost Městského soudu v Brně.

Závěrem obhajoba namítá, že pouhých pár dní před obviněním obžalovaného Z. došlo dle úředního záznamu ke ztotožnění poškozených a bylo zjištěno, že trestnou činností dotčení policisté K. a D. jsou vyšetřovatelé ze stejného oddělení NSOZ Brno, kteří od počátku vyšetřování vedli, poté byli vystřídáni svými kolegy z důvodu možné namítané podjatosti. Podle stejného principu se vystřídal dozoruji státní zástupce JUDr. Galát s Mgr. Alešem Sosíkem. Jelikož policisté a státní zástupce opustili případ, orgán činný v trestním řízení k námitce podjatosti sdělil, že o vyloučení orgánu, které již ve věci nejsou činné, nemohou rozhodnout. Toto považuje obžalovaný za závažnou mezeru v zákoně, kde existuje prostor pro zneužití a neexistuje soudní obrana. Znovu pak namítá podjatost členů senátu 3 T Městského soudu v Brně a domáhá se zrušení proto napadeného rozsudku a zproštění obžalovaného podle § 226 písm. c) v bodě I., podle § 226 písm. a v bodě II.

V doplnění odvolání č. 7 obhajoba namítá, že porušení práva na obhajobu a práva na ochranu soukromí nahráváním a uchováváním telefonátu obžalovaného s jeho obhájci ze strany Vazební věznice Brno, což dokládá přípisem Vězeňské služby ČR, Vazební věznice a Ústav pro výkon zabezpečovací detence Brno ze dne 26.8.2019 a namítá, že má obavy, že dochází k odposlouchávání komunikace mezi ním a jeho obhájci prostřednictvím prostorových odposlechů ve výslechových místnostech ve vazební věznici. Dále předkládá záznam o údajné inspekci poznámek obhájce při rozhovoru s klientem ve vazební věznici, o inspekci a o souhlasu s předáním materiálu obhajoby klientovi u hlavního líčení, inspekci poznámek předávaných klientovi při rozhovoru ve vazební věznici, inspekci a souhlasu s předáním materiálu obhajoby klientovi ve vazební věznici, které ničím nedokládá. Z tohoto důvodu se domáhá zrušení napadeného rozsudku, zproštění obžalovaného podle § 226 písm. c) trestního řádu v bodě I. a podle § 226 písm. a) trestního řádu v bodě II. napadeného rozsudku.

V doplnění č. 8 odůvodnění odvolání obžalovaného obsahuje návrh obhajoby na doplnění dokazování předložením petice dvaceti sedmi soudců Krajského soudu v Brně, týkající se mediálních vyjádření obžalovaného, z čehož dovozuje jejich nepřátelský vztah, dále doplnění dokazování vyjádřením předsedy Krajského soudu v Brně JUDr. Bořka, vyjádřením pověřeného místopředsedy Krajského soudu v Brně JUDr. Flídra a vyjádřením dalších senátů KS v Brně rozhodujících o stížnostech v rámci vazebních řízení, kdy má za to, že všichni soudci Krajského soudu v Brně jsou dotčení mediální kritikou obžalovaného, což považuje za pochybnost o objektivní nestrannosti soudců Krajského soudu v Brně ve vztahu k obžalovanému a domáhá se, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve vztahu k obžalovanému Z. a obžalovaného zprostil podle § 226 písm. c) trestního řádu v bodě I. a podle § 226 písm. a) trestního řádu v bodě II.

7. Obžalovaná E.H. prostřednictvím svého obhájce Mgr. Romana Klimuse podala odvolání směřující do výroku o vině i trestu. Namítá, že orgán činný v trestním řízení porušil hned několik zásad, na nichž stojí trestní řád i trestní zákoník, neprošetřil skutkový stav, dostatečně a správně nevyhodnotil skutkový stav, resp. důkazy, které měl k dispozici. Neposoudil jiné skutečnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

nepřihlédl k významným polehčujícím okolnostem, zejména k tomu, že obžalovaná dosud nebyla odsouzena za žádný trestný čin, když žila doposud řádným a bezúhonným životem. Poukazuje na to, že obžalovaná se vlastní aktivitou zasloužila o spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, jimž poskytovala součinnost, snažila se o objasnění jednání v rámci organizované skupiny. Byla jednotkou pod vlivem osoby blízké, M.V., jednala z ušlechtilé pohnutky pomoci svým blízkým a jejich přátelům. Byla naivním nosičem a poštovní doručovatelkou zpráv. Pohrůžka obžalované, formulovaná v rozsudku, objektivně nenaplnňuje kvalifikované znaky těžké újmy. Obhajoba namítá, že soud I. stupně neprovedl a neposoudil řádně a důsledně některé důkazy, jako výslech navržených svědků či tvrzených spolupachatelů a neposoudil řádně materiální stránku obžalované přisuzovaných činů. Obžalovaná nedosahovala ze svého jednání peněžitého prospěchu, či jiné výhody, jednala v úmyslu obětavě pomáhat a snad v budoucnu dosáhnout legálního zisku či zaměstnání. Obhajoba dále namítá, že existuje nejednoznačný důkaz SMS zprávou o tom, že by obžalovaná někoho k něčemu nutila, aby něco konal. Toto považuje obhajoba za zásadní vadu postupu orgánu činného v trestním řízení a má za to, že vina zavinění obžalované není prokázána bez všech pochybností. Dále namítá, že nedošlo k naplnění subjektivní stránky daného skutku. Soud I. stupně se nedůvodně přiklonil k argumentaci obžaloby a nebral v potaz argumentaci obhajoby. Úmysl vydírání nebyl v řízení před soudem I. stupně prokázán.

Obhajoba namítá, že soud I. stupně nepřihlédl k zásadě ultima ratio, ani k zásadě in dubio pro reo, namítá, že spravedlivějším a společensky prospěšnějším by bylo na místo odsoudit obžalovanou, použít odklon narovnáním nebo podmíněným zastavením trestního stíhání, případně zvolit jiný trest, či alternativní formu trestu, eventuálně, pokud by nedošlo ke zproštění, pak uložit trest na spodní zákonnou hranici 6 měsíců. Domáhá se proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovanou zprostil a zároveň zastavil trestní stíhání, eventuálně, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a řízení vůči obžalované podmíněně zastavil, případně aby rozhodl odvolací soud tak, že obžalovaná je vinná, ale ukládá se jí trest na samé spodní hranici, případně trest alternativní.

8. Obžalovaný Z.L. prostřednictvím obhájce JUDr. Vlastimila Rampuly namítá, že soud I. stupně nesprávně uznal obžalovaného L. vinným jednáním popsaným v napadeném rozsudku pod bodem I. třemi skutky označenými body 1 až 3, kdy následně cituje výrok napadeného rozsudku a namítá, že takto obžalovaný byl uznán vinným, aniž by bylo jakkoli prokázáno, že měl cokoli společného s jednáním uvedeným pod body I/1, I/3 napadeného rozsudku, přitom v odůvodnění napadeného rozsudku a účasti obžalovaného na těchto skutečích není žádná zmínka. Obžalovaný se tudíž může vyjádřit pouze ke skutku popsanému pod bodem I/2 napadeného rozsudku, neboť se skutky popsanými pod body I/1 a I/3 nemá nic společného. Obhajoba znovu opakuje, že ze spoluobžalovaných L. zná pouze O.K. a J.Š., ostatní obžalované nezná, nikdy s nimi nejednal a ani se s nimi neviděl. Následně opakuje obhajobu tak, jak ji učinil před soudem I. stupně a namítá, že nezakládá se na pravdě tvrzení v napadeném rozsudku, že by vědomě někomu nadřžoval, či vůbec někoho naváděl ke zneužití pravomoci úřední osoby. Poukazuje na to, že jednání J.D. vůči obžalovanému vykazuje znaky účelové provokace, jednoznačně ve spolupráci s příslušníky Policie České republiky. Následně obžalovaný rozsáhle opakuje obhajobu, kterou učinil před soudem I. stupně, nabízí vlastní ohodnocení jednotlivých důkazů, kdy znovu namítá, že se jednalo o nepovolenou policejní provokaci ve vztahu k jednání J.D.k obžalovanému L., poukazuje na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. 9. 2014, TPJN 301/2014, obsahující definici policejní provokace, kdy má za to, že právě tato definice jednoznačně dopadá na jednání J.D. jako svědka, jenž nejdříve byl označován jako osoba páchající trestnou činností, později se vytratilo hodnocení D. a jako osoby podezřelé z trestné činnosti, když z prodloužení sledování, které provedl Městský soud v Brně 16. 11. 2016 vyplývá, že je potřeba J.D. sledovat, aby se odhalila trestná činnost, nicméně zde již není jediná zmínka o tom, že by J.D. byl podezřelý z trestné činnosti a měl by být sledován proto, aby byl zadržen a obviněn. I přes tuto námitku nedovolené policejní provokace je obžalovaný

přesvědčen, že se nedopustil jednání, za které by měl být trestně odpovědný. Poukazuje na to, že pokud se někdo dopustil trestného činu, tak to byl právě J.D., který však není obviněn ani obžalován, až do doby zadržení obžalovaného a dalších osob. Policejní orgán prováděl nepovolenou provokaci, v níž J.D. hrál roli agenta, byť se o agenta v pravém slova smyslu nejednalo. Obhajoba poukazuje na to, že obžalovaný v této trestní věci znal toliko O.K., kterému chtěl vyjít vstříc. Za tuto svou pomoc, protislužbu, neměl cokoli slíbeno, neměl nic společného se sepsáním prohlášení J.D. a byl to naopak J.D., který byl zodpovědný za nepravdivé tvrzení, které mělo a mohlo být prověřeno GIBSem, avšak k tomuto nedošlo. Má za to, že policejní orgán celou dobu postupoval tak, že naváděl J.D. k tomu, jak se má chovat, dokonce k tomu byly nařízeny operativní prostředky.

Obhajoba poukazuje na to, že věc J.Š. byla odňata GIBSu s nepodloženým odůvodněním, že Š. má na GIBSu známého, což však se sdělením J.Š., „že si pro to mají přijet“ nevyplývá a nelze z toho dovodit, že by Š. měl na GIBSu kamaráda a ten by něco účelově dělal dál. Nebylo prokázáno, v čem J.Š. jako policista zneužil svoji pravomoc, naopak Š. postupoval v souladu s trestním řádem, pouze nepostupoval v souladu s interními předpisy a v jeho postupu by bylo možno shledat nanejvýš kázeňské provinění.

Pokud jde o přečin nadřezování, tak z napadeného rozsudku se nepodává, kdo by komu měl nadřezovat, úkolem obžalovaného bylo pouze zajít s J.D. podat trestní oznámení, ne v úmyslu, aby někomu nadřezoval. V této souvislosti obžalovaný poukazuje na výpověď O.K..

Obhajoba dále poukazuje na to, že v prohlášení J.D. byli jmenováni policisté, kteří byli ve věci činní a kteří byli zainteresováni do provázaného trestního řízení, jakož i státní zástupce činný taktéž v provázaném trestním řízení ve věci Krajského soudu v Brně 46 T 5/2015. Rovněž vůči tomuto státnímu zástupci dle obžaloby a zejména dle dokumentů, které předložil J.D., měly směřovat výtky a na jeho osobu měly být snášeny negativní informace, kdy právě tento státní zástupce Mgr. Sosík měl být osočen z nelegální činnosti vůči několika osobám. Obhajoba však poukazuje na to, že Mgr. Sosík v této trestní věci koná úkony trestního řízení a v této trestní věci nadále vykonává dozor státní zastupitelství, jehož součástí je Mgr. Sosík, ať se jedná o státního zástupce či státního zastupitelství, vyloučené pro podjatost ve smyslu dle § 30 odst. 1 trestního řádu. Obhajoba proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil dle § 226 písm. b) trestního řádu.

9. Obžalovaný J.Š. prostřednictvím Mgr. Ivana ER.a Poplštajna, svého obhájce, podal odvolání do výroku o vině i do výroku o trestu. Namítá, že rozsudek obsahuje nejasná a neúplná skutková zjištění týkající se obžalovaného, namítá, že soud se dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, a tak vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku. Poukazuje na to, že odvolacím důvodem je též podstatná vada řízení, kdy v této souvislosti poukazuje na dle jeho názoru nezákonné použití záznamu schůzky ze dne 5. 10. 2016, tak jak jej vyhodnocuje protokol o průběhu sledování osob a věcí, neboť tento protokol nesplňuje náležitosti § 55 a § 55a trestního řádu.

Dále namítá, že ve skutkové větě ani v odůvodnění rozsudku nejsou popsány všechny znaky přisuzovaných trestných činů, navíc soud z užitých důkazů vyvozuje závěry, které nelze na jejich základě učinit. Naopak dle názoru obhajoby je zřejmé, že vytýkaná činnost obžalovaného se nestala způsobem popisovaným v rozsudku.

Nesouhlasí se závěrem nalézacího soudu, že obžalovaný jakožto úřední osoba vykonával svoji pravomoc způsobem odporujícím právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch, a dále, že pomáhal pachateli obžalovanému Z. v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu. Dle soudu I. stupně je obžalovaný tímto způsobem zakomponován do komplotu ostatních obžalovaných, kteří se měli dopouštět soustavné trestné činnosti za účelem vyvinění obžalovaného Z. v jiné trestní věci. V této souvislosti obhajoba poukazuje na to, že obžalovaný měl být předem seznámen s nepravdivostí Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

skutečností uvedených v oznámení, a neměl v rámci podání trestního oznámení postupovat v intencích jemu svěřených pravomocí. S tímto obhajoba nesouhlasí a namítá, že ačkoli je soudem I. stupně zdůrazňováno, že hlavním důkazem svědčícím o vině obžalovaného jsou výslechy K., L., svědka D., zvukový záznam zachycující průběh podání trestního oznámení ze strany D. a další důkazy, tak dle obhajoby v žádném z těchto důkazů není jakýkoli podnět, který by mohl vést k odůvodnění spojitosti obžalovaného s prověřovanou trestnou činností. Obhajoba poukazuje na rozkol v odůvodnění rozsudku, jenž uvádí, že obžalovaný měl prostřednictvím nezjištěného mailu obdržet text oznámení, a tudíž musel vědět, že výpověď svědka D. je nepravdivá, a měl si být vědom, že trestní oznámení má posloužit k diskreditaci policistů a vyvinění osob stíhaných pro organizovanou trestnou činnost vedenou v jiné trestní věci. Dle obhajoby však není jasné, jak měl obžalovaný z předem zasláního textu zjistit jeho nepravdivost a poukazuje na to, že tímto se soud blíže nezabýval a tudíž se nevypořádal s naplněním subjektivní, ale ani objektivní stránky trestných činů ze strany obžalovaného.

Obhajoba poukazuje na to, že v případě trestného činu dle § 329 odst. 1 trestního zákoníku, k trestnosti nestačí, že úřední osoba vykonává svou pravomoc způsobem odporující jinému právnímu předpisu, ať v úmyslu přímém či nepřímém, nýbrž musí být konkrétně zjištěno, s jakým motivem úřední osoba jednala, resp., co svým jednáním sledovala. Subjektivní stránka tak vyžaduje úmysl způsobit někomu újmu či opatřit neoprávněný prospěch. Jednání obžalovaného musí vytvářet jasnou představu o tom, že obžalovaný věděl, či alespoň byl srozuměn s následky svého konání a zároveň, že předmětné jednání konal s úmyslem dosáhnout cíle způsobené škody. Z rozsudku však není zřejmé, jakým způsobem mělo být dosaženo prospěchu nebo újmy, ani, že by s tímto úmyslem měl být obžalovaný Š. srozuměn. Obhajoba rozsáhle rozebírá ustanovení § 11 písm. a) zákona o policii a § 45 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru, a v této souvislosti opakuje obhajobu učiněnou obžalovaným před soudem I. stupně. Polemizuje se závěrem soudu I. stupně, že obžalovaný neměl racionální důvod využít svého oprávnění, jakožto policisty přijmout trestní oznámení od občana, když si byl vědom, že k dané věci nemá zřejmě věcnou, ale ani místní příslušnost, kdy poukazuje na to, že trestní oznámení je možné učinit kdekoli, na jakékoli služebně či útvaru Policie ČR a vzhledem k tomu, že k trestnímu jednání mělo dojít částečně na Praze 1, tak obžalovaný Š. byl místně příslušným orgánem pro přijetí trestního oznámení.

Dále obžalovaný prostřednictvím obhájce znovu poukazuje na to, že text oznámení byl obžalovanému poskytnut předem na soukromý email, což obžalovaný nerozporuje, lze tudíž do určité míry přisvědčit tvrzení soudu, že postup ze strany obžalovaného byl nestandardní, měl však dle názoru obhajoby své opodstatnění v zákonných předpisech a nadstandardních vztazích mezi obžalovaným Š. a obžalovaným L.. Pokud by se jednalo o fingované podání, jistě by nevznášel další dotazy na svědka D. a neumožňoval mu podávané oznámení upravovat. Obhajoba dále poukazuje na to, že jelikož předmětné prohlášení svědka D. bylo podepsáno k datu 8. 7. 2016, mohlo být v této formě postoupeno na GIBS jen iniciativou obžalovaného L.. Z toho však nevyplývá závěr, že by touto formou podání mělo být jakýmkoli způsobem zvýhodněno ve vztahu k prošetřování na GIBS. Tato činnost nebyla konána ve prospěch obžalovaného Z., jehož obžalovaný ani nezná, o kauzách neměl nejmenšího tušení. Obhajoba namítá, že soud I. stupně se nezabýval otázkou značné újmy vůči dotčeným policistům, nevypořádal se s otázkou značné škody, která je součástí objektivní stránky trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby. Obhajoba dále podrobně rozebírá zákonné znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu a závěrem namítá, že soud se nedostatečně zabýval otázkou společenské škodlivosti jednání obžalovaného ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku. K objektivní stránce obhajoba dodává, že obžalovaný nevyvinul žádné jednání směřující k prošetření údajného konání policistů. Co se týče přečinu nadřizování, tak obžalovaný nevěděl, že osoba, které pomáhá, se dopustila trestného činu, nejednal se záměrem umožnit pachatelů základního trestného činu, v tomto případě obžalovanému Z. aby unikl trestnímu stíhání, neboť nevěděl o tom, že obžalovaný Z. je stíhán.

Nebylo možné, aby si spojil trestní stíhání obžalovaného Z. a podané trestní oznámení na předmětné policisty. Obhajoba dále polemizuje s hodnocením důkazů soudem I. stupně v tomto směru, nabízí vlastní hodnocení důkazů, rozebírá zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu nadržování a namítá, že nelze konání obžalovaného hodnotit tak, že se jeví jako aktivní spoluúčastník na činnosti vyvinění obžalovaného Z.. Poukazuje na to, že nelze u něj předpokládat úmysl, jenž je zákonným znakem tohoto trestného činu, namítá, že není vytvořena souvislá linie důkazů, které by osvědčovaly závěr o tom, že obžalovaný Š. postupoval ve prospěch kteréhokoli z obžalovaných, s výjimkou obžalovaného L.. Nejsou naplněny znaky skutkové podstaty přečinu dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, není jediný důkaz o tom, že obžalovaný Š. jednal s pohnutkou, aby obžalovaného Z. vyvinil, či nějak zvýhodnil v rámci jiného trestního stíhání.

Obhajoba dále namítá, že soud I. stupně hodnocení důkazů provádí v rozporu s povinnostmi stanovenými zákonem, v této souvislosti poukazuje na vyhodnocení protokolu o průběhu sledování osob a věcí, kterými je popisován a vyhodnocen zvukový záznam sledování osob svědka D., obž. L. a obž. Š.. Obhajobě nebyly totiž poskytnuty záznamy prostorových odposlechů, jak jsou popisovány předmětným protokolem, protokol nesplňuje náležitosti předepsané v § 55, § 55 a trestního řádu, neobsahuje totiž doslovný přepis zachycené komunikace. Nahrávku označuje obhajoba jako nezákonně získaný důkaz, který nebyl opatřen procesně použitelným způsobem, kdy v této souvislosti poukazuje na výpověď svědka D., jenž několikrát uváděl, že si nahrávku pořídil sám bez iniciativy orgánů činných v trestním řízení. Pokud soud I. stupně tudíž převzal závěry protokolu o záznamu při sledování osob a věcí, tak konal nezákonně a narušil právo obžalovaného na spravedlivý proces. Domáhá se proto, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V doplnění odvolání pak obhajoba namítá znovu jako podstatnou vadu řízení nezákonnost použití záznamu schůzky z 5. 10. 2016 tak, jak je vyhodnocena v protokolu o průběhu sledování osob a věcí s tím, že předmětný protokol nesplňuje náležitosti ve smyslu ustanovení § 55 a § 55 a) trestního řádu, zejména tím, že v doslovném přepisu se objeví rozpory mezi přepisem záznamu a záznamem uloženým na technickém nosiči informací, což upřesňuje v tom směru, že při protokolaci jsou vynechány části vyjádření obžalovaného Š. a dalších aktérů, zejména dle jeho názoru výroky obžalovaného Š. nasvědčující neznalosti kauzy obžalovaného Z. ze strany obžalovaného Š.. Poukazuje přitom na zvukový záznam 02 HELZA 1-20 z 5. 10. 2016, č. l. 3295 z času 20:00 – 20:13, z času 50:15 – 51:25, v čase 1:05:14 – 1:05:50, kdy cituje doslovné znění zvukového záznamu a namítá, že v protokolu o sledování, který byl následně zpracován na základě těchto záznamů, chybí několik vět, je měněna i gramatická a větná skladba a tudíž má za to, že se jedná o snahu orgánů činných v trestním řízení tímto způsobem s věcí manipulovat v neprospěch obžalovaného Š. a to fabulačně bez důkazní opory. Obhajoba znovu namítá, že rozsudek byl tudíž vydán na základě listin opatřených nikoli procesně použitelným způsobem, listin, které nejsou interpretovány v souladu se skutečným obsahem, čímž ze strany soudu prvního stupně došlo k provedení důkazů, ačkoli tento nesplňuje náležitosti předpokládané trestním řádem, kdy nejde o doslovný přepis zaznamenaného jednání, a tudíž předmětný důkaz je nepoužitelný. Obhajoba tudíž se domáhá uplatnění zásady in dubio pro reo, zrušení napadeného rozsudku dle § 258 odst. 1, písm. b), c) trestního řádu a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Obžalovaný Š. se následně vyjádřil k odvolání státního zástupce s tím, že závěry státního zástupce považuje za zkreslené, nezakládající se na objektivní pravdě, založeny na prostém konstatování bez podložení relevantními důkazy. Není pravdou, že by jak tvrdí státní zástupce, že by výpověď K. zapadala do kontextu dalších skutečností, zejména listinných a věcných důkazů nalezených při domovních prohlídkách. V případě obžalovaného Š. během domovní prohlídky nebylo nalezeno vůbec nic, nebylo vůbec nic nalezeno ani při prohlídce jiných prostor, co se týká odposlechů, tak byla zaznamenána pouze konverzace s L., z níž je patrné, že jde pouze o domlouvání, kdy se

podání uskuteční. Není pravdou tvrzení státního zástupce, že vědomé napojení obž. Š. vyplývá z průběhu událostí, které se odehrály 5. 10. 2016, kdy navíc dokumentace této schůzky nebyla provedena na zákonném podkladě. Obžalovaný následně opakuje svoji obhajobu, jak ji uplatnil před soudem I. stupně, namítá, že použité odposlechy jsou zkreslené, závěrem podotýká nepřiměřené užití síly spočívající ve využití útvaru rychlého nasazení pro zadržení obžalovaného, což mu přineslo psychické problémy. V ostatním odkazuje na podané odvolání.

10. V rámci veřejného zasedání státní zástupce i obhájci obžalovaných S.Z., E.H., Z.L. i J.Š. odkázali na písemná vyhotovení odvolání a stručně zrekapitulovali argumenty v nich uvedené. JUDr. Jelínek pak navrhl doplnění dokazování o předložení 2 kusů otevřených dopisů od E.H., zaevidovaných v protokole o provedení domovní prohlídky na č. l. 2232 a dopisů adresovaných GIPSu tak, jak jsou zaevidovány v protokole o provedení domovní prohlídky na č. l. 2234 s tím, že se nacházejí ve fotodokumentaci pod položkami 16, 18, 23, 26, 27, 28, dále o úřední záznam Policie ČR č. l. 726.

Obhájce obžalovaného Š., Mgr. Ivan Poplštejn pak navrhl doplnění dokazování o čtení listin č. l. 2164, 2165, dále protokolu o výpovědích svědků z č. l. 48, 89 až 48, 91 a 5472 další, dále o čtení listin z č. l. 906 a listiny č. l. 2164.

Obžalovaný Z. pak navrhl doplnění dokazování o přečtení listiny nazvané „odborné vyjádření“, kterou předložil v rámci veřejného zasedání, dále návrh petice 27 soudců, dopisu autora petice JUDr. Aleše Flídra, adresovaného panu J., který rovněž ve veřejném zasedání předložil. Dále se domáhal doplnění dokazování o přečtení protokolů o podaných vysvětleních z č. l. 644-5, 563-564. Dále navrhl doplnění dokazování o konfrontaci svědka M.V. s odposlechy provedenými v rámci trestního řízení mezi obžalovaným K. a svědkem V., stejně jako konfrontaci obžalovaného K. s předmětnými odposlechy.

11. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které odvoláními nebyly vytýkány, bylo přihlédnuto, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti kterým byla podána odvolání. S ohledem na obsah podaných odvolání musely být takto přezkoumány prakticky všechny výroky napadeného rozsudku, jakož i řízení, které jim předcházelo. Odvolací soud dospěl po takto provedeném přezkoumání k závěru, že rozsudek trpí některými vadami, a byla jím též porušena některá ustanovení trestního zákona. Proto byl napadený rozsudek v celém rozsahu zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d) trestního řádu, a to z podnětu odvolání státního zástupce ve vztahu ke všem obžalovaným. Odvolání obžalovaných Z., H., L. a Š. nebyla shledána důvodnými a musela být dle § 256 trestního řádu zamítnuta, neboť napadený rozsudek byl změněn v neprospěch de facto všech obžalovaných. Rozhodnout sám novým rozsudkem mohl odvolací soud za podmínek § 259 odst. 3 písm. a), písm. b), odst. 4 trestního řádu, neboť nové rozhodnutí mohlo být učiněno jednak na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku převážně správně zjištěn, jednak na základě důkazů, provedených znovu před odvolacím soudem, či provedených nově byl doplněn a změněn. Odvolací soud totiž dospěl k závěru, že skutkové závěry uvedené v napadeném rozsudku nemají oporu v provedených důkazech. Poté tedy, co odvolací soud zčásti opakoval důkazy provedené soudem I. stupně, zčásti dokazování doplnil novými důkazy, formuloval nově skutkový stav a to na základě všech důkazů, jednak provedených soudem I. stupně, jednak opakovaných či nově provedených, které zhodnotil v souhrnu, a na jejichž základě dospěl k závěrům ohledně skutkových zjištění, tak jak uvedeno ve výrokové části rozsudku. Konkrétně je třeba k výsledkům přezkumné činnosti odvolacího soudu a odůvodnění nového rozsudku uvést následující.

12. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal takových podstatných vad, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroků napadeného

rozsudku, zejména nebyla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby. Byť obžalovaní Z., H., L. i Š. namítají v tomto směru celou řadu pochybení, odvolací soud jejich námitkám nepřisvědčil.

13. Předně nutno konstatovat, že nelze přisvědčit námitkám obhajoby v tom směru, že soud I. stupně zamítl v průběhu hlavního líčení celou řadu návrhu obhajoby na doplnění dokazování, čímž byla porušena práva obžalovaných na obhajobu. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 216 odst. 1 tr. řádu, neboť soud není povinen vyhovět všem důkazním návrhům procesních stran, a proto může rozhodnout, že některé důkazy neprovede, má-li za to, že provedl všechny důkazy umožňující zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí. Nicméně v takovém případě má soud povinnost v odůvodnění svého rozhodnutí ve věci samé logicky a přesvědčivě uvést, proč stranám nevyhověl v provedení takového důkazu, obsaženého v návrhu na doplnění dokazování. Podle odvolacího soudu této povinnosti soud I. stupně vyhověl a v odůvodnění napadeného rozsudku vyložil, z jakých důvodů navržené důkazy obhajobou neprovedl a proč považoval provedení navrhovaných důkazů za nadbytečné. S tímto zdůvodněním se ztotožnil i odvolací soud.

14. Co se týká řízení, předcházející napadenému rozsudku, tak obhajoba opakovaně, stejně jako v rámci podaného odvolání, namítá podjatost příslušníků policejního orgánu provádějícího úkony přípravného řízení, podjatost st. zástupce Mgr. Aleše Sosíka, jakož i podjatost ostatních st. zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci a v této souvislosti namítá, že obžaloba byla zastupována vyloučeným st. zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, či namítá, že následně ve věci rozhodoval vyloučený soudce a vyloučený přisedící, tak s těmito námitkami odvolací soud se neztotožnil. Již v průběhu trestního řízení přípravného, obhajoba opakovaně namítala podjatost policistů či státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, v této věci již však bylo opakovaně rozhodováno a námitky obhajoby v tomto směru byly shledány nedůvodnými. V této souvislosti nutno poukázat na řadu rozhodnutí policejních orgánů, st. zástupců, Městského soudu v Brně, Krajského soudu v Brně, ale i Ústavního soudu ČR.

15. Namítá-li obhajoba, že ve věci rozhodoval místně nepřislušný soud, tak ani s tímto se nelze ztotožnit, neboť tato námitka byla rovněž uplatněna již opakovaně v rámci trestního řízení a byla zamítnuta opakovaně Nejvyšším soudem ČR, kdy opakovaně nebylo obhajobě vyhověno v jejich návrhu na odnětí a přikázání věci soudu jinému, tedy tzv. návrhu na delegaci.

16. Celá řada námitek obsažených v podaných odvoláních obžalovaného Z., a to jak námitek zpracovaných JUDr. Jelínkem, tak námitek zpracovaných Mgr. Záhumenským, se vztahuje k omezení osobní svobody obžalovaného Z. a to zejména k jeho vazbě, jakož i jejímu průběhu a k činnosti orgánů vězeňské služby, zejména kontrolám obhájců, nevhodné akustice ve vazební věznici, absenci prostoru pro důvěrnou komunikaci mezi obžalovaným a jeho obhájci, způsobu provádění eskort a podobně. Předně nutno konstatovat, že co se týče otázek omezení osobní svobody a vazebních důvodů na straně obžalovaného Z., tak bylo opakovaně v této věci rozhodováno jak Městským soudem v Brně, tak Krajským soudem v Brně, Vrchním soudem v Olomouci i Ústavním soudem ČR, které tyto námitky ze strany obžalovaného shledaly nedůvodným. Co se týče námitek, vztahujících k průběhu vazby a jednání vězeňské služby, tak jednalo se o bezpečnostní opatření věznice, do nichž nepřísluší soudu zasahovat. Navíc nelze přehlédnout, že tyto námitky se nevztahují k meritu věci a nemají vlivu na správnost a zákonnost rozhodnutí soudu I. stupně a nemohou se ani odrážet v rámci odvolacího řízení.

17. Namítá-li obhajoba, že v průběhu přípravného řízení došlo ke snaze vyloučit z možnosti obhajoby obhájkyň JUDr. Kojzarovou a státní zastupitelství usilovalo o kárný postih obhájců

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

obžalovaného, pak ani této námitce odvolací soud nepřisvědčil. Ze spisového materiálu je zřejmé, že svědek M. v souvislosti se skutkem popsáním pod bodem II uvedl, že v mezidobí, kdy ze strany obžalovaného Z. docházelo k nabídkám ve vztahu k prodloužení doby překladu svědka, navštívila svědka v jeho bydlišti JUDr. Kojzarová, obhájkyň obžalovaného Z., zanechala mu i vizitku, kterou svědek předložil orgánům činným v trestním řízení. Pokud za těchto okolností st. zástupce dospěl k závěru, že JUDr. Kojzarová by mohla být eventuálním svědkem ve vztahu k tomuto projednávanému jednání obžalovaného Z., tak nelze mu další postup v této věci vytýkat, když je zřejmá neslučitelnost pozice svědka a obhájce v jedné trestní věci. Navíc nutno podotknout, že JUDr. Kojzarová nebyla jedinou obhájkyň obžalovaného Z. a i v případě, že by došlo k jejímu vyloučení z obhajoby, tak obhajoba obžalovaného by byla nepřetržitě zajištěna i nadále. Co se týče namítaného údajného kárného postihu obhájců, tak spisový materiál v tomto směru neobsahuje žádné konkrétní informace.

18. Namítá-li obhajoba, že orgány činné v trestním řízení se seznamovaly v rámci domovní prohlídky v bydlišti obžalovaného s materiály obhajoby, když v rámci této domovní prohlídky byl nalezen šanon označený „materiály obhajoby“, týkající se obhajoby obžalovaného Z. v trestní věci vedené před Krajským soudem v Brně, pod sp. zn. 46T 5/2015 a namítá-li, že v přípravném řízení byly opatřeny odposlechy mezi obžalovaným a jeho obhájci, z nichž si policejní orgán učinil přepisy obsahu komunikace a jeho obhájci a zařadil si je do spisu a seznámil se o jakou problematiku se jedná, tak nutno konstatovat, že spisový materiál předložený soudu žádné takové dokumenty neobsahuje, tyto navíc, jak již ze samotné námitky vyplývá, nemají vztah k nyní projednávané trestní věci, nýbrž, pokud k takovému postupu došlo, vztahují se k věci vedené u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. 46T 5/2015.

19. Obdobnou je námitka obhajoby, vztahující se k iPhone i iPadu obžalovaného Z., jejichž obsah byl založen na nosiči Blu-ray do spisu v nyní projednávané věci, přičemž tyto byly postupně zpřístupněny policií a Kriminalistickému ústavu v Praze, jakož i následně stranám trestního řízení. Byť lze polemizovat s vhodností tohoto postupu soudem I. stupně, tak nelze přehlédnout, že soud I. stupně neprováděl důkazy z obsahu těchto komunikačních zařízení a nevycházel z nich při rozhodování v nyní projednávané trestní věci (bod 143 odůvodnění napadeného rozsudku). Obsah těchto komunikačních zařízení tudíž nebyl proveden jako důkaz, a to ani soudem odvolacím a nemá vliv na rozhodnutí v meritu věci.

20. Namítá-li obhajoba porušování práv obžalovaného na ochranu soukromí, nahráváním a uchováváním telefonátu obžalovaného s jeho obhájci, pak nutno konstatovat, že žádné záznamy o takových namítaných aktivitách nejsou součástí spisového materiálu, vyjma přílohy doplnění č. 7 odůvodnění odvolání-dopisu Vězeňské služby ČR adresované advokátní kanceláři Mgr. Záhumenského ze dne 26. 8. 2019, z něhož vyplývá, že ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno nejsou uloženy nahrávky telefonních hovorů vězněných osob s obhájci, zachovává se pouze evidence o tom, že k telefonátu došlo na zabezpečených serverech poskytovatele společnosti Telio a podmínky pro realizaci kontrol telefonních hovorů obviněných jsou stanoveny ustanovením zák. č. 109/1994 Sb. v souladu s nímž postupuje Věznice Brno. V tomto směru lze mít za to, že tato námitka obhajoby je pouze vyjádřením subjektivního názoru obhajoby a nemá oporu ve spisovém materiálu.

21. Pokud jde o další námitky obžalovaného Z., uplatněné v odvoláních zpracovaných jeho obhájci, pak tyto se vztahují k hodnocení důkazů soudem I. stupně. Vztahují se k polemice s kvalifikací jednání obžalovaného a obsahují řadu návrhů na doplnění dokazování před soudem odvolacím, s nimiž odvolací soud se vypořádává následně.

22. Obhajoba de facto všech obžalovaných namítá, že v rámci řízení předcházejícímu vydání napadeného rozsudku došlo k porušení zákona ze strany policejního orgánu, jenž prováděl nepovolenou provokaci, v níž J.D. hrál roli agentu, kdy namítá, že jednání J.D. vůči obžalovanému L. vykazuje znaky účelové provokace ve spolupráci s příslušníky Policie ČR. S touto námitkou se odvolací soud neztotožnil. Ze spisového materiálu vyplývá, že jak svědek M.V., tak svědek J.D. se dostavili dobrovolně na Policii ČR za situace, kdy sami se cítili ohroženi. Komunikace svědka V. s Policí ČR probíhala od 14. 4. 2016, komunikace D. s policií od 12.5.2016. Zde, jak patrně z úředních záznamů o podaných vysvětleních (č. l. 563 M.V., č.l. 731 J.D.) byly těmito osobami podány závažné informace naznačující, že dochází k páčání trestné činnosti. V důsledku těchto informací požádal st. zástupce Vrchního státního zastupitelství pobočka Brno o vydání povolení ke sledování osob a věci s pořizováním zvukových, obrazových nebo jiných záznamů ve smyslu § 158d tr. řádu. Tato povolení vztahující se k osobám nejen obžalovaných, ale i svědků M.V. a J.D., byla postupně vydávána, na základě návrhů st. zástupce byla též vydávána povolení k předstíranému převodu finančních prostředků, jakož i příkazy k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu, na jejichž základě tyto úkony byly prováděny (sv. 3 spisu). Je zřejmé, že rozhodnutí o tom, zda tyto úkony budou prováděny či nikoliv, nezáviselo na vůli policejního orgánu či st. zástupce, nezáviselo ani na samotných osobách M.V. a J.D.. Prováděné sledování, odposlechy a veškeré záznamy, byly odvislé od rozhodnutí soudu, který povolení vydal. Jak patrně z protokolů o provádění těchto úkonů, samotné zaznamenávání provedeného sledování a pořízení záznamů, bylo prováděno útvarům zvláštních činností Policie ČR, přičemž z jednotlivých protokolů je uvedeno, že při sledování byly použity skrytě umístěné technické prostředky. Namítá-li obhajoba, že J.D.si prováděl zvukový záznam schůzky v kanceláři obžalovaného Š. na vlastní mobilní telefon, tak nutno poukázat, že pokud tak učinil, jednalo se o jeho vlastní rozhodnutí, záznam z předmětného telefonu nebyl jako důkaz použit a při vyhodnocování obsahu této schůzky, soud vycházel ze záznamu o sledování, jenž, jak již výše zmíněno, byl pořízen skrytými technickými prostředky útvarům zvláštních činností policie ČR a je založen ve spise společně s protokolem (č.l. 3286-3294a). Přímě pak z protokolu č.l. 3286 je patrně, že sledování osob J.D., L. a J.Š. je prováděno prostřednictvím technických prostředků monitorujících zvukové záznamy Národní centrálou proti organizovanému zločinu SKPV PČR Expozitura Brno v součinnosti s útvarům zvláštních činností Policie ČR. Nelze tak přisvědčit námitkám obhajoby v tom směru, že by se jednalo o policejní provokaci, či že svědci V. či D. by vystupovali v roli agentů, neboť je zřejmé, že policejní orgán započal s předmětným monitorováním činností obžalovaných, ale i oznamujících svědků V. a D. a poté, co získal poznatky, že obžalovaní již podnikli kroky, které směřovali k spáchání trestné činnosti, resp. započali s páčáním trestné činnosti a projevíli, jak patrně z výpovědi těchto svědků, úmysl dokonat trestný čin. Ze spisového materiálu, ale ani z výpovědi svědků V.e a D.a nevyplývá, že by tito byli ovlivněni jakoukoliv aktivitou policejního orgánu a už vůbec z důkazu obsažených ve spise nevyplývá, že by to byl policejní orgán, který by podněcoval obžalované či svědky k páčání trestné činnosti. Naopak z provedeného dokazování je zřejmé, že to byli právě obžalovaní, kdo své jednání, které započalo předtím, než svědci D. a V. se dostavili na policii, snažili dovést k cíli. Nelze tedy přisvědčit námitkám obhajoby, že by šlo o nedovolenou policejní provokaci či nezákonné použití agentů.

23. Pokud obhajoba obžalovaného Š. namítá jako podstatnou vadu řízení nezákonnost použití záznamu schůzky z 5. 10. 2016, s tím, že předmětný protokol nesplňuje náležitosti § 55, § 55a tr. řádu, což spatřuje v tom, že při protokolaci jsou vynechány části vyjádření jednotlivých aktérů, pak nutno konstatovat, že průběh předmětného úkonu byl zachycen na zvukovém záznamu DVD, tedy na technickém nosiči, jenž byl soudem I. stupně proveden jako důkaz. § 55, § 55a tr. řádu pak nevyžaduje doslovný přepis obsahu zvukového záznamu v písemné formě, nýbrž pouze stručné zachycení jeho obsahu. Ani této námitce tudíž nelze přisvědčit.

24. S ohledem na výše uvedené odvolací soud konstatoval, že námitky obhajoby, vztahující se k řízení předcházejícímu vydání napadeného rozsudku, se jeví nedůvodnými a v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal takových podstatných vad, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroku napadeného rozsudku. Důvod ke zrušení napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu tedy odvolacím soudem shledán nebyl.

25. Odvolací soud dospěl následně k závěru, že napadený rozsudek z formálního hlediska nevykazuje podstatných vad, neboť jeho výrok z hlediska zákonem požadovaných náležitostí splňoval požadavky § 120 trestního řádu a odůvodnění požadavky § 125 trestního řádu. Přesto bylo nutno konstatovat, že je dán důvod k zrušení napadeného rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu, neboť jak již výše zmíněno, skutkové závěry popsané pod bodem I. jeho výroku nebyly přesné a úplné, když nebyly zcela zohledněny skutečnosti vyplývající zejména z odposlechů, sledování osob, domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, jakož i některých listin- zejména notářských prohlášení M.V.a prohlášení či trestního oznámení J.D.v návaznosti na výpovědi obžalovaných a svědků.

26. Ve vztahu k rozsahu dokazování a návrhu procesních stran na jeho doplnění v řízení před odvolacím soudem je třeba uvést, že nalézací soud ve věci provedl dokazování fakticky v rozsahu nezbytném ke splnění povinnosti vyplývající z § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném. Pokud odvolací soud doplňoval dokazování, bylo to čistě z důvodů výhradně procesních, aby mohl odvolací soud ve věci sám učinit konečné rozhodnutí a neporušit podmínky § 259 odst. 3 trestního řádu. Dokazování bylo v řízení před odvolacím soudem tudíž doplněno, a to čtením listinných důkazů, které byly již provedeny soudem I. stupně, konkrétně čtením řady přepisů SMS, čtením notářských zápisů, čtením prohlášení J.D., čtením přepisu komunikace messenger, čtením listin obsahujících záznamy hovorů z odposlechu mobilních telefonů, čtením řady protokolů o sledování, obrazovou dokumentací, čtením protokolů o domovních prohlídkách a protokolů o prohlídkách jiných prostor u jednotlivých obžalovaných včetně fotodokumentací a čtením notářských záznamů. Nově ve veřejném zasedání k návrhům obhajoby byly pak přečteny úřední záznamy Policie ČR z č. l. 726, povolení k sledování osoby J.D.z č. l. 906, koncept k podání vysvětlení J.D.z č. l. 2165, postoupení spisového materiálu z č. l. 2164 a dále listina předložená obžalovaným Z. s názvem „odborné vyjádření“ (listina předložena obžalovaným ve veřejném zasedání dne 5. 9. 2019). V této souvislosti nutno konstatovat, že tyto nově provedené důkazy na návrh obhajoby nepřinesly žádných relevantních poznatků k meritu věci, když, výjma listiny nazvané „odborné vyjádření“ se jednalo zejména o listiny procesního charakteru. Pokud se jedná o „odborné vyjádření“ (č.l.9301-5), tak toto obsahovalo vyjádření Nasima Sharkery, tlumočnicka, k posouzení náročnosti překladu česko-perského textu, v němž se tlumočnick vyjadřoval k časovým možnostem takového překladu.

Byť obžalovaný Z. poukázal v rámci svého rozsáhlého vyjádření v průběhu veřejného zasedání, že z odborného vyjádření je patrné, že tlumočnick Ing. Mirchi nebyl schopen v čase stanoveném orgány činnými v tr. řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46T 5/2015, přeložit spisový materiál a tudíž obžalovaný Z. neměl důvod, aby sám se snažil nabídkami podplacení zdržovat seznamování s výsledky vyšetřování, tak této obhajobě nebylo možno přisvědčit. Je zjevné, že rychlost překladu u jednotlivých tlumočnicků je zcela individuální a nelze ji tudíž srovnávat takovýmto způsobem. Navíc tento důkaz se nevztahuje přímo k meritu věci popsanému pod bodem II výroku napadeného rozsudku, nýbrž je důkazem pouze podpůrným, z něhož by měla být objasněna případná existence motivace na straně obžalovaného Z.. Odvolací soud byl tak nucen konstatovat, že shora uvedené nově provedené důkazy k návrhům obhajoby, nepřinesly žádných relevantních poznatků k meritu věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

27. Dalším návrhům obhajoby na doplnění dokazování vyhověno nebylo, neboť provedení navrhovaných důkazů nemohlo ničeho změnit na rozhodnutí o vině či trestu.

28. Obžalovaný Z. žádal ve veřejném zasedání o přečtení protokolu o podaných vysvětlení z č. l. 644 – 645, 563 – 564. Jednalo se o opakovaný návrh, neboť již soudem I. stupně bylo zamítnuto přečtení těchto listin. V případě protokolu z č. l. 644 – 645, jedná se o protokol o neodkladném úkonu a to výslechu M.V.. Ten byl vyslechnut řádně jako svědek v HL. V tomto případě nelze tedy předmětný protokol z procesních důvodů použít. Co se týče protokolu na č.l. 563 – 564, tak tento byl sepsán jako protokol o podání vysvětlení před sdělením obviněním podle § 61 zákona o policii nikoliv dokonce podle trestního řádu, takže taktéž jej nelze jako důkaz použít. Co se týče návrhu na konfrontaci svědka V. a obžalovaného K. s odposlechy K. x V., zejména s ohledem na namítané, že svědek V. neměl možnost se vyjádřit k jednotlivým odposlechům, tak tomuto nelze přisvědčit. V průběhu hlavního líčení citovala jak obhájkyň dr. Kojzarová, tak i obžalovaný Z. celou řadu odposlechů, protokolů o sledování osob i SMS, k těmto svědek V. se vyjadřoval. Co se týče návrhů na opakovaný výslech svědků D. a E., pak nutno konstatovat, že tito byli již vyslechnuti, ve spise jsou rozsáhlé protokoly o jejich výpovědi v HL, není absolutně žádný důvod, aby byli vyslýcháni znovu. Co se týče návrhu na doplnění dokazování čtením dopisu dr. Flídra adresovaného panu J., tak tento nic společného s touto konkrétní věcí, respektive s jejím meritem nemá, byl čten v rámci řízení o námitce podjatosti členů senátu 7 To a při rozhodování o meritu věci nemůže ovlivnit důkazní situaci, proto jeho provedení jako důkazu bylo považováno za nadbytečné. Co se týče návrhů obhajoby na předložení a čtení dopisů E.H., které jsou uvedeny v protokolu o provedení domovní prohlídky pod č. 16, 18, 23, 26, 27 – 28, tak jednak provedení takového důkazu považuje soud za nadbytečné, jednak „co se týče předmětných dopisů, tak ty byly vráceny obžalovanému V., jak je patrné z protokolu o vrácení věci č. l. 2259 a tudíž je soud nemá k dispozici. Co se týče dalších návrhů na doplnění dokazování učiněných ve veřejném zasedání, tak ty jsou součástí odvolání obžalovaného Z., a to konkrétně jeho části nazvané **doplnění č. 5** odůvodnění odvolání obžalovaného, nutno konstatovat, že obžalovaný Z. požaduje výslech předsedy senátu Krajského soudu v Brně 56 T - JUDr. Novotného, státního zástupce JUDr. Sosíka, P.P., výslech policistů S., P., C., B., O., N., M., R., R., W. a výslech státního zástupce JUDr. Ištvana. Shodný návrh již padl před soudem I. stupně, jenž ho zamítl a toto rozhodnutí odůvodnil i v napadeném rozsudku. Odvolací soud se s tím ztotožnil a dospěl k závěru, že vskutku výslechy těchto navrhovaných svědků se jeví zcela nadbytečnými. Nutnost výslechů těchto osob byla obhajobou zdůvodněna jejich údajnou podjatostí. O námitkách podjatosti bylo již v minulosti opakovaně negativně rozhodnuto, přičemž tato rozhodnutí byla učiněna zcela v souladu se zákonem. Pokud jde o výslech P., tak i ten odvolací soud považuje za nadbytečný, z provedení dokazování totiž se nikterak nepodává jakákoli aktivita P. ve vztahu k projednávané věci, či ve vztahu k ní k osobám na ni zúčastněným. Co se týče dalších návrhů, a to vyžádání písemnosti od vrchního státního zastupitelství specifikovaných v odvolání obžalovaného Z., tak je nutno konstatovat, že naprosto nadbytečným se jeví vyžádání kompletního spisového materiálu z (do) Rakouské republiky ve věci vedené u VSZ v Olomouci pod sp. zn. 5 VZN 410/2012, dokumentů ve vztahu k podezřelému P.D. a dalším osobám včetně příloh těchto dokumentů, zejména dokumentů Okresního soudu ve Znojmě, výstupů operativní techniky pořízené v Rakouské republice. Je zřejmé, že tyto návrhy na doplnění dokazování se týkají zcela jiných trestních věcí. Stejně tak se jeví nadbytečným vyžádání odposlechu Okresního soudu ve Znojmě, povolení ke sledování osob a věcí, sdělení údajů k předmětům telekomunikačního tajemství a další rozhodnutí vydána k návrhům VSZ, vtaahujícím se k věci 5 VZN 410/2010, tedy k věci nesouvisející s nyní projednávanou trestní věcí, když je jasné, že tyto nemůžou přinést jakékoliv objasnění v meritu věci, která je nyní projednávána. Co se týče požadavku obhajoby na doplnění dokazování spisy Krajského soudu v Brně 46 T 5/2015 a 53 T 6/2016, provedení řízení v těchto věcech a zejména požadavku na rozhodnutí o vině osob zde obžalovaných tak rovněž tento návrh se jeví nadbytečný, nemluvě o tom, že soud v nyní

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

projednávané trestní věci nemůže činit závěry o tom, zda a kdo se dopustil trestné činnosti v jiných trestních věcech, tedy činit závěry o vině v jiné trestní věci, jak se domáhala obhajoba. Tento požadavek či návrh obhajoby se jeví zcela absurdní. Co se týče dalších návrhů na doplnění dokazování, tak se jedná o návrh na vypracování znaleckého posudku z oboru výpočetní technika pro posouzení autenticity zajištěné komunikace mezi svědky D., V. a obžalovanými. Rovněž tento návrh považoval soud za nadbytečné, když ani samotní obžalovaní nepopírají autenticitu těchto hovorů či záznamů o hovorech, nepopírají to ani svědci D., V., takže provádění znaleckého posudku se jeví nadbytečným.

Pokud jde o návrh na doplnění dokazování ve vztahu k autenticitě a zákonnosti pořízení zvukových, event. jiných záznamů z kanceláře obžalovaného Š. ze dne 5. 10. 2016, tak jak již výše uvedeno, pořízený záznam a protokol z něho pořízený považuje odvolací soud za zcela zákonné a návrh tudíž za nadbytečný. Co se týče opětovného návrhu na provedení kompletních zvukových záznamů ze sledování osob a věcí ze dne 27. 4., 8. 7., 13. 10., 16. 11., 28. 11. 2016, pak nutno konstatovat, že tyto důkazy byly provedeny, jak jsou obsaženy ve spisu, tedy v podobě obsahující záznamy z podstatných časových úseků vztahujících se k projednávané trestné činnosti.

Otázky, které jsou předmětem dokazování, z těchto záznamů vyplývají bez jakýchkoliv pochyb.

Návrh na přehrání záznamu z kompletního sledování, a to i v částech nevztahujících se přímo k předmětu trestné činnosti, se jeví zcela zbytečným a byl proto rovněž zamítnut. Taktéž byl zamítnut návrh na předložení kopie návštěvní knihy ze služebny Policie ČR a výsledk npor. R., nadřízeného obžalovaného Š.. Je nepochybné, a to jak z výpovědi svědka D., tak z výpovědi obžalovaného L., že tito dva na služebnu v určitou dobu přišli, že se dostavili do kanceláře obžalovaného Š., což vyplývá i z výpovědi obžalovaného Š., tudíž provádění důkazů kopií návštěvní knihy se jeví rovněž nadbytečným. Výsledek npor. R., nadřízeného por. Š., je taktéž nadbytečným, když je zjevné, že obžalovaný Š., což ostatně uváděl a čímž se hájí, předmětné trestní oznámení nazvané zápis o podání vysvětlení nadřízenému npor. R. v konečné fázi předal. Přesný postup nakládání s předmětnou listinou popsal jak obžalovaný Š., tak svědek E. a je zřejmé, že o věci byl informován npor. R.. Co se týče návrhu na výsledek dr. Kostricové, dr. Hrubé jako osob, které se měly podílet na procesu vzniku notářského zápisu, tak z výpovědi svědka V. je zřejmé, že u těchto osob bylo prováděno pouze ověření. Ostatně z výpovědi obžalovaného K. vyplývá, že těmto osobám byla předkládána již hotová vyjádření a v průběhu ověřování se nic nedoplňovalo.

Pokud jde o návrh na doplnění dokazování výsledkem V.M., M.Š., autorů dalších prohlášení k okolnostem daňové trestní věci tak nutno konstatovat, že pan M. a pan Š. v trestní věci 46 T 5/2016 údajně připravili obdobná prohlášení jak svědci V. a D.. V nyní projednávané trestní věci nejsou stíháni, a tudíž jejich výsledek se rovněž jeví nadbytečným. Jako nadbytečné se jeví vyslechnout dr. Babíka, který, jak je namítáno, měl mít na starost pana V.. Tato interpretace je poněkud zavádějící. Z dokazování vyplývá, že svědek V. hledal právníka, a obžalovaný K. doporučil dr. Babíka jako právníka dobrého. K čemu by se měl vyslýchat konkrétně i dr. Babík, je naprosto nejasné a zbytečné. Dále obhajoba navrhuje výsledek svědků J.V., O.J.. Jedná se o dvě osoby, které byly uvedeny v písemném prohlášení svědka D.. K těmto svědek D. byl vyslechnut, sdělil, že do prohlášení uvedl sice tyto dvě osoby jako svědky, avšak fakticky nemají absolutně s věcí nic společného, o věci vůbec nic neví a ani je neinformoval o tom, že je do prohlášení uvedl. Je tedy nabíledni, že pokud by byli vyslýcháni, tak by s největší pravděpodobností řekli, že o věci nic neví. Není tudíž nezbytné je vyslýchat. Co se týká výsledku svědků J. M. a B.N. k schůzce v hotelu Hilton, tak i toto považuje odvolací soud za nadbytečné. Ke kontaktu či schůzce v hotelu Hilton, mělo dojít v roce 2012 či 2013. Schůzka navíc se nevztahuje přímo k projednávané trestní věci, nýbrž k období předcházejícímu.

Co se týče doplnění výsledku svědka Ing. Mirchiho, tak ani zde odvolací soud nepovažuje toto za nutné, tím spíše za nutné nepovažuje návrh na provedení vyšetřovacího pokusu k rychlosti tlumočení spisového materiálu z jazyka českého do jazyka perského. Je pravdou, že obžalovanému zde facto bylo odebráno slovo v průběhu výsledku svědka J.V.. Došlo k tomu však poté, co obžalovaný Z. odbočoval mimo předmět řízení, a byl na to opakovaně upozorněn. Nicméně obhajoba měla možnost velice podrobně svědka M. vyslechnout, což ostatně učinila. Jak JUDr. Kojzarová, tak JUDr. Jelínek, obhájci obžalovaného Z. a následně obžalovaný Z. měli dostatek prostoru k tomu, aby svědka podrobně vyslechli. Obžalovaný ovšem přes opakovaná upozornění nevyužil tohoto svého práva, naopak vyjadřoval se rozsáhle mimo předmět výsledku, či osobu svědka, soud mu byl proto nucen odebrat slovo. Nicméně jeho práva byla zachována, a rozsáhlý výslech svědka M. provedli jeho obhájci, kteří s obžalovaným měli možnost se v průběhu výsledku radit. Odvolací soud tudíž konstatoval, že není důvod výslech tohoto svědka opakovat, a i tento návrh zamítl. Požadavek na doplnění dokazování o znalecký posudek z oboru fonoskopie k posouzení souladu či případných rozporů nahrávek policie a obhajoby pořízených při seznámení se spisem v daňové trestní věci, považuje odvolací soud rovněž za nadbytečný. Za nadbytečné považuje též opatření všech trestních spisů, v nichž jsou obžalovanými D. a V., zmíněných při jejich výsleších v hlavním líčení. Ostatně jeden ze spisů jako příloha se nachází u kmenového spisu, svědek D. nepopírá, že byl trestně stíhán. Odvolací soud za nadbytečný považoval též návrh na výslech svědkyně L.S. k ověření údajů k okolnostem únosu pana P., výslechy pánů B., P., V., kteří se měli vyjádřit zejména k výběru částky 4 000 000 EUR v jiné trestní věci. Pokud jde o návrh na doplnění dokazování o rozhodnutí neupřesněného orgánu, který prověřoval trestní oznámení z 5. 10. a o rozhodnutí neupřesněného orgánu, který prověřoval trestní oznámení M.V. z 31. 8. a též o rozhodnutí neupřesněného orgánu, který prověřoval trestní oznámení M.Š. včetně kompletních příslušných policejních spisů a svědeckého výsledku pracovníků GIBS, tak nebylo zřejmé z návrhu obhajoby, o které osoby jde, o jaká rozhodnutí příslušných orgánů se má jednat, čeho se mají týkat a k čemu jejich provedení má sloužit. Návrh tudíž byl zamítnut. Návrh na přehrání všech odposlechů mezi obžalovaným a tlumočnickem Ing. Mirchim, kdy obhajoba namítá, že došlo k rozsáhlé manipulaci s přepisem záznamu z odposlechu, a přeloženy jsou jenom záznamy, které mohou být izolovaně vykládány v neprospěch obžalovaného, přičemž ostatní se ve spise nenacházejí, odvolací soud taktéž zamítl. Soud I. stupně provedl důkaz čtením přepisu. Co se týče předmětných záznamů, tak ty jsou velice obsáhlé. Obhajoba nespecifikuje, které konkrétní záznamy navrhuje k přehrávce. Vzhledem k tomu, že konverzace M. s obžalovaným Z. z větší části probíhala v jazyku farsí, tak přehrávání kompletní těchto záznamů se jeví zcela nadbytečným, navíc ve spise se nachází překlad podstatné části těchto záznamů a tento byl jako důkaz proveden. Co se týče dalších návrhů na doplnění dokazování o výslech M.Š., výslech dr. Švejdy, na opatření petice 27 soudců, na výslech místopředsedy Krajského soudu v Brně JUDr. Aleše Flídra, tak tyto se vztahují k řadě opakovaných námitek podjatosti vznášených obžalovaným Z.. Těmito již se zabýval soud I. stupně, zabýval se tím i Krajský soud v Brně jako soud stížnostní, zabýval se jimi Vrchní soud v Olomouci, zabýval se jimi dokonce opakovaně Nejvyšší soud ČR i Ústavní soud ČR. Doplnění dokazování v tomto směru se tudíž jeví jako nadbytečné. Pokud jde o návrh obhajoby na zpracování znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická audioexpertiza k posouzení autenticity audionahrávek ze seznámení se se spisem ve věci 46 T 5/2015, tak i tento návrh považoval odvolací soud za nadbytečný, neboť autenticita těchto záznamů není nikterak zpochybněna. Dále obhajoba se domáhá zpracování znaleckého posudku k otevření a extrahování obsahu elektronických zařízení zajištěných při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor u spolupracujícího obžalovaného O.K., a to počítače i telefonu obžalovaného K.. Obhajoba v tomto směru opět argumentuje shodně jako před soudem I. stupně.

V této souvislosti nutno podotknout, že předmětná zařízení byla vrácena zpět K., aniž byla využita jako důkaz a není zřejmé, čeho v současné době by bylo možno takovýmto doplněním dokazování docílit. Proto i tento návrh byl zamítnut. Obhajoba se dále domáhá v této souvislosti

zpracování znaleckého posudku k posouzení úplnosti a autenticity komunikace mezi svědkem D. a obžalovaným K.. Stejně jak soud I. stupně, i odvolací soud považuje tyto návrhy na doplnění dokazování za nadbytečné. Je zřejmé, že v této trestní věci vypovídal obžalovaný K., vypovídali svědci D., V., vypovídala obžalovaná H., dostupná komunikace mezi svědkem D. a obžalovaným K. je ve spise zaznamenána mezi jinými odposlechy. Pokud obhajoba v této souvislosti poukazuje na zajištěné komunikační zařízení obžalovaného Z. a shora uvedené návrhy spojuje s nutností zajištění tzv. rovnosti zbraní, neboť namítá, že komunikační zařízení obžalovaného Z. byla zkoumána, komunikační zařízení obžalovaného K. nikoli, tak nutno podotknout, že obsah komunikačních zařízení Z., které byly zajištěny v rámci domovní prohlídky sice soudem I. stupně byl předložen k znaleckému zkoumání, následně však nebyl jako důkaz ve věci proveden a při rozhodování o meritu věci nebyl použit.

Dále obžalovaný Z. navrhuje doplnění dokazování o všechny výstupy ze sledování věci a to bytů a bytových jednotek užívaných tímto obžalovaným. Je zřejmé, že spis neobsahuje relevantní výstupy, takže i tento návrh byl zamítnut.

Obhajoba obžalovaného Z. se domáhá doplnění dokazování o zprávu GIBS. Namítá, že nahlédnutím do spisu v trestní věci 46 T 5/2015, obhajoba zjistila, že pan Š. založil stížnost na postup policejního orgánu v této trestní věci. Domáhá se proto opatření zprávy GIBS, která by nějakým způsobem řešila tuto stížnost pana Š. na postup policejních orgánů ve věci 46 T 5/2015. Vzhledem k tomu, že tato otázka se zcela netýká rozhodování v meritu věci, odvolací soud i tento návrh zamítl. Dále obhajoba se domáhá doplnění dokazování o vyžádání od GIBS zprávy, zda dochází k šetření či prověřování trestního oznámení obžalovaného V. a J.D. a opatření zprávy, zda dochází k šetření či prověření tvrzeného opakovaného nátlaku na M.Š.. Ve vztahu k panu Š.ovi odvolací soud již shora konstatoval, že se jedná o jinou trestní věc, a zjišťování údajů z ní není pro projednávanou trestní věc relevantní. Co se týče požadované zprávy GIBS, zda dochází k šetření či prověřování trestního oznámení pana M.V. a pana J.D., k tomuto se již rovněž vyjadřoval soud I. stupně a odvolací soud se s ním zcela ztotožnil a návrh zamítl.

Dále obhajoba požadovala výslech asistenta předsedy senátu Mgr. Davida Konderly, který údajně působil v minulosti jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři JUDr. Martina Klima a JUDr. Klimu měl v této trestní věci substituci od obhájkyne JUDr. Kojzarové. Obžalovaný Z. přitom uváděl, že právě možná od Mgr. Konderly by bylo možné zjistit informace o tom, že nabídky svědectví byly iniciovány též ze strany třetích osob. Dále se domáhá výslechu svědka M.Č., který měl být údajným svědkem toho, jak předseda senátu soudu I. stupně Mgr. Kabelík hovořil s přísedící Mílou Maláskou o probíhající kauze. I pokud by o tom předseda senátu s přísedící hovořili, tak toto nemá vliv na důkazní situaci v této trestní věci, a tudíž tento návrh považuje odvolací soud za nadbytečný, stejně jako návrh na výslech Mgr. Konderly. V poslední řadě se obhajoba domáhá opětovného výslechu spoluobviněného K.. Odvolací soud konstatuje, že obžalovaný K. v průběhu hlavního líčení byl řádně vyslechnut, není důvod výslech opakovat, neboť výslech v průběhu hlavního líčení proběhl v souladu s trestním řádem a obhajobě byla dána široká možnost obžalovaného vyslýchat, klást mu otázky. Návrh obhajoby na výslech Ing. Ivana Jelínka, znalce z oboru kybernetika, odvětví kriminalistické počítačové expertizy, kdy znalec Jelínek by se měl vyjádřit k aktuálním možnostem prolomení přístupových hesel do mobilních zařízení obžalovaného K. se s ohledem na to, že návrh na opatření těchto mobilních zařízení byl zamítnut, jeví nadbytečný. Co se týče návrhu obhajoby obžalovaného Z. na výslech dozorujícího státního zástupce VSZ v Olomouci Mgr. Roberta Henzela, intervenujícího ve veřejném zasedání u odvolacího soudu, tak tento návrh považuje odvolací soud za neodpovídající zákonu a zcela absurdní.

29. Vzhledem k tomu, že tyto další návrhy na doplnění dokazování odvolací soud shledal nadbytečnými, nedůvodnými či irelevantními, tak je zamítl. Odvolací soud dodává, že při náhledu na hodnocení důkazů a právní kvalifikaci jednání obžalovaných, které vyplývají z nového

rozhodnutí ve věci, by tyto důkazy neměly vliv ani na změnu skutkových zjištění tak, jak byly odvolacím soudem zjištěny, ani na právní kvalifikaci.

30. Přestože odvolací soud v bodě I. výroku napadeného rozsudku se neztotožnil se skutkovými závěry nalézacího soudu, nepovažoval za nutné zrušit napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu, neboť tato vada mohla být napravena po doplnění dokazování v řízení před odvolacím soudem a nebylo třeba věc vracet soudu I. stupně.

31. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaných popsané v bodě 1. výroku napadeného rozsudku, dlužno připustit oprávněnost odvolacích námitek státního zástupce. Tím, že nalézací soud nesprávně vyhodnotil všechny zjištěné skutečnosti vyplývající z provedení dokazování, resp. provedené důkazy nenalezly odraz a nemají oporu v skutkových závěrech, tak v důsledku toho došlo i k dalšímu pochybení soudu I. stupně, neboť skutkové závěry nebyly správně právně vyhodnoceny ve vztahu k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku u všech obžalovaných, v nesprávně použité kvalifikaci trestného činu křivé obvinění u obžalovaných Z., M.V. a O.K., a absenci kvalifikace jednání obžalovaných E.H., Z.L. a obžalovaného J.Š., jako trestný čin křivé obvinění, nesprávně kvalifikace trestného činu vydírání u obžalovaných H. a O.K., nesprávně užití kvalifikace u trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby u obžalovaných Z.L. a J.Š., absenci kvalifikace jednání obžalovaných H., L., Š., jako trestný čin křivé obvinění, a nesprávnou kvalifikaci u všech obžalovaných trestného činu nadřizování a u všech obžalovaných absenci znaku spáchání trestné činnosti ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Dále odvolacím soudem bylo nalezeno pochybení ve vztahu k použití novely trestního zákoníku ve znění zák. č. 287/2018 Sb. účinném od 1. 2. 2019 v návaznosti na ustanovení § 2 trestního zákoníku. Výše uvedené závěry vyplývající ze změny hodnocení důkazů a skutkových zjištění vedly odvolací soud k postupu dle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu, když při právní kvalifikaci jednání obžalovaných byl porušen zákon.

32. Ve vztahu k jednání obžalovaného S.Z. popsaného pod bodem II. výroku napadeného rozsudku odvolací soud neshledal pochybení nalézacího soudu, jenž správně ustálil skutkový stav, když provedl veškeré důkazy potřebné k tomu, aby byl skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zjištěn v rozsahu nezbytném pro jeho meritorní rozhodnutí dle § 2 odst. 5 trestního řádu, a pečlivě hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 trestního řádu. Nicméně s ohledem na obsah odvolacích námitek obžalovaného Z. a jeho návrh na doplnění dokazování provedením listiny nazvané „Odborné vyjádření“ i v tomto případě odvolací soud dospěl k závěru, že je nutno i v tomto výroku napadený rozsudek zrušit, dokazování doplnit a následně rozhodnout i v tomto bodě znovu.

33. Výše uvedené závěry vedly tedy odvolací soud k zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu dle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), písm. d) trestního řádu a po doplnění dokazování k novému rozhodnutí v meritu věci.

34. Z hlediska ustálení skutkového stavu je tudíž patrné, že soud I. stupně provedl důkazy potřebné k tomu, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro meritorní rozhodnutí dle § 2 odst. 5 trestního řádu. Byť soud I. stupně hodnotil jednotlivé důkazy z hlediska pravdivosti a věrohodnosti řádně, ne tak pečlivě hodnotil veškeré provedené důkazy v jejich souhrnu a nepřihlédl k vzájemným vazbám a souvislostem, což vedlo k tomu, že dospěl k nesprávným, nelogickým, resp. neúplným skutkovým závěrům. Na základě důkazů, které soud I. stupně provedl a po doplnění dokazování opakováním jejich části, jak shora uvedeno, tudíž odvolací soud uzavřel skutková zjištění tak, jak uvedeno ve výrokové části nynějšího rozsudku. Toto distancování se odvolacího soudu od rozsudku soudu I. stupně se však týká závěrů pouze uvedených pod bodem I, když po doplnění dokazování v řízení před odvolacím soudem opakováním části důkazů provedených již soudem I. stupně odvolací soud podrobněji popsal skutek, změnil hodnocení důkazů a z něj plynoucí skutkové závěry soudu

I. stupně v tom směru, že doplnil popis skutkového děje, zejména o dobu, kdy došlo k ukončení páčání trestné činnosti, tedy o datum 2. 12. 2016, neboť z provedeného dokazování je zřejmé, že v tuto dobu obžalovaný Z. byl vzat do vazby a tímto došlo k ukončení trestné činnosti. Vycházejí z důkazů, provedených soudem I. stupně zejména výpovědi obžalovaných K., H., svědků D. a V., jež ve shodě se soudem I. stupně považoval za zcela věrohodné a z důkazů zopakovaných v odvolacím řízení, zejména záznamů o odposleších, záznamů o sledování, protokolů o domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor, dále z obsahu prohlášení svědka D. a záznamu o podání vysvětlení svědkem D. z 5. 10. a z obsahu notářského zápisu svědka V.e, odvolací soud upřesnil popis skutku v tom směru, že obžalovaný S.Z., jsa inspirován vytvořením nepravdivého prohlášení ze strany obžalovaného M.V. založil organizovanou zločineckou skupinu, do jejíž činnosti se další obžalovaní vědomě zapojili a v rámci níž podle pokynů obžalovaného S.Z.spolupracovali, přičemž tato organizovaná zločinecká skupina měla vnitřní organizační strukturu, hierarchii a přesné rozdělení úkolů mezi obžalované, kteří jednali ve vzájemné součinnosti a kooperaci s úmyslem, aby orgány činné v trestním řízení v důsledku jejich činnosti nezjistily pravý skutkový stav a došli tak k nesprávnému rozhodnutí v trestních věcech uvedených úvodem rozhodnutí a aby policistům, vyšetřujícím tuto trestnou činnost přivodili trestní stíhání a tak zpochybnili zákonnost vyšetřování trestních věcí uváděných úvodem výrokové části rozhodnutí, když následně podrobně rozvedl, jakým způsobem předmetná organizovaná skupina fungovala, a to tak, že obžalovaný S.Z. působil v této skupině jako řídicí osoba, poskytoval finanční prostředky, svými pokyny přímo řídil obžalovaného O.K., který vystupoval jako hlavní výkonná osoba za účelem realizace níže uvedených jednání k dosažení jejich dílů, obžalovaný S.Z. poskytoval obžalovanému O.K.finanční prostředky a obžalovaný O.K.níže uvedená jednání realizoval buď sám nebo v období do prosince 2015 v součinnosti s obžalovaným M. V., a poté, co obžalovaný M.V. byl v jiné trestní věci vzat do vazby, tak v období od ledna 2016 v součinnosti s obžalovanou E.H., přítelkyní obžalovaného M.V., na něž přenášel s jejich vědomím vůli obžalovaného S.Z.. Později, od blíže nezjištěné doby měsíce července či srpna 2016 obžalovaný O.K.realizoval vůli obžalovaného Z. rovněž v součinnosti s obžalovaným L. a jeho prostřednictvím též s obžalovaným Š., přičemž všem těmto osobám byl znám účel jejich jednání, a to snaha, aby dosáhli učinění písemných prohlášení formou notářského zápisu obsahujících nepravdivé skutečnosti a následně nepravdivých trestních oznámení M.V.a J.D.v trestních řízeních vedených jednak u krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015 a v trestním řízení vedeným policejním orgánem NCOZ pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600 a tímto způsobem zamýšleli protiprávně pomoci, zejména obžalovanému Z., ale i dalším obžalovaným v rámci organizované zločinecké skupiny stíhaných v trestní věci sp. zn. 46 T 5/2015 vedené u Krajského soudu v Brně a též protiprávní pomoci zejména obžalovanému M.V., ale i dalším obviněným v rámci trestní věci vedené pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600, přičemž tohoto jednání se konkrétní jednotliví obžalovaní dopustili způsobem popsáním pod body a), b), c), v nichž podrobněji byly popsány jednotlivé úkony jednotlivých obžalovaných. K těmto skutkovým závěrům dospěl odvolací soud na základě vyhodnocení těchto opakovaných důkazů a dalších důkazů, které již provedl soud I. stupně. Je zřejmé, že z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, kdo byl hlavním organizátorem jednání (Z.), v čí prospěch toto jednání bylo činěno, co mělo za cíl, jakým konspirativním způsobem obžalované osoby postupovaly, jaká byla motivace jednotlivých zúčastněných osob. Odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně považuje za věrohodné výpovědi svědků M.V., J.D., ale za věrohodnou považuje i výpověď spolupracujícího obžalovaného O.K., MBA, když právě jeho doznání koresponduje s výpověďmi svědků V. a D., koresponduje též s výpovědi obžalované H. a s jednotlivými odposlechy, výsledky domovních prohlídek, či prohlídek jiných prostor a sledováním osob a věcí, které byly ve věci uskutečněny. Korespondují s výpověďmi svědků též věcné důkazy, zejména zajištěné mobilní telefony či vydané finanční prostředky, jakož i veškerá komunikace obžalovaných osob. Právě na základě těchto důkazů odvolací soud upravil popis skutkových zjištění tak, aby byly ve shodě s nimi, přičemž co se týče obsahu těchto jednotlivých

důkazů, tak odkazuje na jejich podrobný rozbor tak, jak to učinil soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nelze se však ztotožnit s názorem soudu I. stupně, jenž dospěl k závěru, že hlavním hybatelem ze strany obžalovaných osob byl obžalovaný O.K. v důsledku motivace získat majetkový prospěch, když právě z výpovědi obžalovaného K., ale též z výpovědi obžalovaného V. je patrné, že kroky, které na počátku celé akce činili, byly z jejich strany realizovány na základě požadavků obžalovaného Z.. Právě obžalovaný Z. zpočátku přes prostředníky a následně již osobně úkoloval obžalovaného K. ve vztahu k dalším obžalovaným osobám, či ve vztahu ke svědkům M.V. a J.D.. Z výpovědi obžalovaného K. vyplynulo, že to byl právě obžalovaný Z., který již v roce 2015 zaplatil obžalovanému M.V. za nepravdivé písemné prohlášení částku nejméně 5.000 euro a jsa tímto prohlášením inspirován, nejméně v září 2015, požádal obžalovaného K., prostřednictvím další osoby, aby obžalovaný M.V., jenž se sám aktivně nabídl, že poskytne za finanční odměnu výpověď v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. 46 T 5/2015, sehnal M.V. a požadoval, aby M.V. změnil za odměnu a uhrazení veškerých nákladů s tím spojených svoji svědeckou výpověď v této trestní věci. V důsledku toho obžalovaný M.V. a jeho přítelkyně E.H. na pokyn obžalovaného K., který tento požadavek obžalovaného Z. tlumočil, se pokoušeli kontaktovat M.V., aby ve prospěch obžalovaného Z. svědeckou výpověď změnil. E.H. následně v březnu roku 2016 kontaktovala M.V. poté, co obžalovaný V. byl vzat do vazby. Posléze obžalovaný Z. buď osobně či pomoci prostředníků, kteří kontaktovali obžalovaného v Bratislavě, či osobně v „M Paláci“, v hotelu u hlavního nádraží v Brně, v kavárně či na jiných místech, úkoloval obžalovaného K., jaký má být další postup, případně telefonicky či elektronickou poštou, předával mu texty prohlášení, předával mu finanční prostředky, koordinoval znění prohlášení, když tyto pokyny obžalovaný K. následně předával obžalované H. a ta je tlumočila V., případně je K. tlumočil V. sám, přičemž jim předával i finanční prostředky, pocházející od obžalovaného Z.. Tento způsob předávání instrukcí, směřujících na osobu obžalovaného K., a jeho prostřednictvím na obžalovanou H., obžalovaného V. (alespoň do doby jeho vzetí do vazby) a následně též na obžalovaného L. a, jehož obžalovaný K. přibral do celé akce na pokyn obžalovaného Z., že je třeba přibrat dalšího právníka, ale i předávání instrukcí směřujících nejdříve na obžalovaného K., jeho prostřednictvím na E.H. a jejím prostřednictvím na J.D. potvrzují existenci koordinovanosti jednání mezi osobami obžalovaného Z., obžalovaného K. a obžalovaného V., stejně jako obžalované E.H. a zcela v poslední řadě i obžalovaného L.. Obžalovaná H. pomáhala obžalovanému K. při vyhledávání svědků V. i D.. Byla si vědoma toho, že hlavní osobou v dané věci je právě obžalovaný Z. a že vytváření křivých výpovědí je činěno jak v jeho prospěch, tak ve prospěch obžalovaného V., jejího přítele. Tato skutečnost vyplývá z komunikace obžalované s M.V. a J.D.. Nelze pak přehlédnout SMS komunikaci ze strany obžalované H. směřovanou k J.D., ve které hovoří o potřebě koordinace výpovědí svědků V., D. i obžalovaného V.. Ostatně samotná obžalovaná E.H. potvrzuje své propojení jak na obžalovaného K., tak na obžalovaného Z., a která ve vztahu k zasílaným SMS zprávám, zasílaným M.V. potvrdila ve výhružné zprávě, že osobou vše organizující je „hlavný.....“, přičemž uvedla, že osobou uváděnou jako „hlavný“ byl míněn Z., neboť tento přezdívkou „hlavný“ měl. Z výpovědi obžalované H. pak vyplývá, že si byla vědoma toho, že finanční prostředky, které byly předávány jak V., tak D., jsou jim poskytovány za vyhotovení notářského zápisu či čestného prohlášení, ale zejména, že tyto finanční prostředky pocházejí od Z.. Byť obžalovaná H. v rámci hlavního líčení tvrdila, že o tom, že prostředky pocházejí od obžalovaného Z., ji řekl až obžalovaný K., pak právě z textu SMS zasílaných V. je zřejmé, že peníze za nepravdivou výpověď, kterou měl obdržet (zmiňované „love“) spojuje právě s osobou „hlavního“, tedy obžalovaného Z.. Co se týče obžalovaného L. obžalovaného Š., tak i u nich je zřejmé vědomé zapojení do jednání řízeného obžalovaným Z. em. Z výpovědi obžalovaného K. vyplývá, že při komunikaci s obžalovaným L. do textu připravovaného oznámení, ze kterého mělo být vyhotoveno trestní oznámení, nemohli zasahovat, neboť, jak obžalovanému L. sdělil, obžalovaný Z. nechce nic měnit a „je na to pečlivý“. Obžalovaný L. tak, jak plyne z výpovědi obžalovaného K., byl prostředníkem předávání finančních prostředků

pocházejících od obžalovaného Z. J.D. v částce 10.000 Kč, z výpovědi obžalovaného K. pak vyplývá též, že L. byla přislíbena částka 135.000 Kč. Z těchto skutečností vyplývá, že obžalovaný L. si byl vědom, že řídicí osobou není obžalovaný K., ale právě obžalovaný Z.. Krom toho o povědomí obžalovaného L., že vše je činěno pro obžalovaného Z., svědčí též text prohlášení, který obžalovaný L. řešil s obžalovaným K. i s J.D.. Ze samotného textu prohlášení je totiž zřejmé, že předmětné trestní oznámení mířilo na osobu P.P. a policisty a mělo vyvinut obžalovaného Z., s tím, že tento dle prohlášení měl být pouhým poskytovatelem finančních prostředků pro pana P.. Obžalovaný L. si byl přitom vědom nepravdivosti obsahu tohoto prohlášení, jak vyplývá z protokolu o sledování osob i z výpovědi J.D., jenž sdělil, že obžalovanému L. řekl, že se jedná o vymyšlené trestní oznámení, na což L. reagoval tak, že je to jasné. Je zřejmé, že hlavní část jednání byla započata již na podzim roku 2015. Dle obžalovaného K. tento dostal písemný vzkaz od obžalovaného Z., který následně předal obžalovanému V. a jenž se týkal osob obžalovaného V., M.V. a obžalovaného R., přičemž z vyjádření obžalovaného K. vyplývá, že od obžalovaného Z. dostal pokyn, že poté, co „udělali V.e“, tak měli „udělat též R.“. Z výpovědi svědka V. vyplývá, že ten neučinil žádné své prohlášení, ale hotový text obdržel od K.. Dle výpovědi obžalovaného K. text tohoto prohlášení obdržel K. od obžalovaného Z. v angličtině, musel jej přeložit do češtiny a posléze jej spolu s obžalovaným Z. upravoval stylisticky do češtiny. Toto tvrzení obžalovaného K. koresponduje se záznamem ze sledování. Dále dle obžalovaného K. takto vytvořený text měl podepsat M.V. a za to měl obdržet finanční hotovost 10.000 euro, což následně učinil. O samotnou výši odměny si dle obžalovaného K. M.V. řekl již sám na první schůzce, její výši potom obžalovaný K. nechal odsouhlasit obžalovaným Z.. Součástí jednání o samotném vytvoření notářského zápisu byl též požadavek obžalovaného Z., aby si V. zajistil svědky, kteří mu potvrdí skutečnosti vyplývající z notářského zápisu, což V. udělal a do textu předem připraveného zápisu doplnil jména dvou svědků. Notářský zápis byl následně vyhotoven v několika vyhotoveních. Ty obžalovaný K. předal jednak obžalovanému Z., jednak právním zástupcům pana R., přičemž jedno z prohlášení obžalovaná H. předala ve fotokopii obžalovanému V.. Nelze v této souvislosti přehlédnout, že z písemnosti nalezené při domovní prohlídce u obžalované E.H. vyplývá informace „Tar. posílá smartovou verzi do spisu“, přičemž z výpovědi obžalované H. vyplývá, že přezdívkou „smart“ byl označován M.V. a „tar“ byl T.R. obžalovaný v trestní věci společně s obžalovaným M.V. pod sp. zn. NCOZ-979/TČ-2016-417600. Co se týká obžalovaného V., tak z výpovědi obžalovaného K. je zřejmé, že právě obžalovaný V. měl být hlavní osobou, přes kterou by obžalovaný Z. navázal kontakty s osobami, které byly ochotné, stejně jako obžalovaný V., křivě svědčit ve prospěch obžalovaného Z.. Z provedeného dokazování vyplývá, že vskutku obžalovaný V. byl na počátku osobou, přes kterou veškeré pokyny Z. měly být realizovány, což však zhatilo jeho vzetí do vazby, obžalovaný V. byl též od začátku informován, kdo kromě něho má křivě svědčit, věděl, že těchto osob je více a podnikal intenzivní kroky v jejich hledání. Poté, co byl vzat do vazby, jeho role připadla obžalované H., která faktické kroky místo obžalovaného V. činila, a kterou následně instruoval obžalovaný K. jednající z pokynu obžalovaného Z.. Její činnost však nepochybně probíhala i v koordinaci s obžalovaným V.m, což vyplývá ze záznamu o sledování O.K. a z jeho komunikace s M. V., jehož obžalovaný K. informuje, že brzo bude vypovídat obžalovaný V. a z kriminálu bude posílat na GIBS trestní oznámení na K. a D.. V této souvislosti znovu nutno zmínit fotokopii prohlášení M.V., nalezenou v cele obžalovaného V., ale i nepravdivé oznámení na policisty K. a D., které 31. 8. 2016 obžalovaný V. skutečně učinil ve vazební věznici.

35. Co se týče svědků M.V. a J.D., tak nelze přehlédnout, že oba tito svědci jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení vypovídají fakticky stejně a konzistentně. Z výpovědi svědka M.V. vyplývá, že tím, kdo ho první oslovil, byl na podzim 2015 obžalovaný V., který mu sdělil, že o změnu výpovědi má zájem obžalovaný Z., jenž by mohl V. finančně pomoci. Po zadržení obžalovaného V. na začátku roku 2016 V. oslovila obžalovaná H., s níž komunikace probíhala především přes tzv. jednorázové telefony. Dle svědka V. obžalovaná H. mu přes telefon

vyhrožovala, že mu obžalovaný Z. vzkazuje, že když nepřistoupí na jejich podmínky, vše (míněno trestnou činnost) hodí na něj. Svědek si všechno spojil právě s daňovou kauzou s tím, že tím, kdo bude postižen, bude on a pochopil vše tak, že jak obžalovaný V., tak obžalovaný Z., případně další osoby, budou vypovídat proti němu. Toto bylo právě podnětem k tomu, že svědek V. byl ochoten vytvořit prohlášení, které po něm bylo požadováno. O okolnostech vytvoření předmětného prohlášení svědek V. vypovídal defacto shodně s obžalovaným K., přičemž potvrzuje, že obžalovaný K. sdělil požadavek obžalovaného Z., aby svědek V. sehnal dva další svědky, kteří potvrdí text - obsah prohlášení. Text předmětného prohlášení určený k notářskému ověření svědek obdržel již ve finální podobě. Jediné co do textu doplnil, byla dvě požadovaná jména svědků. Za vyhotovení tohoto prohlášení měl slíbené finanční prostředky, část měla jít i pro požadované dva další svědky. Od obžalované H. obdržel za to 17.000 euro. V mezidobí, než bylo předmětné prohlášení notářsky ověřeno, mu vyhrožovala obžalovaná H., že když nesplní to, co chce obžalovaný Z., bude mít problémy. Proto vše oznámil Policii ČR. Svědek V. zcela výslovně a opakovaně odmítl, že by byl ze strany policie jakýmkoliv způsobem naváděn. Uvedl, že policií mu bylo pouze řečeno, aby dělal vše podle toho, co mu obžalovaný K. či obžalovaná H. řeknou. Dotázán popřel, že by po něm policejní orgán chtěl, aby schůzky monitoroval. Sdělil, že schůzky asi monitorovala samotná policie. Vždy po schůzkách s obžalovaným K. či po předání peněz od obžalované H. vše oznámil policii, zde předával obdržené peníze, jednorázové telefony tzv. paštiny, či kopii vyhotoveného notářského zápisu. Výpověď svědka M.V., jak již výše uvedeno, zcela koresponduje s výpovědí obžalovaného K., ale i částečně s výpovědí obžalované H., výpovědí obžalovaného V. a zejména pak se záznamy ze sledování a záznamy o odposleších telekomunikačního provozu. Skutečnost, že mu bylo vyhrožováno jménem „Hlavného“, pak vyplývá i z přepisu SMS, které obdržel. Z výpovědi svědka V. vyplývá, že texty prohlášení dle sdělení obžalovaného K. pocházely od obžalovaného Z.. Celou záležitost svědek vnímal tak, že obžalování v daňové kauze se snaží vinu v daňové kauze hodit na pana P.. Obžalovaným K. byl informován, že obdobné kroky, jaké jsou požadovány po něm, jsou podnikány u více osob. K.mu sdělil, že dokonce i R. bude obdobně vypovídat. Z výpovědi svědka V. vyplývá, že text prohlášení neodpovídá pravdě. Cílem předmětného prohlášení bylo vyvinutí obžalovaného Z. v daňové kauze a očernit P.P..

Co se týče výpovědi svědka J.D., tak z jeho výpovědi vyplynulo, že v období 2012 – 2014 měl negativní zkušenosti s obžalovaným Z., což bylo jedním z důvodů, proč nynější záležitost oznámil Policii ČR. Z výpovědi tohoto svědka vyplývá, že od ledna 2016 s ním navázala kontakt obžalovaná H., která mu v květnu 2016 řekla, že je v kontaktu s lidmi od obžalovaného Z., konkrétně s právníkem Ondrou (O.K.). Požadovala, aby svědek s nimi spolupracoval, aby podal falešné obvinění na dva policisty a aby kompromitoval svědka P.P.. Následně obžalovaná H. napojila svědka na obžalovaného K. a dále svědek D. komunikoval s obžalovaným K. přes aplikaci Wicker Me. Právě prostřednictvím této aplikace mu obžalovaný K. vyhrožoval. Obžalovaný K. mu sdělil, že jedná na pokyn obžalovaného Z.. Vyhrožoval mu, že jej nechají zavřít, pokud nebude spolupracovat. Požadavek byl takový, aby sepsal nepravdivé prohlášení, následně učinil trestní oznámení a tím zkompromitoval policisty. Výpověď svědka J.D. ohledně sepsu prohlášení koresponduje s výpovědí obžalovaného K. a s výpovědí obžalované H.. Svědek D. uvedl, že text tohoto prohlášení byl nepravdivý, obdržel za něj finanční odměnu, měl slíbené i další finanční prostředky, jejichž část měl použít na odměny svědků, kteří obsah prohlášení měli potvrdit. Skutečně poté, co podepsal první prohlášení, obdržel část finančních prostředků, tyto předal Policii ČR, kterou kontaktoval, neboť se obával obžalovaného Z., s nímž již měl negativní zkušenosti právě z roku 2012, tehdy totiž obžalovaný Z. mu vyhrožoval smrtí. Z výpovědi svědka D. a vyplývá, že tedy skutečně prvotním impulsem, aby vše ohlásil policii, byly výhrůžky Z. tlumočené obžalovaným K.. Rovněž tento svědek popřel, že by byl policisty jakkoliv instruován. Uvedl, že jednotlivá setkání s obžalovanými oznamoval policii vždy po těchto setkáních. Nebylo mu předem ze strany policie řečeno, jak má postupovat, nebyl instruován, aby vyvolával další schůzky. Rovněž tento svědek popřel, že by s jeho vědomím policie jakkoliv

monitorovala průběh jednotlivých schůzek. Uvedl, že sám si pouze pořídil na svůj mobil fotografii při podání vysvětlení dne 5. 10. 2016. Rovněž tento svědek připustil, že věděl, že na celé záležitosti se podílí více osob. Rovněž tento svědek uvedl, že obdržené finanční prostředky předal Policii ČR. Podrobně pak popsal jednání s obžalovaným L.. Uvedl, že mu sdělil, že se jedná o vymyšlené trestní oznámení, na což obžalovaný L. reagoval tak, že je mu to jasné. Svědek D. podrobně popsal průběh sepsu trestního oznámení na služebně Policie ČR v kanceláři u obžalovaného Š., přičemž jeho výpověď zcela koresponduje se záznamy ze sledování i se záznamy odposlechů telefonických hovorů, jakož i s výpovědí obžalovaného K.. Stejně jako v případě svědka V. je zřejmé, že i tento svědek finanční prostředky, které za seps nepravdivého prohlášení a následně za podání nepravdivého trestního oznámení obdržel, předal Policii ČR a to jak finanční prostředky, které obdržel prostřednictvím obžalované E.H., tak finanční prostředky, které obdržel od obžalovaného L.. Z výpovědi svědka D. a též vyplývá, že celou záležitost oznámil policii v Brně proto, že tyto věci spojoval s obžalovaným Z. a s daňovou kauzou, která byla řešena právě v Brně. Z výpovědi svědka též vyplynulo, že policejní orgán ho nikterak neinstruoval a svědek, jak již výše zmíněno, policii vše oznamoval až po uskutečněných schůzkách, kdy popisoval policii jejich průběh. Po schůzkách a obdržení finančních prostředků předával tyto finance právě policii. Z výpovědi svědka D. a pak je patrné též, jakým způsobem s celou záležitostí byli seznámeni obžalovaný L. obžalovaný Š.. V tomto směru výpověď svědka D. a zcela koresponduje se záznamem o sledování ze dne 5. 10. 2016, ale i ze dne 16. 8. 2016, které zcela s výpovědí svědka korespondují, a z nichž je patrné, že již 16. 8. 2016 svědek D. informuje obžalovaného L. nepravdivosti zamýšleného trestního oznámení, přičemž ze záznamu z 5. 10. 2016 je zřejmé, že i obžalovaný Š. je si vědom nepravdivosti předmětného trestního oznámení. Z průběhu sledování ze dne 5. 10. 2016 rovněž vyplývá, že to byl obžalovaný L., kdo svědka instruoval ohledně popisu policistů v průběhu sepsu trestního oznámení a právě v průběhu tohoto sepsu telefonicky zjišťoval, jaká jména policistů se mají do trestního oznámení uvést. I tato skutečnost zcela vyvrací obhajobu obžalovaných L. a Š..

V souvislosti s výše uvedeným pak nelze přehlédnout i tu část výpovědi svědka D. a, která je opět v souladu s výpovědí obžalovaného K. a též v souladu se záznamy o odposleších a o sledování, které zároveň vyvracejí obhajobu obžalované E.H., že o obsahu vyhotovovaných prohlášení nic nevěděla, byť si byla vědoma, že tyto jsou sepsávány dle pokynů obžalovaného Z., který hradí finanční prostředky ve prospěch svědků, kteří měli prohlášení či notářské zápisy učinit. Ostatně tuto obhajobu vyvrací i částečně výpověď svědka V. a taktéž obsah zajištěné SMS komunikace obžalované H. se svědkem V..

Pokud obhajoba namítá, že svědci M.V. a J.D. působili jako tzv. policejní agenti, tak této námitce odvolací soud nepřisvědčil. Nelze přehlédnout, že od samého počátku, kdy se na Policii ČR dostavil M.V., dostavil se sám a dobrovolně, byl orgány činnými v přípravě řízení zvolen postup dle § 158 odst. 3 trestního řádu, tedy povolení sledování soudem. Sledování všech osob, o nichž M.V. hovořil, bylo prováděno bez jeho vědomí. Obdobný postup pak byl provedený v případě J.D., který rovněž dobrovolně a sám se na policii dostavil a podal prvotní vysvětlení a na základě tohoto rovněž v tomto případě na základě povolení k sledování soudem byly osoby zainteresované sledované policií bez jejich vědomí. Jak patrné z protokolů o jednotlivých odposleších či protokolů o sledování osob, tak tyto byly prováděny specializovaným policejním orgánem Útvarem zvláštních činností Policie ČR. Ze záznamů o odposleších, které byly rovněž soudem povoleny a ze záznamů o sledování, byly následně pořízeny protokoly a z těchto protokolů je patrné, že ke sledování byly použity skrytě umístěné technické prostředky. Jak z výpovědi svědka M.V., tak svědka J.D. pak vyplývá, že o sledování nebyli nikterak vyrozuměni a jejich postup nebyl koordinován policejním orgánem. Nelze tedy přisvědčit, že tyto osoby byly v postavení policejních agentů, kteří by, jak naznačuje obhajoba, použili tzv. policejní provokaci. Naopak z výpovědi obou těchto svědků je zřejmé, že oni sami se dostavili na Policii ČR, nebyli nikterak instruováni, nevěděli o tom, že byli sledováni, pouze byli policií požádáni, aby po

jednotlivých schůzkách, kterým nechají volný průběh, se dostavili na policii a sdělili obsah schůzek, což činili, přičemž jejich sdělení jsou v souladu se záznamy o provedených sledováních. Z výpovědi svědků V. a D. pak vyplývá, že to byli právě obžalovaní, kdo činili kroky k páčání trestné činnosti. Tyto jednotlivé kroky právě svědci V. a D. oznamovali Policii ČR, aniž byli ovlivněni jakoukoliv aktivitou policejního orgánu. Námitkám obhajoby tudíž odvolací soud nemohl přisvědčit a výpovědi svědků V. a D. a považoval za věrohodné a opatřené zcela procesním způsobem.

36. Odvolací soud dospěl k závěru, že všechny provedené důkazy nasvědčují jednoznačné koordinovanosti všech zúčastněných osob, tedy obžalovaného Z., obžalovaného K., obžalovaného V., obžalované H., ale i M.V.a J.D., stejně jako v neposlední řadě i obžalovaného L.a a následně i obžalovaného Š.. Je přitom nepochybné, že jejich cílem bylo narušit jednání všech obžalovaných a nebylo zaměřeno pouze na jednotlivé úkony, jejich cílem bylo narušit činnost orgánů činných v trestním řízení, zaměřenou na objasnění skutkového stavu věci ve věci jednak 46 T 5/2015, vedené u Krajského soudu v Brně, v níž je obžalován S.Z., tak i věci vedené u NCOZ Expozitura Brno, pod sp. zn. NCOZ-089/TC-2016-417600 ve prospěch obžalovaného M.V., ale i spoluobviněných, přinejmenším T.R. a dalších, přičemž způsob, jakým mělo k ovlivnění těchto trestních stíhání dojít, bylo křivé obvinění vyšetřujících policistů z nezákonných postupů v rámci těchto trestních řízení, jednak nepravdivými písemnými prohlášeními a na to navazujícími nepravdivými trestními oznámeními. Je zřejmé, že činnost celé skupiny řízené obžalovaným Z. byla započata na podzim roku 2015, kdy byly rozdány první pokyny k páčání trestné činnosti ze strany dalších obžalovaných, a to obžalovaného K. a obžalovaného V., následně bylo kontinuálně prováděno větší množství úkonů, přičemž však všechny směřovaly ke shora uvedeným cílům, a to jednak vyhotovení notářských zápisů, vyhotovení „Čestného prohlášení“ snaha o obvinění P.P. z páčání trestné činnosti v souvislosti s údajnými drogami, trestní oznámení ze strany J.D., křivé obvinění ze strany M.V.. Tyto úkony byly prováděny až do doby, než obžalovaný Z. byl vzat do vazby, avšak jak vyplývá z výpovědi obžalovaného K., potažmo ze záznamů o jeho sledování, činnost skupiny měla dále pokračovat a ve skutečnosti měla být dále zesilována i rozšiřována. Je tedy zřejmé, že k další trestné činnosti nedošlo pouze v důsledku na vůli obžalovaných zcela nezávislých okolností, a to v důsledku zásahu orgánů činných v trestním řízení. Je zřejmé, že skupina okolo obžalovaného Z. byla vytvořena právě s tímto jednotlivým záměrem soustavně narušovat činnost orgánů činných v trestním řízení jednak křivým obviněním policistů, jednak křivým obviněním svědků svědčících proti obžalovaným. Od počátku obžalovaný Z. do této činnosti zapojil více osob, a tento okruh se měl později rozšiřovat, kdy z výpovědi obžalovaného K. vyplývá, že obžalovaný Z. ho zaukoloval, aby do věci zapojil neméně 2 právníky, což obžalovaný K. realizoval tím, že do věci zapojil obžalovaného L., a v budoucnu měl zapojit ještě právníka dalšího. Z pokynů, které obžalovaný Z. vydával obžalovanému K., pak je zřejmé, že jednotlivé osoby, jak V., tak D., podávající trestní oznámení, či vyhotovující notářské zápisy, měly obstarat na podporu svých tvrzení ještě další svědky. Je tedy zřejmé, že okruh osob zapojených do činnosti skupiny se měl i nadále rozšiřovat, když navíc ze záznamu odposlechu telefonického hovoru mezi obžalovaným K. a svědkem V. ze dne 23. 6. 2016 vyplývá, že na všech obviněních se bude podílet až 15 osob.

37. Z výpovědi obžalovaného K., výpovědi obžalované H., výpovědí svědků D. a V., záznamů o sledování, záznamů o odposleších telefonických hovorů, výsledků domovních prohlídek či prohlídek jiných prostor tak jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný Z. založil organizovanou zločineckou skupinu, do jejíž činnosti se vědomě zapojili a pokyny obžalovaného Z. plnili všichni další obžalovaní, a to obžalovaný O.K. vystupující jako hlavní výkonná osoba, dále obžalovaný M.V. až do doby, než byl vzat do vazby, jeho úlohu posléze převzala obžalovaná E.H., již pokyny obžalovaného Z. tlumočil obžalovaný K., která následně úkolovala M.V.a J.D., předávala jim pokyny obžalovaného K., jimiž realizoval vůli obžalovaného Z.. Takto tlumočené pokyny plnil též obžalovaný L. a jeho prostřednictvím též obžalovaný Š.. Tato skupina měla, jak patrné z výše

uvedeného, hierarchické uspořádání, přičemž mezi jednotlivými členy existovaly vztahy nadřízenosti a podřízenosti, byla zaměřena na soustavné páčání trestné činnosti, fungovala dlouhodobě a soustavně a její činnost byla koordinovaná, neboť jednotlivé osoby nepostupovaly nahodile, naopak hlavní organizační osobou v hierarchii byl obžalovaný Z., jemu podřízeným organizačně výkonným článkem byl obžalovaný K., jemu podřízenou osobou byl obžalovaný M.V. a následně obžalovaná E.H., která plnila též roli spojky mezi obžalovaným K. a obžalovaným V.. Do činnosti obžalovaných se vědomě zapojili též obžalovaný L. obžalovaný Š.. Je nepochybné, že to byl právě obžalovaný S.Z., který vše vymýšlel, organizoval a následně financoval. Tento systém financování vyplývá pak z výpovědi obžalovaného K., obžalovaného V., ale i obžalované H.. Všichni obžalovaní přitom věděli, kdo hlavním organizátorem trestné činnosti je, či pokyny fakticky plní a kdo jim poskytuje finanční prostředky. Byť krom obžalovaného Z. úplnými informacemi disponoval pouze obžalovaný K. ostatní osoby disponovaly pouze informacemi částečnými, nezbytnými k plnění jednotlivých úkolů, přičemž obžalovaný Š. byl informován pouze v rozsahu úkolu jím plněného, tak je nepochybné, že všechny tyto osoby byly členy organizované zločinecké skupiny zaměřené na soustavné koordinované dlouhodobé páčání trestné činnosti, jejich jednání bylo vedeno jedním jediným cílem, přičemž tato skupina byla řízena hierarchicky tak, že jí řídil obžalovaný Z. a u ostatních se jednalo o postavení v principu subordinace. V této souvislosti nutno podotknout, že všichni obžalovaní, kteří se dopustili trestných činů jako členové organizované skupiny, nemuseli se podílet na všech činnostech organizované skupiny, ani dopodrobna vědět o všech dílčích aktivitách ostatních členů, postačovalo u nich pouze srozumění s tím, čím se organizovaná skupina zabývá a k jakým cílům směřuje. Všichni obžalovaní přitom věděli, že jejich cílem i protiprávní způsoby probíhající trestní řízení, křivě obvinít policisty a další osoby, věděli, že v této skupině nejsou jedinými členy, a že skupina má členů víc, tudíž byli srozumění přinejmenším s tím, čím se organizovaná skupina zabývá a k jakým cílům směřuje. Všichni obžalovaní pak věděli, či byli srozumění s tím, že hlavou organizované skupiny je obžalovaný Z. a že plní pouze jeho pokyny a peníze, které za tímto účelem jsou používány, pochází právě od něho.

38. Odvolací soud dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaných Z., L., E.H., J.Š. byla zcela vyvrácena, když všichni tito jsou usvědčováni bez jakýchkoliv pochyb výpovědí obžalovaného K., svědků J. D. a M.V., které zcela korespondují s přepisy SMS, notářskými zápisy, prohlášeními J. D., komunikací messenger, listinami obsahujícími obsah odposlechů mobilních telefonů, jakož i s protokoly o sledování, obrazovou dokumentací, protokoly o domovních prohlídkách a protokoly o prohlídkách jiných prostor. Distancování se odvolacího soudu od rozsudku soudu prvního stupně se týká pouze skutkových zjištění, které soud prvního stupně dovodil z provedených důkazů ve vztahu k bodu I. napadeného rozsudku, nikoliv k hodnocení věrohodnosti jednotlivých důkazů, když odvolací soud shodně se soudem prvního stupně považoval výpověď obžalovaného K., jakož i výpovědi svědků D. a V. za zela věrohodné, neboť tyto nejenže korespondují mezi sebou navzájem, ale korespondují i s ostatními výše zmíněnými důkazy, nad to korespondují i zčásti s výpovědí obžalované H., která potvrzuje, že sháněla na popud obžalovaného K. svědky V. a D., připouští, že věděla, že toto konání je ve prospěch a na pokyn obžalovaného Z. a připouští též, že na pokyn obžalovaného K. vyhrožovala svědku V., zčásti též koresponduje s výpovědí obžalovaného V., byť tento popírá, že by se účastnil po celou dobu činnosti celé skupiny. Obžalovaný V. však připouští, že lživě obvinil policisty K. a D., připouští, že text jím vytvořeného prohlášení, které již v roce 2015 ověřoval na velvyslanectví České republiky v Bruselu, mu byl zaslán emailem, přičemž, jak uvedl, domnívá se, že mu ho zaslal obžalovaný Z., neboť tento mu za ověření prohlášení prostřednictvím obžalovaného K. předal částku 4000 – 6000 euro.

39. Odvolací soud tudíž dospěl k závěru, že skutek popsany pod bodem I. výroku nynějšího rozsudku se stal tak, jak je zde podrobně popsáno, přičemž k tomuto závěru dospěl na základě vyhodnocení opakovaných důkazů spolu s důkazy, které provedl již soud prvního stupně. Pokud obžalovaní ve svých odvoláních namítali nesprávné hodnocení důkazů ve vztahu k obhajobám jednotlivých obžalovaných, tak s tímto odvolací soud se neztotožnil, neboť obhajoba obžalovaných ve vztahu k bodu I. byla naprosto spolehlivě vyvrácena.

40. Co se týče bodu II., tak i zde odvolací soud dospěl k závěru, že ani po doplněném dokazování nedošlo ke změně skutkového stavu věci. Ve vztahu k tomuto bodu výroku napadeného rozsudku nutno konstatovat, že soud prvního stupně ve věci provedl úplné dokazování nezbytné ke splnění povinnosti vyplývající z § 2 odst. 5, tedy zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. Pokud obžalovaný namítá nevěrohodnost svědka Ing. Mirchiho, tak v tomto směru odvolací soud jeho námitkám nepřisvědčil. Předně nutno konstatovat, že soud prvního stupně hodnotil důkazy ve vztahu k tomuto bodu obžaloby, jako zcela věrohodné a obžalovaného bez pochyb usvědčující. Je nutno poukázat na znění ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu v tom směru, že hodnocení důkazů je výlučným právem soudu prvního stupně a odvolacímu soudu nepřisluší, aby do těchto zasahoval, vyjma situací uvedených právě v ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu, tedy v situaci, kdy hodnocení důkazů se jeví nelogickým. Toto však ve vztahu k tomuto bodu obžaloby odvolací soud nezjistil a zcela se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně v tom směru, že svědka M. považoval za zcela věrohodnou osobu a důkazy usvědčující obžalovaného za jednoznačně prokazující jeho vinu. Odvolací soud nepřisvědčil námitkám obžalovaného Z. uplatněné v podaném odvolání ve vztahu k tomuto bodu, neboť tyto jsou výhradně námitkami směřujícími do hodnocení důkazů soudem prvního stupně. Namítá-li obhajoba rozpory ve výpovědi tohoto svědka, pak nutno konstatovat, že v základních bodech vztahujících se k jednání obžalovaného a k páčání trestné činnosti, takovéto rozpory odvolací soud neshledal. Lze připustit, že svědek, jenž je, jak již konstatoval soud prvního stupně, osobou vyššího věku, poněkud zmateně líčí detaily jednání obžalovaného a své reakce na tyto, nicméně nutno konstatovat, že v zásadních bodech jeho výpověď jak z přípravného řízení, tak i před soudem prvního stupně, zůstává stejná a neměnná a obžalovaného zcela usvědčující. Tato výpověď svědka není osamocenou, ale koresponduje se záznamem o sledování osob a věcí, jenž byl jako důkaz proveden, z něhož vyplývá, že obžalovaný opakovaně hovoří s tlumočníkem o tom, aby se v určitém úkonu prostudování spisu po skončení vyšetřování záměrně nedostavoval (např. č. l. 2920, 2928 záznamy ze dne 13. 2. 2015 či 17. 2. 2015), přičemž z této komunikace je též patrný nátlak na svědka M. ze strany obžalovaného Z. (č. l. 2930 a následující). Vzhledem k tvrzení svědka Ing. Mirchiho, že obžalovaný zapisoval své návrhy na listy papíru a zejména pak do sešitu, do kterého psal poznámky, byla v cela obžalovaného Z. provedena prohlídka a byly zajištěny listiny zde se nacházející, zejména sešity, kdy v jednom z těchto sešitů, jehož vzhled odpovídá vzhledu sešitu, které svědek Tlumočník Ing. Mirchi popisoval, byl zjištěn přeškrtnutý text napsaný v perštině, jenž v překladu zní: „Bud' opatrný v rozhovoru neříkej nic mimo tlumočení pouze o případu, já jsem pozorný“ (č. l. 3059-3065). S tímto věcným důkazem, jenž koresponduje s tvrzením Ing. Mirchiho, pak koresponduje i zajištěný videozáznam úkonů seznámení, z něhož je patrné, že Z. při prostudování používal k poznámkám sešit s vyobrazením ovoce a světlým textem na červeném podkladu. Odvolací soud tudíž na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že vina obžalovaného Z. byla v tomto bodě zcela prokázána a skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná, nic na nich nemění ani doplnění dokazování odvolacím soudem, přečtením listiny nazvané „odborné vyjádření“. Z této listiny se podává, že tlumočník Nasim Shakeri posuzuje dle vlastní zkušenosti náročnost překladu z češtiny do perštiny a vyjadřuje se k časovým možnostem tohoto překladu. Z vyjádření obžalovaného Z. je zřejmé, že tento předmětnou listinu navrhl k provedení jako důkaz, aby prokázal, že neměl motiv k zdržování překladu podplácením tlumočníka či pokusem o jeho podplácení, nýbrž chtěl prokázat, že tak jako tak čas vyhrazený orgány činnými v trestním řízení k seznámení se spisem byl pro provedení překladu a řádného

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

seznámení nedostatečný. Byť tlumočnick Nasim Shakeri se vyjadřuje k době, za jakou by bylo možno přeložit spisový materiál z češtiny do perštiny, tak je zjevné, že se jedná o individuální vyjádření tohoto tlumočnicka vztahující k jeho vlastní možnosti či rychlosti překladu, když toto jeho vyjádření nemá žádného vlivu na důkazní situaci, která byla zjištěna a nemůže tuto změnit.

41. V případě bodu II. výroku napadeného rozsudku tedy odvolací soud výrok o vině považoval za zcela správný a zákonný a tento po zrušení rozsudku v celém rozsahu převzal beze změn z rozsudku soudu prvního stupně.

42. Výše uvedené závěry vyplývající ze změny hodnocení důkazů skutkových zjištění vedly odvolací soud též k postupu dle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu, když při právní kvalifikaci jednání obžalovaných byl porušen trestní zákon.

43. Odvolací soud dospěl ve vztahu k bodu I. výroku rozsudku k závěru, že všichni obžalovaní se vědomě zapojili do činnosti skupiny, a to počínaje obžalovaným Z., přes obžalovaného K., přes obžalovaného V., obžalovanou H., přes obžalovaného L. v konečné fázi i obžalovaného Š..

Co se týče obžalovaného S.Z., tak jak již bylo konstatováno, byl to on, kdo byl hlavou celé skupiny. On dával podněty, instruoval obžalovaného K., který jej následně zadal obžalovanému V., jenž začal organizovat napojení na M.V.a J.D., a poté co byl vzat do vazby, jeho úlohu převzala obžalovaná H., která se na M.V. napojila, a ten za finanční obnos nechal ověřit notářský zápis, jehož obsahem bylo nepravdivé obvinění policistů. Obžalovaná E.H. se pak napojila na J.D.. Dle pokynů obžalovaného K. jen tlumočil úkol zadaný obžalovaným Z., J.D.se posléze zkontaktoval s obžalovaným L. na pokyn obžalovaného K., jehož úkolem od Z. bylo sehnat dalšího právníka, posléze obžalovaný L. spolu s J.D. poté, co se domluvili na podrobnostech, se odebrali k obžalovanému Š., kde bylo podáno trestní oznámení formou úředního záznamu o podaném vysvětlení. Všem osobám v celé akci vystupujícím bylo známo, že se jedná o nepravdivé prohlášení, o křivé obvinění policistů, byl jim znám účel, za jakým bylo zpracováno a to jak toto oznámení učiněné formou záznamu o podaném vysvětlení, tak notářský zápis. Nutno podotknout, že jak obžalovaný L., tak obžalovaný J.Š. si byli vědomi toho, že text prohlášení J.D., z něhož následně bylo učiněno trestní oznámení, je nepravdivý. Obžalovaný L. by informován o nepravdivosti tohoto prohlášení jak obžalovaným K., tak svědkem J.D., věděl, že hlavní osobou v celé záležitosti je obžalovaný Z., což vyplynulo nejen z odposlechu záznamů telefonického hovoru mezi obžalovaným K. a obžalovaným L., ale i ze záznamu o sledování J.D., jenž s obžalovaným L. navštívil a zapojil do činnosti skupiny obžalovaného J.Š., policistu. Jeho povědomí o nepravdivosti údajů uváděných v předmětném oznámení vyplývají z okolností týkajících se samotné přípravy předmětného textu, či údajného sepsu trestního oznámení. Z protokolu o sledování J.D. je patrný rozhovor obžalovaného Š. se svědkem D., provádění úpravy jmen v textu na základě telefonických hovorů obžalovaného L. uskutečňovaný přímo v průběhu úpravy předmětného prohlášení. Obžalovaný Š. si tak musel být vědom toho, že se podílí na křivém obvinění osob z řad příslušníků policie. Ze samotného textu trestního oznámení mu muselo být patrné, že prospěch z toho bude mít právě obžalovaný Z.. Důsledkem konání obžalovaného Š. bylo zajištění přijetí trestního oznámení obsahujícího křivé obvinění, a jeho následné postoupení příslušnému orgánu GIBS. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný Z. se přímo podílel na vytvoření nepravdivých prohlášení svědků V. a D.. Určil, že tato nepravdivá tvrzení mají dosvědčit každému z nich ještě další dva svědkové. Zajišťoval finanční motivaci svědků. Určil, že texty, které vytvořil, mají být použity u GIBS, či policejních orgánů. Trestní oznámení tak bylo podáno dle textu, který vzešel právě od obžalovaného Z., na němž nebylo možno provádět žádné úpravy. Obžalovaný si byl vědom toho, že informace zde uvedené nejsou pravdivé. Obžalovaný Z. byl ten, kdo požadoval, aby byla zajištěna diskreditace svědka P.P.. Cílem jednání všech obžalovaných bylo diskreditovat policejní orgány, které se podílely na získávání důkazů v daňové kauze, v níž figuruje obžalovaný S.Z. jako obžalovaný, diskreditovat klíčového svědka v této kauze P.P. a diskreditovat policisty vyšetřující další trestní kauzu, vedenou vůči obžalovanému M.V. tak, aby nebylo možno zjistit objektivní stav věci. Jak Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

již bylo zmíněno, byl to právě obžalovaný Z., který koordinoval postup jednotlivých kroků. Výkonnou osobou v této skupině pak byl obžalovaný K., který plnil pokyny obžalovaného Z., zajišťoval finanční stránku z peněz Z. ve vztahu k svědkům, podílel se na úpravě textů nepravdivého prohlášení svědka V., společně s obžalovanou H. zajišťoval prostřednictvím finančních slibů či výhrůžek, aby svědek V., a později též svědek D., spolupracovali. Byl to právě obžalovaný K., kdo jako výkonná osoba zajistil prostřednictvím obžalovaného L. podání trestního oznámení ze strany J.D. dle textu, který mu dodal obžalovaný Z.. Prostřednictvím obžalovaného K. byly pak předávány informace o napojení dalších osob do celé záležitosti, konkrétně pak zapojení obžalovaného V., jenž následně rovněž podal nepravdivé trestní oznámení, plán se zapojením R. a do celé záležitosti, apod.

Co se týče obžalované H., ta si byla vědoma, pro koho mají být prohlášení a následná trestní oznámení vytvořena. Za tímto účelem pak kontaktovala svědky V. a D., podílela se na jednotlivých předáních finančních prostředků svědkům, podílela se na jejich přesvědčování, či účastnila si jejich vydírání výhrůžkami, které jim byly zasílány, účastnila se vyzvedávání notářských zápisů, čestných prohlášení, je tedy zřejmé, že i ona se vědomě zapojila do činnosti skupiny, byť jejím primárním cílem bylo pomoci obžalovanému V., jejímu příteli, avšak současně si byla vědoma, že hlavním cílem celé akce je snaha pomoci především obžalovanému Z., případně i dalším osobám, kteří jsou spoluobvinění. Od počátku věděla, že pracuje pro Z., který vše financuje a řídí a věděla, co je jeho cílem.

Co se týče obžalovaného M.V., tak ten do celé skupiny se zapojoval na počátku, kdy to byl právě on, kdo se podílel na zajištění změny výpovědi svědka V.. Po jeho vzetí do vazby jeho činnost převzala obžalovaná H., je však zřejmé, že byl informován o průběhu činnosti skupiny, neboť právě 31. 8. 2016 učinil křivou výpověď, přičemž tato byla spojena s další činností skupiny vedené obžalovaným Z.. O tom, že se zapojoval do činnosti skupiny právě v této souvislosti, svědčí i tvrzení obžalovaného K. směřované k svědku V., jehož právě obžalovaný K. informoval, že V. bude vypovídat taktéž. O tom, že o celé záležitosti byl informován, svědčí ostatně i v jeho cele nalezená fotokopie prohlášení svědka V. a samotné křivé obvinění policistů, k čemuž ostatně se následně doznal.

Obžalovaný Z.L. byl jak obžalovaným K. tak svědkem D. informován o tom, že text prohlášení, z něhož bylo následně učiněno trestní oznámení formou podání vysvětlení úředním záznamem, je nepravdivý. Byl si vědom toho, že hlavní osobou v celé záležitosti je obžalovaný Z., což vyplývá z informace předané mu obžalovaným K. za situace, kdy hodlal zasáhnout do textu připravovaného prohlášení, a byl informován, že do textu se zasahovat nesmí, neboť obžalovaný Z. nechce nic měnit a „je na to pečlivý“. Byť toto mu bylo známo, obžalovaný L. se aktivně zapojil do činnosti skupiny, zainteresoval do ní dalšího obžalovaného J.Š., a s ohledem na přinejmenším obsah předmětného prohlášení musel si být vědom, co je křivým obviněním sledováno. Navíc nelze přehlédnout, že v průběhu sepisování trestního oznámení aktivně zasahoval do průběhu děje, telefonicky zjišťoval jména policistů, která mají být v trestním oznámení uvedena, i popis těchto osob.

Co se týče pak obžalovaného Š., tak i tento se zapojil, byť jako poslední z článků celého řetězu do činnosti skupiny, nepochybně si musel být vědom toho, že se podílí na křivém obvinění policistů, už z textu samotného trestního oznámení mu muselo být zřejmé, že prospěch z toho bude mít obžalovaný Z.. Není podstatné, zda věděl či nikoli, kdo je hlavním organizátorem trestné činnosti, jaké jsou další články řetězu, a jak která z osob se na záležitosti podílí. Z průběhu sledování pak je zřejmé, že obžalovaný Š. si musel být vědom toho, že původcem trestního oznámení není svědek J.D., přesto trestní oznámení sepsal, nechal je služební cestou svým nadřízeným postoupit příslušnému orgánu GIBS, věděl, že předmětné oznámení není pravdivé, a následně zjišťoval pro obžalovaného L., zda trestní oznámení na GIBS již bylo podáno.

Pokud jde o obžalovaného K., tak ten jakožto spolupracující obviněný se k trestné činnosti v rozsahu, jak byl uznán vinným, zcela doznal, usvědčuje ostatní spoluobžalované, přičemž jeho výpověď zcela koresponduje i s ostatními provedenými důkazy. Byl to právě obžalovaný K., kdo zprostředkoval původní kontakt s obžalovaným Z., a následně jsa veden vidinou získání finančních prostředků, předával pokyny a finanční prostředky obžalovaného Z. ostatním spoluobžalovaným, působil jako výkonná osoba v celé skupině obžalovaných, a to takovým způsobem, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku pod bodem I.

Jednotliví obžalovaní v závislosti na svém postavení ve skupině věděli, kdo je hlavním organizátorem trestné činnosti, úplnými informacemi disponoval obžalovaný K., obžalovaný V. a obžalovaná E.H. disponovali pouze částečnými informacemi nezbytnými k plnění jednotlivých úkolů, do činnosti pak se zapojil vědomě obžalovaný L., co se pak týče obžalovaného Š., tento byl informován pouze v rozsahu jím plněného úkolu.

Odvolací soud tak konstatuje, že všichni obžalovaní se vědomě zapojili do činnosti skupiny v postavení od řídicí osoby, již byl obžalovaný Z., až do vykonavatele posledního z úkolů trestné činnosti. Jednání všech obžalovaných tak naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a u obžalovaného Z. též alinea první trestního zákoníku, neboť obžalovaný Z. se nejen účastnil činnosti této organizované zločinecké skupiny, ale tuto skupinu též založil a řídil, přičemž u všech byla použita kvalifikace ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019, neboť toto znění ve smyslu § 2 trestního zákoníku se jeví pro všechny obžalované nejpriznivějším.

Současně všichni obžalovaní naplnili svým jednáním veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu krivé obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, obžalovaní Z. a M.V. též i dle písm. e) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, který spáchali právě ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 trestního zákoníku, tedy ve prospěch skupiny, do jejíž činnosti se zapojili, když obžalovaný Z. a M.V. tak jednali vůči osobám, které vůči nim plnily svoji povinnost vyplývající z jejich zaměstnání. I v tomto případě jednání všech obžalovaných bylo kvalifikováno s ohledem na ustanovení § 2 trestního zákoníku dle zákona účinného do 31. 1. 2019. Je nepochybné, že všichni obžalovaní totiž jednali v úmyslu krivé obvinění nejen svědka P., ale zejména policisty, přivodit těmto trestní stíhání a v důsledku toho zpochybnit trestní stíhání obžalovaného Z., obžalovaného V. a potažmo řady dalších jejich spoluobžalovaných v jiných trestních věcech.

Jednání všech obžalovaných je nutno kvalifikovat též jako trestný čin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je zřejmé, že všichni obžalovaní při vědomí trestního stíhání, případně postihu, jímž byli ohroženi obžalovaný Z. a obžalovaný M.V. se snažili diskreditací osob, které se na odhalení trestné činnosti podílely, a snahou o ovlivnění svědeckých výpovědí protiprávním způsobem ovlivnit jednak probíhající trestní řízení v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 46 T 5/2015, jednak probíhající trestní řízení v trestní věci vedené policejním orgánem Národní centrály proti organizovanému zločinu, expozitura Brno, pod sp. zn. NCOZ 979/TČ-2016-417600, když jim bylo zřejmé, že díky tomuto ovlivnění vyplývajícimu z nepravdivých písemných prohlášení a nepravdivých trestních oznámení, obsahujících krivé obvinění policistů z nezákonných postupů v rámci právě těchto trestních věcí se snažili docílit vyvinění přinejmenším obžalovaných Z. a obžalovaného V., popřípadě i dalších osob v těchto trestních věcech stíhaných. Toto jednání všech obžalovaných vykazuje pak veškeré zákonné znaky trestného činu nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, i v tomto případě pak byl použit trestní zákoník účinný do 31. 1. 2019.

Obžalovaná E.H. a obžalovaný K. svým jednáním naplnili též zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a) písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. I v tomto případě soud při kvalifikaci použil zákon účinný do 31. 1. 2019, neboť jeho znění pro obžalované se jeví nejprůzračnějším. Je nepochybné, že vyhrožování ze strany obou těchto obžalovaných směřovalo k svědkům V. a D.. Právě tímto vyhrožováním uplatněným zejména v telefonickém kontaktu oba obžalovaní nutili tyto svědky, aby sepsali či ověřili předemtná prohlášení, notářské zápisy vedoucí k trestním oznámením, přičemž v případě M.V. i J.D. jednalo se o osoby v pozici svědků v trestním řízení vedeném proti obžalovanému Z. či obžalovanému V., přičemž nepochybně způsob, jakým jim obžalovaní vyhrožovali, nesl v sobě znaky těžké újmy spočívající v obvinění z únosu, případně obvinění z trestné činnosti.

Obžalovaní L. a J.Š. nad to svým jednáním naplnili veškeré zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, kdy v případě obžalovaného L. jednalo se o návod k spáchání tohoto trestného činu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve vztahu právě k obžalovanému J.Š.. Rovněž v tomto případě byl použit trestní zákon ve znění zákona účinném do 31. 1. 2019.

44 . Co se týče skutku popsaného pod bodem II. výroku rozsudku, odvolací soud dospěl k závěru, že obžalovaný Z. jednáním zde popsaným naplnil po všech stránkách veškeré zákonné znaky přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku taktéž ve znění účinném do 31. 1. 2019. Je totiž nepochybné, že obžalovaný se snažil přimět tlumočníka k tomu, aby za příslib finančního prospěchu pozdržel překlad materiálu v rámci seznámení s výsledky vyšetřování tzv. daňové trestní věci, přičemž je nepochybné, že jeho motivem bylo, aby plánovaná doba k prostudování spisu přesáhla konec maximální zákonem přípustné délky vazby pro přípravné řízení, v důsledku čehož by došlo k propuštění obžalovaného z vazby na svobodu. Obžalovaný Z., byť získal občanství České republiky, je osobou, která prohlásila, že český jazyk neovládá. Je tudíž oprávněn používat před orgány činnými v trestním řízení svého mateřského jazyka, jímž je jazyk fársí (perština), neboť obžalovaný je osobou narozenou v Íránské islámské republice. Z tohoto důvodu v rámci trestního řízení byl přiřazen tlumočník k přetlumočení spisového materiálu v rámci mezi jinými seznámení obviněného s výsledky vyšetřování. Je nepochybné, že činnost tlumočníka v tomto případě je účastí ve věci obecného zájmu. Věcí obecného zájmu je i řádný průběh trestního řízení a v jeho rámci seznámení obviněného s výsledky vyšetřování. Pokud v této souvislosti obviněný Z. se snažil prostřednictvím tlumočníka realizovat obstrukce při vidině propuštění z vazby, požadoval po něm, aby za příslib finančního prospěchu se záměrně nedostavoval, a tím zmařil lhůtu k prostudování spisu, pak je nepochybné, že tlumočnickovi právě v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu nabídl úplatek, a jeho jednání vykazuje zákonné znaky skutkové podstaty právě přečinu podplácení dle § 332 odst. 1 trestního zákoníku. Rovněž v tomto případě soud použil zákon účinný do 31. 1. 2019.

45. Podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku trestnost činů se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

V době páchaní trestné činnosti účinným byl trestní zákon ve znění do 31. 1. 2019. Od 1. 2. 2019 účinným se stal trestní zákon ve znění č. 287/2018 Sb.

Odvolací soud porovnal obě znění trestního zákona a dospěl k závěru, že příznivějším pro všechny obžalované se jeví zákon účinný v době spáchání trestné činnosti, tedy trestní zákon ve znění účinném do 31. 1. 2019, proto jednání všech obžalovaných kvalifikoval v jeho znění.

46. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel odvolací soud ze všech hledisek uvedených v ustanovení §§ 39-42 trestního zákoníku. Přihlédl nejen k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, ale i k osobním poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života i Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

k možnosti jejich nápravy. V případě obžalovaného K. přihlédl též k tomu, jakým způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny či trestných činů spáchaných ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédl též k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život všech obžalovaných. Vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní se dopustili trestné činnosti ve prospěch organizované zločinecké skupiny, v úvahu přicházelo ukládání trestu limitovaného ustanovením § 108 trestního zákoníku, z něhož vyplývá, že horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v trestním zákoně se u pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny zvyšuje o jednu třetinu. Takovému pachateli je tedy nutno ukládat trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby odnětí svobody, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58. Vzhledem k tomu, že obžalovaným Z., H., L. a K. soud ukládal tresty úhrnné, pak byl limitován též ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. U obžalovaných V. a Š. pak přicházelo v úvahu ukládání trestů souhrnných dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku i za sbíhající se trestnou činnost, za níž již byli v mezidobí pravomocně odsouzeni, a tudíž trest musel být ukládán za obdobných zásad jako trest úhrnný.

47. U všech obžalovaných nejpřísněji trestným činem byl zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona účinném do 31. 1. 2009, jenž všichni obžalovaní spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. U všech obžalovaných v úvahu tudíž přicházela modifikace dle § 108 odst. 1 trestního zákoníku.

48. V případě obžalovaného **S.Z.** soud nepřehlédl polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, tedy doposud vedený řádný život. Nebylo možno přehlédnout též okolnost přitěžující a to, že se svým jednáním dopustil více trestných činů dle § 42 písm. n) trestního zákoníku. Odvolací soud vzal v potaz, že byl to právě obžalovaný Z., kdo byl hlavním organizátorem i iniciátorem trestné činnosti. Byl hlavní postavou celé organizované zločinecké skupiny. Od něj byly dávány podněty, co se má udělat, koho oslovit, kdo a jak má změnit výpověď. Byl to obžalovaný, který zajišťoval finanční stránku celé věci, určoval znění textů jednotlivých prohlášení, určoval koho je nutno diskreditovat a jakým způsobem, koordinoval postup jednotlivých kroků. Byl ohrožen trestem v rozpětí šest let a čtyři měsíce až deset let a osm měsíců (za užití § 108 odst. 1 trestního zákoníku). Po zvážení všech okolností případu, osoby obžalovaného, jeho podílu na páchání trestné činnosti, okolnosti polehčujících i přitěžujících, po zvážení toho, že byl hlavní osobou v celém případě, tak odvolací soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem pro obžalovaného bude trest odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné zvýšené trestní sazby, jakožto trest úhrnný, za adekvátní považoval uložení trestu odnětí svobody v trvání osmi let, pro jehož výkon zařadil obžalovaného mimořádně do věznice s ostrahou za užití § 56 odst. 3 trestního zákoníku, neboť dospěl k závěru, že zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice se zvýšenou ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, se jeví nepřiměřeně přísným a jeho převýchova v nižším typu věznice bude lépe zaručena.

Vzhledem k tomu, že to byl právě obžalovaný, kdo financoval trestnou činnost, kdo poskytl finanční prostředky k zaplacení nepravdivých prohlášení M.V. a J.D., v úvahu přicházelo uložení též trestu propadnutí věci, a to předmětných finančních prostředků, které svědci V. a D. vydali orgánům činným v trestním řízení. Soud proto obžalovanému uložil též trest propadnutí věci, a to finanční částky 17 000 euro, kterou vydal M.V., finanční částky 10 000 Kč a 4 000 euro, kterou vydal J.D. dne 8. 7. 2016 a finanční částky 10 000 Kč, kterou vydal dne 16. 8. 2017 taktéž jak D.. Nepochybně jednalo se o finanční prostředky, které náležely obžalovanému Z. a kterých bylo užito ke spáchání trestného činu a proto uložení tohoto trestu se jeví zcela přiměřeným.

Odvolací soud nevyhověl návrhu státního zástupce na uložení obžalovanému Z. trestu peněžitého, neboť ustanovení § 345 odst. 3 trestního zákoníku ve znění zákona účinného do 31. 1. 2019 uložení takového druhu trestu nepřipouští a u obžalovaného Z. nebyly ani splněny podmínky § 67 trestního zákoníku.

49. V případě obžalované **E.H.**, která byla ohrožena shodnou trestní sazbou, soud dospěl k závěru, že je u ní okolností polehčujících, že žila dosud řádným životem a okolností přitěžujících, že svým jednáním se dopustila taktéž více trestných činů. Za přiměřený v případě obžalované E.H. považoval soud trest na samé spodní hranici zvýšené trestní sazby, kdy i v jejím případě nebylo možno přehlédnout její podíl na spáchání trestné činnosti a míru zapojení do činnosti této organizované zločinecké skupiny, která byla podstatně nižší než u obžalovaného Z.. Za přiměřený tedy považoval soud uložení trestu odnětí svobody v trvání šesti let a čtyř měsíců, a byť i v jejím případě v úvahu přicházelo zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, tak i v tomto případě soud použil moderačního ustanovení dle § 56 odst. 3 trestního zákoníku, neboť má za to, že její náprava bude lépe zaručena ve věznici s ostrahou.

50. V případě obžalovaného **M.V.** přicházelo v úvahu ukládání trestu souhrnného, neboť v mezidobí obžalovaný byl za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Praze dne 21. 12. 2017 sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018 sp. zn. 12 To 20/2018. U obžalovaného M.V. tedy nebylo možno přiznat existenci polehčujících okolností, již nepochybně je v případě ostatních obžalovaných vyjma obžalovaného Š., předchozí řádný život. Nicméně i v jeho případě nebylo možno přehlédnout okolnost přitěžující, že svým jednáním se dopustil více trestných činů. Jako k částečně okolnosti polehčující soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nad svým jednáním projevil upřímnou lítost, což bylo patrné z jím učiněné omluvy a k byť částečnému doznání. I tento obžalovaný byl ohrožen zvýšenou trestní sazbou ve stejné výměře jako obžalovaný Z. či E.H.. Nicméně po zvážení míry zapojení obžalovaného V. do činnosti celé skupiny, která byla v menším rozsahu, dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného postačí za veškerou sbíhající se trestnou činnost i za trestnou činnost nyní projednávanou, uložit obžalovanému za užití § 108 odst. 1 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody mírně nad zvýšenou spodní hranici zákonné trestní sazby, jakožto trest souhrnný a uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře sedmi let, přičemž i v případě tohoto obžalovaného pro výkon trestu zařadil ho do věznice s ostrahou za užití moderačního ustanovení ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku, neboť dospěl k závěru, že zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou by se jevílo nepřiměřeně přísným a náprava obžalovaného v mírnějším typu věznice bude lépe zaručena. Zároveň vzhledem k ukládání souhrnného trestu odvolací soud zrušil výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2017 sp. zn. 7 T 63/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018 sp. zn. 12 To 20/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

51. U obžalovaného **Z.L.**, jenž byl rovněž ohrožen stejnou zvýšenou trestní sazbou za užití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, soud konstatoval existenci polehčujících okolností dosavadního řádného života, přitěžující okolnosti spáchání více trestných činů. Přihlédl však i v jeho případě i k míře zapojení do činnosti celé skupiny, která byla rozhodně v menším rozsahu než u výše uvedených obžalovaných a spočívala de facto v zajištění finální fáze podání trestního oznámení J.D. a vyplacení mu finančních prostředků, jakož i v zajištění policisty, který trestní oznámení přijme. I obžalovaný L. byl ohrožen trestní sazbou v rozpětí šesti let a čtyř měsíců až deset let a osm měsíců. S ohledem na nižší míru zapojení do činnosti organizované skupiny obžalovaného, dospěl odvolací soud k závěru, že použití zvýšené trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku by pro obžalovaného L. bylo nepřiměřeně přísným, že lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání. Využil proto ustanovení § 58

odst. 1 trestního zákoníku a obžalovanému L. uložil trest odnětí svobody pod dolní hranici zvýšené trestní sazby § 345 odst. 3 trestního zákoníku, kdy za přiměřený považoval trest ve výměře pěti let a šesti měsíců, přičemž i v tomto případě obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou za využití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku. Odvolací soud dospěl k závěru, že takto uložený trest umocněný trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu advokacie, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil právě v souvislosti s výkonem advokacie, kdy zneužil svých znalostí vyplývajících z advokátní praxe, splní svůj účel, a proto obžalovanému uložil i tento druh trestu, přičemž za přiměřenou dobu považoval dobu šesti let, tedy dobu mírně přesahující dobu výkonu trestu odnětí svobody, kterou považoval za zcela přiměřenou nejen osobě obžalovaného, ale i charakteru trestné činnosti a způsobu jejího provedení, kterého se dopustil.

52. V případě obžalovaného J.Š., tak i tento byl ohrožen trestem odnětí svobody ve stejné zvýšené sazbě jako ostatní obžalovaní. V úvahu pak u něj přicházelo ukládání souhrnného trestu, neboť obžalovaný J.Š. v minulosti již byl odsouzen pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku jimiž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.8.2017, sp.zn. 7 T 20/2018 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5.9.2018 sp.zn. 9 To 244/2018. Odvolací soud tudíž ukládal souhrnný trest za nyní projednávanou trestnou činnost a za sbíhající se přečiny, jichž se obžalovaný v mezidobí dopustil. I v případě obžalovaného J.Š. dospěl soud k závěru, že použití trestní sazby odnětí svobody zvýšené ve smyslu § 108 odst. 1 trestního zákoníku, by bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísným. Obžalovaný se dopustil trestné činnosti sice ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebyly u něj shledány okolnosti polehčující, naopak byla shledána okolnost přitěžující spáchání více trestných činů. Nicméně po zohlednění míry zapojení obžalovaného do činnosti celé skupiny, která byla toliko jednorázovým aktem ve finále jednání celé skupiny, je možno v případě tohoto obžalovaného použít ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody. Za přiměřené v případě obžalovaného Š. považoval soud uložení trestu ve výměře šesti let, tedy pod dolní hranici zvýšené trestní sazby, jakožto trestu souhrnného, přičemž i v případě obžalovaného Š. pro výkon trestu zařadil obžalovaného za využití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť má za to, že v tomto typu věznice dojde lépe k nápravě obžalovaného. Zároveň však obžalovanému uložil též trest zákazu činnosti, neboť obžalovaný trestné činnosti se dopustil v souvislosti s výkonem práce u Policie ČR. V úvahu tudíž přicházelo uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v Bezpečnostních sborech ČR a v Obecní policii na dobu rovnající se době výkonu trestu odnětí svobody, tedy na dobu šesti let, kterou odvolací soud považoval za zcela přiměřenou. Zároveň s ohledem na ukládání souhrnného trestu odvolací soud zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 8. 2017 sp. zn. 7 T 20/2018 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2018 sp. zn. 9 To 244/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

53. Pokud jde o obžalovaného O.K., tak tomuto byl přiznán statut spolupracujícího obviněného. Obžalovaný O.K. svým jednáním přispěl výrazně k objasňování trestné činnosti spáchané ve prospěch organizované zločinecké skupiny, žil doposud řádným životem, jsou u něho tedy dvě významné polehčující okolnosti dle § 41 písm. m) i písm. o) trestního zákoníku. V úvahu proto přicházelo ukládání trestu v souladu s § 58 odst. 4 trestního zákoníku. Za adekvátní pak považoval uložení trestu odnětí svobody, jakožto trestu úhrnného právě s využitím ustanovení § 58 odst. 4 trestního zákoníku, a to trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon navíc podmíněně odložil na zkušební dobu delšího trvání, a to zkušební dobu v trvání čtyř let. Vzhledem k tomu, že obžalovaný trestné činnosti se dopouštěl ze zřejmých důvodů, v úvahu

přicházelo též uložení peněžitého trestu a za adekvátní považoval odvolací soud peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, tedy celkem peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč, přičemž pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku.

Zároveň obžalovanému byl uložen trest zákazu činnosti, neboť obžalovaný trestné činnosti se dopustil v souvislosti s výkonem advokátní praxe. Za přiměřený považoval pak soud trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu delší, a to na dobu sedmi let, neboť tímto trestem jsou umocněny ostatní druhy a výše trestů, které obžalovanému byly ukládány.

54. V průběhu trestního stíhání svědek M.V. vydal věci, které mu byly předány za účelem komunikace svědka s obžalovaným K.. Konkrétně jednalo se o mobilní telefony Alkatel one touch, Samsung a dva mobilní telefony Nokie. K nim přináležejí papírové obaly a papírové obaly k SIM kartám, jakož i samotné sim karty. V případě těchto věcí nepřicházelo v úvahu uložení trestu propadnutí věci, neboť se jednalo o věci náležející jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl. V úvahu tudíž přicházelo uložení opatření zabránění věci, a proto soud rozhodl i výrokem ve smyslu § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku ohledně všech těchto věcí, které byly svědkem V. vydány orgánům činným v trestním řízení.

55. Vzhledem k tomu, že odvolací soud shledal důvodným odvolání státního zástupce, tak z jeho podnětu napadený rozsudek zrušil a sám po doplnění dokazování rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, přičemž odvolání obžalovaného Z., obžalované H., obžalovaného L. obžalovaného Š. jako nedůvodné zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,

- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 26. září 2019

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu